

॥ श्री दंडकादि जैन प्रचीन स्तवनादि

प्राचीन महापुरुषोना बनावेला दंडकादि द्वार
३० तथा स्तवनो, चैत्यवंदनो, स्तुतिओ,
सझायो, विगेरेनो संग्रह.

तपगच्छना पुज्यपाद गुरुणीजी श्री श्री श्री १००८ सुरश्रीजी
महाराजश्रीना शिष्या गुरुणीजी हीरश्रीजी महाराज तेमना
शिष्या श्री हरखश्रीजी महाराजना सदुपदेशथी
तळे गामना श्रावक शेठ वालुभाइ शामचंद तथा पुनानी श्रावी-
काओ विगेरे तरफथी मलेल द्रव्य सहायवडे.

छपावी प्रसिद्ध करनार

खंभात निवासी.

मास्तर उमेदचंद रायचंद.

मुं० अमदावाद. ठे० पाजरापोळ.

आवृत्ति १ ली.

वीर संवत २४४६

सने १९२०

प्रत १००० संवत १९७६.

श्री 'सत्यविजय' प्रीन्टिंग प्रेसमां शा. सांकलचंद हरिलाले
छापी-ठे० पांचकुवा नवा दरवाजा-अमदावाद.

किंमत ०-१०-०.

પ્રસ્તાવના

છવ્વ જૈન વૈષ્ણવો અને જૈનો ?

માપ સર્વે જાણોમ છો કે આમા સ્તવનાટિક જેવાં નાના પુસ્તકોની પ્રસ્તાવનાની અતિ આવશ્યકતા હોઈ શકે નહીં છતાં પણ આ પુસ્તક છા દેતુપી બહાર પાડવામાં આવ્યું તેમ કોના સદુપદેશથી વિગેરે સહમ્મ હકીકત જણાવવી યોગ્ય પારી છે

પશુ સુસ્તી ચલા જેવું છે કે હિંદુસ્તાનના અપ્પા શહેરો અને ગામોમા ક્યાં ક્યાં માપણા પવિત્ર પૂજ્ય પાદ સત્તમ ચારિત્ર રત્નથી નિભૂપિત ગુરુજીની માહારાજાઓ વિષંતરી રહ્યાં છ ત્યાં ત્યાં આધુનીક સમયમાં જૈન સ્ત્રી વર્ગમાં તેમ વાલીકાઓમાં સ્વાસ પરમ પવિત્ર ચિત્ત રાગ પરમત્તમાની અવિષ્ણિન્ન પ્રભાવશાલી ધર્મ ક્રિયામાં તેમજ પરમાત્માના અલ્પોક્તિક ગુણ ગાન કરવાના અધ્યય માટે પુરતા હત્તાદ દાસ્તલ કરેલા દ્રષ્ટિગોચર થાય છે દરક સીયો અને વાલીકાઓ પોતાનું દુર્લભ્ય માનુષ્ય જીવન જો પીતરાય પુરમાત્માના અર્થ સેવનથી તેમજ તેમના ગૂણ ગાન કરવાથી પાવન કર તો તે શિષ્યા આ નિઃસાર દુનાયામાં આત્મ કલ્યાણનો બાદશાહી માર્ગ પીજો કયો છે ? યત્નમ્મ ન લેજ છે આ હત્તાદને પુરા પાડવા માટે જો ન જૈનોમા સ્તવન સમ્માયના પુસ્તકો ઘણા છપાયેલા છે, છતાં પણ પ્રાચીન મહા પુરુષોના અપુત્ર માત્ર વાળા ઘણાં સ્તવનો હૃદયબંદનો સમ્માયા સ્તુતીઓ વિગરે હસ્ત લીલીત પાનાઓમાં પડી રહેલા છે જેનો સૌને ક્યામ મલે વા દેતુપી પરમ રૂપવારી પૂજ્યપાદ શ્રી શ્રી શ્રી મોહન વ્યાસજી મહારામ સાહ્યજીના સંપાદાના સાધ્વીજી મહારાજશ્રી સુરશ્રીજી તેમના હિવ્ય ગુરુજીની માહારાજશ્રી હીરશ્રીજી તેમના

શિવ્યાગૂર્ણીજી મહારાજશ્રી હરશ્રીજી મહારાજકે જેઓ દક્ષિણ ગુજરાત, મારવાડ, મેવાડ, કાઠીયાવાડ આદિ હિંદુસ્તાનના ઘણા શહેરો અને ગામોમાં વિવેરી ઘણી ભાવીકાઓ તેમ બાલીકાઓ ઉપર ઉપકાર કરી પોતાનું દીવ્ય ચારિત્ર શોભાવી રહ્યા છે તેમના સદૂપદેશથી મલેલ દ્રવ્યની સંહાયેવડે આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે.

આ પુસ્તકની અંદર ઉત્તમ પ્રકારના વિષયો દાખલ કરેલા છે પ્રથમ દંડકના ૩૦ દ્વાર વિસ્તારથી દાખલ કરેલા છે પછી સમ્યક્ત્વ વિચાર ગર્ભિત શ્રી મહાવીરજીન સ્તવન ઉત્તમવિજયજી કૃત સંયમ શ્રેણીનું સ્તવનની ઢાલો, ગોડી પાશ્વનાથજીના સ્તવનો ચૈત્યવંદનો સ્તુતિઓ સજ્ઞાઓ વિગેરે ધણી ઉપયોગી બાબતો દાખલ કરેલી છે બલી આ પુસ્તકની અંદર પુજ્યપાદ પરમ ઉપગારી સુપ્રસિદ્ધ મુની મહારાજશ્રી મોહનલાલજી મહારાજ સાહેબનો તેમજ તેમના પ્રાટ પટંધર પંન્યાસજી મહારાજશ્રી હર્ષ મુનીજીના હુંક હુંતાંન સાથે તેમના ફોટા મુકવામાં આવેલા છે.

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં જે જે ખાઈઓ તથા બ્રહેનોઈ મદદ કરી છે તેમના મુવારક નામ આ પુસ્તકની સાથે [જોડવા સાથે તેમનો ખરા અંતઃકરણથી આભાર માનવામાં આવે છે.

આ પુસ્તકમાં ઘણા વિષયો હસ્ત લીખીત પાના ઉપરથી લેવામાં આવેલા છે.

બનતી મહેનતે લખાવી સુધારી છપાવવામાં આવેલ છે અને તેની મુલ જે અસલ ભાષા છે તેજ ભાષામાં પણ કેટલાક સ્તવનો છપાવેલ છે છતાં પણ દષ્ટિ દોષથી યા યંત્ર દોષથી શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ યા અશુદ્ધ

છંપાયું હોય તે માટે મુજબ માઈમો થેનોની સમા પાહું હું મને સુધારી
ચાંચવા મસામખ કરે હું સી પ્રસિદ્ધ કર્તા

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં જે સુદરણો તથા થેનો તરફથી
મદદ મલેલી છે તેના મુબારક નામો નીચે મુજબ છે -

૨૦-૦-૦	શેઠ બાલુભાઈ શામચંદ તરફથી	મુ તલે ગામ
૨૫-૦-૦	શેઠ બીરચંદ વીપચંદ તરફથી	મુ અમદાવાદ
૩૦-૫-૦	શેઠ બીમનસાલ હુંગરજીની પરિતી	સોમાગધર્મી બાઈ
	માળેક	મુ પુના
૩૦-૦-૦	લાખામી ફતામીની વિધવા નાજુબાઈ	મુ પુના
૨૫-૦-૦	મળીલાલ માળેકચંદ	મુ પુના
૧૫-૦-૦	કસ્તુરચંદ, કંકુચંદની વિધવા બાઈ ડગરી	મુ પુના
૧૦-૦-૦	શંકરલાલ મગનલાલ	મુ પુના
૧૦-૦-૦	કુળ્યામી પાલામી	મુ પુના
૧૦-૦-૦	મગાબાનમી ચાલામી	" "
૧૦-૦-૦	મારબતીઆ રુપામી	" "

પંચ્યાર્જી શ્રી હર્યમુનીજીનું ટુંક વૃતાંત

શ્રી મહાત્મા હાત મુદ્રા પરમપૂજ્ય શ્રીશ્રીશ્રી ૧૦૦૮ શ્રી મોહન-
સાહમી મહારાજ સાહેબ તેમના સિમ્પ ગંભિર્ય ગુણ ગુરુ સેવા કર-
વામાં કુશલ પંચ્યાસ શ્રી હર્ય મુનીમી તો મહારાજ શ્રીના પરજ-
કમલને સ્પર્શ્યા નહી અથાઠ પંચ્યાસશ્રી મહારાજશ્રીના પાસે રજા કરી
કહે છે કે કમલની પાંસડીનો સ્પર્શ કરી મમરો બીજે જાય છે કે હું
જ મહારાજશ્રીને ઓદીને ગયા નહી મા

શ્રી ૧૦૦૮ સુની મોહનલાલજી આહીરાજના શિષ્ય તપગચ્છ
 પંન્યાસજી શ્રી હરખમુનિજી આહીરાજ

જન્મ

સંવત ૧૯૨૪

કાગણી માસ

દીક્ષા

સંવત ૧૯૪૪

ચતુર્થ સુદ ૮

સ્વર્ગવાસ

સંવત ૧૯૭૪

ચાર્ણામ વદ ૮

पंन्यासजी हर्षमुनीजीए तो पोताना गुरुजी महात्मा मोहनलालजी मा-
 हाराजनां चरणकमलनी सेवामांज पोताना आत्माने कृतार्थ मान्यो
 वृथावस्थाने लीधे अथवा व्याधिने लीधे के प्रकृति ठीक न होवाने
 लीधे मोहनलालजी महाराज पोते कोइ दीवस व्याख्यान वांची शके
 नही तो ते बखते तेमना शिष्यमां मान्य पन्यासजीश्री हर्षमुनीजी पाट
 उपर बेसी देसना करता हता ते पंन्यासजी हर्षमुनी कहेवा हता के
 थोडा बोला तथा शास्त्रमां कहा प्रमाणे उपदेशने करनारा होवाथी ते
 महामुनीश्री पंन्यास हर्षमुनीजीनुं व्याख्यान सांभलीने मुंवाइनो तथा
 सुरतनो संघ आनंद पाम्यो सारा अंतःकरणवाला पन्यास श्री हर्षमु-
 नीजी धर्मथी डरीने सुत्र प्रमाणे यथार्थ अने परीमिन एटले बहु बधारे
 नही ने तेम बहु ओछुं नही परंतु जरूर जेटलुंज बोलनारा कोइने पण
 अप्रीटा लागे तेम नही वर्तनारा इत्यादि घणा गुणवान पुरुष हता ते-
 मना दर्शनथी सौ कोइने आनंद थतो हतो. एक बखते कोइए श्री मोह-
 नलालजी महाराजने पुछ्युं के हे महाराज तमारा शिष्योमां आपणा
 पदने कोण शोभावशे ए सांभलीने बीजाओए कहुं के ए बात पुछवी
 नकामी छे कारणके हालमा जे पंन्यासजी हर्षमुनीजी शोभावे छे तेज प-
 छीथी पण शोभावशे तयारवाद पंन्यासजी हर्षमुनीजी कांतिमुनीजी तथा
 देवमुनीजीए कहुं के अमोए पहेलेथी अंगीकार करेली तपागछनी समा-
 चारी प्रमाणे आपणे अनुसरवानी इच्छा राखीए छीए तेज बखते नयमु-
 नीजी कल्याण मुनीजी पद्ममुनीजी क्षेमामुनीजी वीगरे घणा शिष्योए
 कहुं के अमारे तो पंन्यासजी हर्षमुनीजीनुं शरण छे अर्थात् पंन्या-
 सजी हर्षमुनीजी करशे ते प्रमाणे करी शुं वाद श्री मोहनलालजी

१
 १
 १
 माहाराजे जे जेने रुचे ते પ્રમાણે કરો એમ હર્ષયી કહી કાઢ નમીક
 આખ્યાયી મોહનલાલજી માહારાજે બીચાર કરયો કે અહો યોગ-ય
 જે અંસરો સાક્ષાત્ અમૃત છે યોગના પ્રમાણથી અરિહંત બીગર પરમ
 યોગીયો અમર થઈ ગયેલા છે તેમ તે યોગના મહીમાને વર્ણવતાં વર્ણવ-
 તાંમ શ્રી મોહનલાલજી માહારાજ તત્કાલ બિધિ પ્રમાણે પ્રત્યાસ્થાન
 બિગેરે કરીને પોતાના આત્માને છેલ્લી સમાધીમાં જોડી દીધો પટલે
 વેદોત્સર્ગ કરવાને પાટે આ વેદની અંતિમ સમાધીમાં પેઠા અને આ
 અંસાર સંસારનો તેજ ચલતે આ બિનશ્વર વેદનો સ્થાગ કર્યો અર્થાત્
 કાલ કરયો પંચાસજી હર્ષમુનીજી કાંતિમુનીજી બીગર આવે સાધુ
 તથા ગુરુજી સુરજીજી બીગેર સાષથીઓ જગીન્દ્રાસ કપુરચંદ બી-
 ગર આવક આવીકામો અપજોપમા પદયા માવ સુરતના સંધે
 જાણ્યું કે જોયો મોહનલાલજી માહારાજે સંધાદો ચલાખ્યો તેમ પ્રમાણે
 પંચાસજી શ્રી હર્ષ મુનીજી પણ સંધાદો ચલાવજો એમ જાણીને સુર
 તના સંધે પંચાસજી હર્ષમુનીજીને ગુરુની પાટે પેસાડયા સંવત
 ૧૯૬૩ શાલમાં કાલ કરયો ત્યારબાદ પંચાસજી શ્રી હર્ષમુનીજી
 ની આજ્ઞાયા સાધુ તથા સાષથીઓ બીચારતા હતા જો પંચાસજી હર્ષ
 મુનીજીએ અંતકાલ મુખી સમુદાય સારો ચલાખ્યો વેણો વેણથી બિ-
 હારતા સુરતના સંધની ઘણી બિનતિ હતી પાટે સુરતમાં પધાર્યાને તેજ
 દીધસે ધરીર નરમ હોવાથી અને સ્વાસ્થ્ય સ્થિતિ નરમ થવાથી પંચાસજી
 હર્ષ મુનીજીએ જાણ્યું કે હવે મને સારુ નહીં થાય ને અંત સમયની સ્થિતિ
 જાણી કે હવે મારા સંધાદામાં કોઈ પણ મારા ગયા પછી પંચાસ નથી
 એમ જાણી તેજ અમૃત કમલમિત્રમ મુરોશ્વર પણ સુરતમાં પધાર્યા

हता तेमने बोलावीने कहुं के मारा संघाडामां कोइ पंन्यास नथी माटे मारा वे शिष्योने पंन्यास पदवी आपजो तेज वखते कमल वीज्य सुरीश्वरे पण कहुं के क्या शिष्योने आपवी त्यारे पंन्यासजीश्री हर्ष-मुनीजीए कहुं के मारा मोटा शिष्यजयमुनीने अने क्षांतिमुनीने ते वे शिष्योने आपजो ते वखते कमलवीज्य सुरीश्वरे पण पंन्यास हर्षमुनी-जीनुं वचन कबुल कर्युं सुरतना संघे पण पंन्यासजीनुं वचन कबुल कर्युं ज यमुनीजी मोटा शिष्यने ज्ञानवान जाणीने पंन्यास पदवी आपवानी कहीने शांति मुनीजीने पंन्यास पदवी आपवानी केम कही के दीक्षा लीधी तींदारथीज पंन्यासजी पासेज रहेतां हता उमरे नाना छे पण महागुणीने क्षमावंतने विनय गुण घणो हतो ने ज्ञान पण हतुं तेथी तेमने पण पंन्यास पदवी आपवानुं कहुं तयार पछी पंन्यासजी हर्षमुनी-जीए काल कर्यो ते न वखत साधु माहाराज साधवीओ सुरतनो संघ घणोज अपशोशमा पडीयो केमके आवा महात्मा गुरु ओर्चिता काल करवाथी सुरतना संघने घणुंज लागी आव्युं साधु साधवीओए जाणुं के हवे अमारा संघाडाना नायक पंन्यासजी हर्षमुनीजीए काल कर्यो ते घणुं खोदूं थयुं केमके अमारा संघाडामां गंभिर्य ज्ञान गुनवान गुरुनी स्वामी पडीं गइ छे माटे घणो अपशोश लागे छे. परंतु भावी आगल कोइनुं चालतुं नथी. विशेष शुं लखवुं.

ली. श्री. मोहनलालजी जैन पाठशालाना सेक्रेटरी झवेरी.

मोहनलाल डाह्याभाइ.

अमदावाद.

अनुक्रमणीका

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ दंडकना (१०) द्वार		विमा स्तवन दालो ४	११३
विस्तार सहित	१-४८	१३ चैत्यबंदनो	१२३
२ श्री सम्यक्त्व गर्भित श्री		उत्तम प्रकारना नाना	
महावीरजीन स्तवन		मांदा मलीने (५२)	१४५
दालो ६	४९	१४ अन्य नमस्कार	१४५
३ पंडित उत्तम विजयजी		१५ आदीजीन स्तवन	१४७
कृत संयम भेणीनुं स्त		१६ श्री गोडी पार्ष्णायजीन	
वन दालो ४	६०	स्तवन दालो	१४८
४ भीतारंगागिरि तीर्थ मंदन		१७ श्री पर्युषणी स्तुती	१६१
श्री अर्जुनायजीन स्त		१८	१६२
वन दालो २	६५	१९	१६३
५ भीराणकपुर तीर्थनुं स्त		सहायो	
वन दालो ३	६८	२० कलावतीनी सहाय	१६४
६ श्री भीनपूजा विधिनुं स्त		२१ चंदनबालानुं गीत	१६६
वन दालो ७	७२	२२ शरिआवहीनी	१६९
७ भीष्मान पंचमी तिथिनुं		२३ चंद्रावतीनी सहाय	१७१
स्तवन दालो ३	८३	२४ भीलहीनी सहाय	१७३
८ ज्ञान पंचमी तिथिनुं स्त		२५ दीवालीनी सहाय	१७५
वन दालो ६	९४	२६ पटिकमणनी सहाय	१७७
९ श्री मौन एकादशी ति		२७ मरुदेवी मत्तानी सहाय	१७८
थिनुं स्तवन दालो ५	९४	२८ सोम सुपनानी सहाय	१७९
१० श्री बीस स्थानक त		२९ गौतमस्वामीनी सहाय	१८१
पनुं स्तवन दालो ६	९९	३० जीव राज्ञीनी सहाय	१८३
११ एक्सो सीतारजीननुं		३१ अतिमण विशेष उपदश	१८६
स्तवन दालो ४	१०९	३२ समुर्ध्व जीवोनी उत्पति	
१२ श्री मास्वामीजीन म		विष	१८८५

श्री वीत रागाय नमः

अथ श्री दंडक द्वार प्रारंभः

प्रथम नाम द्वार, बीजो लेश्या द्वार, त्रीजो शरीर द्वार, चोथो अवगाहना द्वार, पांचमो संघयण द्वार, षष्ठो संज्ञा द्वार, सातमो संस्थान द्वार, आठमो कषाय द्वार, नवमो इंद्रिय द्वार, दसमो समुद्घात द्वार, अगीयारमो द्रष्टि द्वार, बारमो दर्शन द्वार, तेरमो ज्ञान द्वार, चउवमो जोग द्वार, पंदरमो उपयोग द्वार, सोलसोने सतरमो उपजवा चववानो द्वार, अठारमो आयुष्य द्वार, ओगणीसमो प्रर्यासि द्वार, बीसमो आहार द्वार, एकवीसमो अने वाविसमो गति आगति द्वार, त्रेविसमो वेद द्वार, चौविसमो चवनद्वार,

(२)

पचीसमो प्राणद्वार, षष्ठीसमो संपदाद्वार, सत्ता
 वीसमो धर्मद्वार, अष्टावीसमो योनी द्वार, षंग
 त्रीसमो कुल्लकोमी द्वार, त्रीसमो अल्प बहुस्व
 द्वार हवे प्रथम नाम द्वार कहे ठे सातनारकीनो
 एक दंरुक, दस शुषनपतिनादसना दसदंरुक,
 पांच स्थावरनां पांच दंरुक, त्रण विगद्धेज्जना
 त्रण दंरुक, तिर्येच पर्वात्रिनो एक दंरुक, मनु
 ष्यनो एक दंरुक, एक व्यतरनो दंरुक, एक ज्यो
 त्तिपनो दंरुक, एक वैमानिकनो दंरुक, ए चो
 वीस दंरुक घमा, वसा, सेखा, अजना, रिछा,
 मघा, माघवति असुरकुमार, नागकुमार सुवर्ण
 कुमार, विद्युत कुमार, अग्निकुमार, दीपकुमार,
 उदधिकुमार, वीशीकुमार वायुकुमार, स्तनि
 सकुमार, पृथ्वी, एशी, तेठ, वाळ, वनस्पति, वे
 इत्रि, तेड्वी, चौरिंद्रि, तिर्येजपचेंद्रि, मनुष्य,
 व्यतर, ज्योतिप, वैमानिक, ए प्रथम नाम द्वार हवे ।

(३)

लेश्या द्वार कहै ठे. कृष्णलेश्या, निललेश्या, कापोत-
लेश्या, तेजोलेश्या, पद्मलेश्या, शुकललेश्या, नारकीने
प्रथम त्रण लेश्या, दश जूवनपतिने प्रथम चार लेश्या,
तेज, वासने प्रथम त्रणलेश्या, बैश्वी, तेइंद्री, अने
चौरैंद्रीने प्रथम त्रण लेश्या, तिर्येच पंचेंद्री, अने स-
नुष्यने ठ लेश्या, व्यंतरने प्रथमनी चार लेश्या,
ज्योतीषीने, सुधर्मा, इसान देवलोके एक तेजो
लेश्या, त्रीजे, चोथे, पांचमे देवलोके एक पद्म
लेश्या, ठठा देवलोकथी उपरांत, सषष्ठेदेवलोक
एक शुकल लेश्या, ए बीजुं लेश्या द्वार, हवे त्रीजो
शरीर द्वार कहै ठे. शरीर पांच, जडारीक शरीर,
वैक्रीय शरीर, आहारक शरीर, तेजस शरीर,
कारमण शरीर, आहारक चौद पूर्वधारीने, तेज
सते आहार पचवे, कार्मण ते जीवजेगतीष
जाय तीहा कर्मजेळां जाय नारकी, दसजूवन-
पति, व्यंतर ज्योतिष, वैमानिक ए चउद दंडके

अणु शरीर वैक्रीय, तेजस, कारमण, पृथ्वी, पाणी,
 अग्नि, वनस्पति, वेदंद्रि, तेदंद्रि, चोरींद्रि, ए
 सात वस्तुके अणु शरीर, उदारीक, तेजस, कार
 मण वातकाय अने तीर्येज पंचिंद्रि, ए वे वंठके
 चार शरीर, उदारीक, वैक्रीय, तेजस, कारमण,
 मनुष्यने पांच शरीर, ए शरीर द्वार हवे चोथो
 अवगाहना द्वार कहे ठे सात नारकीनी अवगा
 हना जघन्यथी अंगुलनो असख्यातमो ज्ञाग,
 उत्तक्रीष्टो पाचसे धनुष प्रथमनरके जघन्यथी
 अणुदाय उत्तक्रीष्टो पोणा आठ धनुषने ठ अं
 गुल बीजो नरके जघन्यथी पोणाआठ धनुष अने
 ठ अंगुल, उत्तक्रीष्टो सामा पंवर धनुष अने चार
 अंगुल बीजो नरके जघन्यथी सामा पंवर धनु
 षने चार अंगुल, उत्तक्रीष्टो एकत्रीस धनुरअने
 एक हाथ चोथी नरके जघन्यथी एकत्रीस धनुष
 अने एक हाथ, उत्तक्रीष्टो सामाबासठ धनुष्य +

(५)

पांचमी नरकेजधन्यथी सामाबासठ धनुष्य,
 उत्तक्रीष्टी सवासो धनुष बढी नरकेजधन्यथी
 सवासो धनुष्य, उत्तक्रीष्टी अढीसोधनुष सातमी
 नरके जधन्यथी अढीसो धनुष, उत्तक्रीष्टी पांचसे
 धनुष. वैक्रीय करे तो हजार धनुष, नारकी सा-
 तेने पोताना शरीरथी वैक्रीयशरीर बमणा करे.
 सनुष्यनी अवगाहनाजधन्यथी अंगुलनो असं-
 खयातमो जाग उत्तक्रीष्टी त्रण गाउनी वैक्रीय
 करेतो लाख जोजनथी कांश्क अधिक सवा प-
 होरवार रहे. दसजुवनपतिव्यंतर, ज्योतिष, वै-
 सानीकनीजधन्यथी अंगुलनो असंख्यातमो जाग,
 उत्तक्रीष्टी दसजुवनपति, व्यंतर, ज्योतिषी, वैसा-
 नीक, सुधर्मा, इसानदेवलोके सात हाथनीकाय
 त्रीजे, चौथे देवलोके ठ हाथनी काया पांचमे,
 ठेठे देवलोके पांच हाथनीकाया सातमे आठमे
 देवलोके चार हाथनी काया, नवमे, दसमे, अगीया-

(६)

रमे अपने चारमे देवलोके प्रण हाथनीकाया नवमैवेके
 बेहापनी काया चार अनुत्तर विमाने एक हाथनी काया
 सर्षार्थ सीद्धे एक मुक्ता हाथनीकाया वैक्रीय करे तो
 लाख जोजननुकरे, पदर दीवस सुधी रहे अपने जघन्यथी
 तो सर्व थानके, अंगुलनो असख्यातमो ज्ञाग पांच
 स्यावरनीजघन्य तथा उत्तक्रीष्टो पण अंगुलनो अस
 ख्यातमो ज्ञाग पण वनस्पतिनो उत्तक्रीष्टो हजार जो
 जनथी अधीक, ये इंद्री, ते इंद्री, चौरिंद्रीनोजघन्यथी
 अंगुलनो असख्यातमो ज्ञाग, उत्तक्रीष्टो वे इंद्रीनो चार
 जोजननु, ते इंद्रीनुं प्रण गाठनु, चौरिंद्रीनुं, एकजो
 जनतीर्थेन पंचिंद्रीनोजघन्यथी अंगुलनो असख्यातमो
 ज्ञाग, उत्तक्रीष्टो हजारजोजन वैक्रीय करे तो नवसे
 जोजननु, चार महुरत सुधी रहे पेहेलो भारो
 वेसता प्रण गाठनी काया उत्तरता ये गाठनी काया
 धीजो भारो वेसता ये गाठनी काया उत्त
 रता एक गाठनी काया श्रीजो भारो वेसते एकगा
 ठनी काया उत्तरते पाचसे धनप्यनीकाया घोथो भारो

(७)

बैसते पांचसो धनुषनी काया उतरते सात हाथनी काया. पांचसो आरो बैसता सात हाथनी काया उतरते एक हाथनी काया ठो आरो बैसते एक हाथनी काया उतरते सुंका हाथनी काया, हवे चडता आराठ ठे. पेहेलो आरो बैसता सुंका हाथनी काया उतरते एक हाथनी काया बीजो आरो बैसते एक हाथनी काया उतरते सात हाथनी काया. त्रीजो आरो बैसते सात हाथनी काया उतरते पांचसे धनुषनी काया. चोथो आरो बैसते पांचसे धनुषनी काया उतरते एक गाउनी काया पांचसो आरो बैसते एक गाउनी काया उतरते बे गाउनी काया ठो आरो बैसते बे गाउनी काया उतरते त्रण गाउनी काया ए चरता छआरा जलचर गर्जनी हजार जोजननी काया, जलचर समुर्छीमनी हजार जोजननी काया थलचर गर्जनी त्रण गाउनी काया थलचर समुर्छीमनी सात गाउनी काया. खेचर गर्जनी नव धनुषनी काया, खेचर समुर्छीमनी नव धनुषनी काया उरपरी सर्प

(८)

गर्ज्जनी हजार जोजननी काया, ठरपरी सर्प समु
छीमनी नव जोजननी काया जुजपरी सर्पगर्ज्जनीनव
गाउनी काया ए उतकृष्टी, जघन्यधी तो सर्वनी
अंगुलना असख्यातमा जागनी कायाएअवगाहना
द्वार हवे पाचमो संघयण द्वार कहे ठे वज्ररुपजना
राख सघयण, रुपजनाराख सघयण, नाराख सघयण,
अर्धनाराख संघयण, कीर्त्तिका संघयण, ठेवठु संघ
यण ए ठ संघयण नारकी, वसजुवनपति, व्यंतर,
ज्योतिष, वैमानिक पांचस्थावर, ए जगणीत बंरुके
एके सघयण नथी हाम्का नदी, मांस नदी, रुधीर
नदी, ते असंघयणी वे इंद्री, ते इंद्री, चोरींदीए अण
वदके एक ठेवठीउ तीर्थज पचींद्री, मनुष्यने छए संघयण
समुछाम्, तीर्थज पचींद्रीने, मनुष्यने छेवछो सघयण
ए सघयणद्वार दवे सज्ञाद्वार कहे छे ध्याहार सज्ञा,
जयसज्ञा, मधुन सज्ञा, परीग्रह सज्ञा, क्रोध सज्ञा,
मान सज्ञा, माया सज्ञा, लोभ सज्ञा, ठंध सज्ञा,

(९)

लोक संज्ञा, सुख संज्ञा, दुःख संज्ञा, दूर्गंगा संज्ञा, शोक संज्ञा, मोह संज्ञा, धर्म संज्ञा, एसोल संज्ञा, माहेथी बावीस दंरुके पनर संज्ञा होय, तीर्यजपंचींद्री, अने मनुष्यने सोल संज्ञा होय. धर्म संज्ञा बघी ए ठहो संज्ञाद्वार. हबे सातमो संस्थानद्वार कहेगे. सम चतुरस्र संस्थान, निघोद परीमंमल संस्थान, सादि संस्थान वामन संस्थान, कुब्ज संस्थान, हुंरुक संस्थान, नारकी पांच स्थावर त्रण विगलेंद्री ए नव दंरुके एक हुंरुक संस्थान होय दस जुवनपति, व्यंतर, ज्योतिषी, वैमानीक ए तेर दंरुके एक सम चतुरस्र संस्थान होयगे. तीर्यज पंचींद्रीने, मनुष्यने ढए संस्थान होय समुर्ठीम तीर्यच, मनुष्यने एक हुंरुक संस्थान होय ए संस्थानध्वार हबे कषायध्वार कहे गे. क्रोध, मान, माया, लोभ, ए चार कषाय चौबीसे दंरुके होय छे. देवताने लोभ घणो, नारकीने क्रोध घणो, तीर्यचने माया घणी, मनुष्यने मान घणो ए कषाय-

ધ્વાર હવે નવમો દ્વિતીયધ્વાર કહે છે ફરસ ઇંદ્રી,
 રસ ઇંદ્રી, ધ્રાણ ઇંદ્રી, ચક્ષુ ઇંદ્રી, શ્રોત ઇંદ્રી, નારકી,
 વસ ભુવનપતિ, વ્યત્તર ઝ્યોતીપી વૈમાનીક, તીર્થજ
 પર્વાંદ્રી, મનુષ્યને પાંચ દ્વિતીયોય એકેંદ્રીને ફરસ ઇંદ્રી
 અને વેદંદ્રીને ફરસ અને રસ ઇંદ્રી હોય છે તેદંદ્રીને
 ફરસ ઇંદ્રી, રસ ઇંદ્રી, ધ્રાણ ઇંદ્રી હોય ચૌરેંદ્રીને ફરસ
 ઇંદ્રી રસ ઇંદ્રી, ધ્રાણ ઇંદ્રી ચક્ષુ ઇંદ્રી એ ચારે હોય છે
 હવે દસમો સમુદધાત ધ્વાર કહે છે વેદની સમુદ
 ધાત, કપાય સમુદધાત, મરણ સમુદધાત, વૈક્રીય
 સમુદધાત તેજસ સમુદધાત, ગ્રાહ્યારક સમુદધાત,
 કેવલ્લી સમુદધાત, નારકીને, વામકાયને ચાર સમુ
 ધાત વેદની, કપાય, મરણ, વૈક્રીય એ ચારે હોય
 દસ ભુવનપતિ, વ્યંતર, ઝ્યોતિપી, વૈમાનીક તીર્થજ
 પર્વાંદ્રી, એ ચત્તર દરુકે પાંચ સમુદધાત હોય,
 વેદની, કપાય, મરણાંત, વૈક્રીય, તેજસ એ પાંચ હોય
 છે ઇંદ્રી, તે ઇંદ્રી, ચૌરેંદ્રી, પૃથ્વી, ધ્રુવ, સેત, વનસ્પતિ,

ए सात दंरुके त्रण समुदघात होय. वेदनी, कषाय, सरणांत मनुष्यने साते समुदघात होय ए समुदघात द्वार. हवे अगीयारमो दृष्टीद्वार कहे ठे. समकीत दृष्टी, मीश्र दृष्टी, अने मिथ्या दृष्टी. नारकी, दस जुवन-पति, व्यंतर, ज्योतीष, वैमानिक तीर्थंज पंचोद्री अने मनुष्य ए सोल दंडके त्रणे दृष्टी होय पांच स्थावर ने एक मिथ्या दृष्टी होय त्रण वीगलेंद्री ने बे दृष्टी होय समकीत दृष्टी अने मीथ्यादृष्टी ए दृष्टिद्वार. बारमो दरसन द्वार कहे ठे, चक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन, अवधि दर्शन, केवल दर्शन, नारकीने, दस जुवनेपति, व्यंतर, ज्योतीष, वैमानिक, तीर्थचपंचेंद्री, ए पंदर दंरुके त्रण दर्शन होय. चक्षु, अचक्षु, अवधि दर्शन. पांच स्थावर ने एक अचक्षु दर्शन होय. बेइंद्री तेइंद्रीने एक अचक्षु दर्शन होय, चौरिंद्रीने चक्षु, अचक्षु, ए बे होय, मनुष्यने चारे दर्शन होय, ए दरसनद्वार. तेरमो ज्ञानद्वार कहे ठे. मतीज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधि

ज्ञान, मन पर्यव ज्ञान, केवल ज्ञान, मति अज्ञान,
 श्रुत अज्ञान, विज्ञान अज्ञान, पांच स्थावर ने वे
 अज्ञान होय, मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान ए वे होय
 प्रण विगर्वोद्री ने वे अज्ञान अने वे ज्ञान होय ठे
 मती ज्ञान, श्रुत ज्ञान, मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान
 नारकी, बस भुवनपति, व्यंतर, ज्योतीपी, वैमानीक
 तीर्थच पर्षोद्री ए पवर वरुके प्रण ज्ञान अने प्रण
 अज्ञान होय छे मतीज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधी ज्ञान,
 मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान, विज्ञान ज्ञान अनुप्यने
 पांच ज्ञान अने प्रण अज्ञान होय ए ज्ञानद्वार चउ
 बमो जोगदार कहे छे चार मनना, चार वचनना
 अने सात कायाना एम पंदर जोग सत्य मन जोग,
 असत्य मन जोग, सत्यमृषा मन जोग असत्य
 मृषा मन जोग सत्य वचन जोग, असत्य
 वचन जोग, सत्यमृषा वचन जोग, असत्यमृषा
 वचन जोग, उदारोक काय जोग, उदारोक मीध

काय जोग, वैक्रीयकाय जोग, वैक्रीय मीश्रकाय
 जोग, आहारककाय जोग, आहारक मीश्रकाय
 जोग, कर्मणकाय जोग, नारकी, दस सुवनपति,
 व्यंतर ज्योतीषी, वैमानीक ए चउद दंरुके अगीयार
 जोग, चार मनना, चार वचनना, त्रण कायाना वै-
 क्रीयकाय जोग, वैक्रीय मीश्रकाय जोग, कर्मण-
 काय जोग तीर्येच पंचीद्वीना दंरुके तेर जोग चार
 मनना, चार वचनना, पांच कायाना उदारीककाय
 जोग, उदारीक मीश्रकाय जोग, वैक्रीयकाय जोग वैक्रीय
 मिश्रकाय जोग, कर्मणकाय जोग पांचे स्थावरमां
 थी चार स्थावर ने त्रण जोग, उदारीककाय जोग,
 उदारीक मिश्रकाय जोग, कर्मणकाय जोग वाउ
 कायना दंरुके पांच जोग उदारिककाय जोग,
 उदारिक मिश्रकाय जोग. वैकीयकाय जोग; वैकीय
 मीश्रकाय जोग. कर्मणकाय जोग. वे इंद्री, ते इंद्री,
 चौरिंद्री ए त्रणे दंरुके चार जोग उदारीककाय जोग.

उदारिक मिश्रकाय जोग, कार्मणकाय जोग अत
 त्यमृषा वचन जोग मनुष्यने पदर जोग दोय छे
 ए जोगदार हवे पदरमो उपयोगदार कहे ठे उप
 योग धार पांच ज्ञान त्रण अज्ञान, चार दर्शन मती
 ज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधि ज्ञान, मन पर्यव ज्ञान,
 फेजल ज्ञान, मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान, विजग
 ज्ञान, अक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन, अवधि दर्शन,
 केवल दर्शन, नारकी, दस पुवनपति, व्यतर, ज्यो
 तीपी, वैमानीक तीर्थज पर्चीद्री ए पदर दमके नव
 उपयोग त्रण ज्ञान, त्रण अज्ञान, त्रण दर्शन मति
 ज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधि ज्ञान मती अज्ञान, श्रुत
 अज्ञान, विजग ज्ञान, अक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन,
 अवधि दर्शन पांच स्थावर ने त्रण उपयोग, मति
 अज्ञान, श्रुत अज्ञान, अचक्षु दर्शन, ए त्रण बे इंद्री
 ते इंद्री ने पांच उपयोग, मती ज्ञान, श्रुत ज्ञान,
 मति अज्ञान, श्रुत अज्ञान, अचक्षु दर्शन ए पांच

चौरींद्रीने छ उपयोग होय मति ज्ञान, श्रुत ज्ञान, मति अज्ञान, श्रुत अज्ञान, चक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन ए छ मनुष्यने वार उपयोग होय ए उपयोगद्वार सोलसो सतरसो उपजवा, चववानोद्वार कहे ठे नारकी एक समये जघन्यथो एक, बे, त्रण आदेद इजावत उत्क्रीष्टा संख्याता असंख्याता उपजे अने चवे दस भुवनपती व्यंतर, ज्योतीषी, वैमानिक, ए तैर दंडके एक, बे, त्रण आदेदइने संख्याता असंख्याता उपजे ने चवे. तीर्यच पंचींद्री एक, बे, त्रण आदे दइने संख्याता असंख्याता उपजे ने चवे, मनुष्यने एक, बे, त्रन, आदे दइने संख्याता उपजे ने चवे समुर्धिम् मनुष्य असंख्याता उपजे अने चवे चार स्थावरमां असंख्याता उपजे ने चवे. वनस्पतिमां अनंता उपजे ने चवे. बे इंद्री, ते इंद्री, चौरींद्री एक, बे, त्रण, आदे दइ जावत उत्क्रीष्टा संख्याता असंख्याता उपजे ने चवे ए उपजवाचववानोद्वार

हवे अठारमो आयुष्यदार कहे ठे सर्वे मारकीनुं
 आयुष्य जघन्यथी दसहजार, वर्षनु उत्तकीष्टो तेथ्रीस
 सागरोपमनु प्रथम नरके जघन्यथी दसहजार वर्षनु
 उत्तकीष्टो एक सागरोपमनु धीजे नरके जघन्यथी
 एक सागरोपम अने उत्तकृष्ट प्रण सागरोपमत्रोजी
 नरके जगन्यथी प्रण सागरोपमनु उत्तकीष्टो सात
 सागरोपमनु चोपी नरके जघन्यथी सात सागरोपम
 नु उत्तकीष्टो दससागरोपमनु पांचमी नरके जगन्यथी
 दस सागरोपम अने उत्तकीष्टो सत्तर सागरोपमनु छठी
 नरके जघन्यथी सत्तर सागरोपमनु उत्तकीष्टो धा
 वीस सागरोपमनु सातमी नरके जघन्यथी धावीस
 सागरोपमनु उत्तकीष्टो तेथ्रीस सागरोपमनु दस
 भुवनपतिना वीस इंदुना नाम कहे ठे चमर इंद्र,
 वल इंद्र, धर्म इंद्र, भूताने इंद्र, वणूदेव, वणूवालि, हरीकत,
 हरी सींह, अग्नी सींह, अग्नी मानय, पूरण, विसर्प,
 जलकत, जलप्रज, अमित गति, मरिगवाहन, विक्रम,

प्रभर्जन, घोस, महाघोस, ए वीस इंद्र मध्ये चमर इंद्रनी जातनो जघन्यथी दस हजार वर्षनुं, उतकृष्टो साडात्रण पल्योपमनुं बल इंद्रनो जघन्यथी दस हजार वरसनुं, उतकृष्टो एक सागरोपमथी अधिक एनी देवीनो जघन्यथी दस हजार वर्षनो उतकृष्टो, साडाचार पल्योपमनुं. हवे दक्षीण पासाना नव इंद्रनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो दोढ पल्योपमनुं हवे उत्तर पासाना नव इंद्रनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो वे पल्योपमनुं.

हवे ए इंद्रोनी देवीओनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो वे पल्योपमनो दक्षीणना नवे इंद्रनी देवीओनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो एक पल्योपमनुं पृथ्वीकायनुं जघन्यथी अंतर मुहुर्तनुं, उतकृष्टो बावीस हजार वरसनो.

हवे बादर पृथ्वीनो भेद करे छे. सनाह पृथ्वी गोपीचंदनादीकनो जघन्यथी अंतर मुहुर्तनो उतकृष्टो एक हजार वरसनो. बीजी शुद्ध पृथ्वी नदीनी मेखडादिकनो जघन्यथी अंतर मुहुरतनो उतकृष्टो

ષાવીસ હજાર વરસનું શ્રીજી ઘાલુકા ચવેતવેલું પ્ર-
 મુખનો જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું ઉત્કૃષ્ટો ષોદ હ-
 જાર વરસનો ચોથા મળસીલા હરીઆલ સરમાડીકનું
 જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું, ઉત્કૃષ્ટ સોલહજાર વરસનું
 પાંચમી સરકરા સુવર્ણાદિક સાત ધાતુનું જઘન્યથી
 અંતર મુદ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ષાવીસ હજાર વર્ષનું
 અપકાયનું જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી
 સાત હજાર વર્ષનું તેડકાયનું જઘન્યથી અંતર મુ-
 દ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ અહારાત્રીનું ઘાડકાયનું,
 જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ હજાર
 વર્ષનું વનસ્પતિકાયનું જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું અને
 ઉત્કૃષ્ટથી દસ હજાર વર્ષનું લે ફંદ્રીનું જઘન્યથી અ-
 તર મુદ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ષાર વર્ષનું તે ફંદ્રીનું જ-
 ઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ઓગણપચાસ
 દીવસનું ચોરિંદ્રીનું જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું અને
 ઉત્કૃષ્ટથી છ માસનું આયુષ્ય હોય છે તીર્થે પંચે-
 દ્રિના પાંચ મેદ છે જલધર, થલધર, સેધર, ડરપરી
 સર્પ, મૂજપરી સર્પ, ઘસ પાંચ સમુદ્ધીમ્ અને પાંચ ગ-

ભર્મજ મલી દસ ભેદ. તે મધ્યેથી સમુછીંમ્ જલચરનું
 જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપૂર્વક્રોડ વરસનું
 સમુછીંમ્ થલચરનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને ઉ-
 ત્કૃષ્ટ ચોરાસી હજાર વર્ષનું. ગર્ભજ ચોપગાનું જઘન્યથી
 અંતરમુહુર્ત ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ પલ્યોપમનું, સમુછીંમ્ खेच-
 રનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી બોતેરહજાર
 વર્ષનું, હવે ગર્ભજ खेचરનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્ત
 અને ઉત્કૃષ્ટથી પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ. સમુ-
 છીંમ્ उरपरी सर्पનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને
 ઉત્કૃષ્ટથી ત્રેપન હજાર વર્ષનું. ગર્ભજ उरपरी सर्पનું
 જઘન્યથી અંતરમુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી પૂર્વક્રોડવરસનું
 સમુછીંમ્ भुजपरी सर्पનું જઘન્યથી અંતર મુહુર્તનું
 અને ઉત્કૃષ્ટથી વેંતાલીસ હજાર વર્ષનું તેમજ ગર્ભજ
 भुजपरी सर्पનું જઘન્યથી અંતર મુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી
 પૂર્વ ક્રોડ વર્ષનું આયુષ્ય હોય છે. હવે સમુછીંમ્ म-
 नुष्यનું જઘન્યથી તથા ઉત્કૃષ્ટથી અંતરમુહુર્તનું. ગ-
 ભર્મજ मनुष्यનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી
 ત્રણ પલ્યોપમનું. વ્યંતર દેવતાનું જઘન્યથી દસહ-
 જાર વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્યોપમનું. વ્યંત-

રોની દેવીનું જઘન્યથી દસહજાર વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્લોપમનું ઓતીષીના પાંચ ભેદ છે-
 ચન્દ્ર, સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર અને તારા, ચત્રમાનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્લોપમ અને એક લાઘ્વ વરસથી કાઠક અધિક, ચત્રમાની દેવીનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્લોપમને પચાસ હજાર વર્ષથી કાઠક અધિક સૂર્યનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્લોપમ અને એક હજાર વર્ષથી કાઠક અધિક સૂર્યની દેવીનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્લોપમ અને પચાસ હજાર વર્ષથી કાઠક અધિક ગ્રહનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્લોપમનું ગ્રહની દેવીનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્લોપમ નક્ષત્રનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્લોપમ, નક્ષત્રની દેવીનું જઘન્યથી પલ્લોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી પલ્લોપમના ચોથા ભાગ-

थी कांडक अधिक. तारानुं जघन्यथी पल्योपमनो
आठमो भाग अने उत्कृष्टथी पल्योपमनो चोथो भाग,
तारानी देवीनुं जघन्यथी ताराथी अर्ध जाणवुं.

वैमानीक देवताओनुं आयुष्य कहे छे. सुधर्मा
देवलोकनुं जघन्यथी एक पल्योपमनुं अने उत्कृष्टथी
बे सागरोपम. इसान देवलोकनुं जघन्यथी एक
पल्योपमथी कांडक अधिक उत्कृष्ट बे सागरोपमथी
कांडक अधिक. परिग्रहीता देवीनुं जघन्यथी सात
पल्योपमनुं अने उत्कृष्टथी पचास पल्योपमनुं. अपरी
ग्रहिता देवीनुं जघन्यथी नव पल्योपमनुं अने उत्कृष्ट
पंचावन पल्योपमनुं. सनतकुमार देवलोकनुं जघन्यथी
बे सागरोपमनुं अने उत्कृष्ट सात सागरोपमनुं. चोथा
माहेन्द्र देवलोकनुं जघन्यथी बे सागरोपम अधिक
अने उत्कृष्टथी सात सागरोपमथी कांडक अधिक.
ब्रह्म देवलोकनुं जघन्यथी सात सागरोपमनुं उत्कृष्ट
दस सागरोपमनुं छटा लांतक देवलोकनुं जघन्यथी
दस सागरोपमनुं उत्कृष्टथी चौद सागरोपमनुं. सा-
तमां. माहा शुक्र देवलोकनुं जघन्यथी चौद सागरो

પમનું ઉત્કૃષ્ઠી સત્તર સાગરોપમનું આઠમા સહસાર
 દેવલોકનું જઘન્યથી સત્તર સાગરોપમનું અને ઉત્કૃ-
 ણ્ઠી અઢાર સાગરોપમનું નવમા આણંત દેવલોકનું
 જઘન્યથી અઢાર સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠી ઓગણીસ
 સાગરોપમ દસમા પ્રાણત દેવલોકનું જઘન્યથી ઓ-
 ગણીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠી વીસ સાગરોપમનું.
 અગીઆરમા આરણ દેવલોકનું જઘન્યથી વીસ સા-
 ગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠી એકવીસ સાગરોપમનું ધારમા
 અચ્યુત દેવલોક જઘન્યથી એકવીસ સાગરોપમ અને
 ઉત્કૃષ્ઠી ધાવીસ સાગરોપમનું આયુજ્ય છે પહેલી
 પ્રેવેકનું જઘન્યથી ધાવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠ
 ત્રેવીસ સાગરોપમ ધીજી પ્રેવેકનું જઘન્યથી ત્રેવીસ
 સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠી ચોવીસ સાગરોપમ ત્રીજી
 પ્રેવેકનું જઘન્યથી ચોવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠી
 પચીસ સાગરોપમનું ચોથી પ્રેવેકનું જઘન્યથી પચીસ
 સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠી છઠ્ઠીસ સાગરોપમનું પા-
 ચ્ચમી પ્રેવેકનું જઘન્યથી છઠ્ઠીસ સાગરોપમ અને
 ઉત્કૃષ્ઠી સત્તાવીસ સાગરોપમનું છઠ્ઠી પ્રેવેકનું જઘ-

ન્યથી સત્તાવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી અઢાવીસ સાગરોપમનું. સાતમી ઐવેકનું જઘન્યથી અઢાવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી ઓગળત્રીસ સાગરોપમનું. આઠમી ઐવેકનું જઘન્યથી ઓગળત્રીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી ત્રીસ સાગરોપમનું. નવમી ઐવેકનું જઘન્યથી ત્રીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી એકત્રીસ સાગરોપમનું. હવે પાંચ અનુત્તર વિમાનમાં વીજય, વીજયંત, જયંત, અપરાજીત, એ ચારનું જઘન્યથી એકત્રીસ સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ઠથી તેત્રીસ સાગરોપમનું, અને પાંચમાં સર્વાર્થસીદ્ધનું જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ઠથી તેત્રીસ સાગરોપમનું આયુષ્ય હાંચ છે.

પહેલો આરો વેસતે ત્રણ પલ્યોપમનું આઠઘું ઉત્તરવે બ પલ્યોપમનું. બીજો આરો વેસતે બે પલ્યોપમનું ઉત્તરતે એક પલ્યોપમનું. ત્રીજો આરો વેસતે એક પલ્યોપમનું ઉત્તરતે પૂર્વ ક્રોડ વરસનું. ચોથો આરો વેસતે પૂર્વ ક્રોડ વરસનું ઉત્તરતે સવાસો વરસનું પાંચમો આરો વેસતે સવાસો વરસનું ઉત્તરતે વીસ વર્ષનું. છઠો આરો વેસતે વીસ વરસનું ઉત્તરતે સોઠ

વર્ષનું ૫ ઉતરતા આરા છે

પહેલો આરા વેસતા સોલ વરસનું આવસુ ઉતરતા વીસ વરસનું વીજો આરા વેસતા વીસ વરસનું અને ઉતરતા સવાસો વરસનું આડસું ત્રીજો આરા વેસતા સવાસો વરસનું અને ઉતરતા પૂર્વક્રોડ વરસનું ચોથો આરા વેસતા પૂર્વક્રોડ વરસનું અને ઉતરતા એક પલ્યોપમનું પાંચમો આરા વેસતા એક પલ્યોપમનું અને ઉતરતા ષ પલ્યોપમનું છઠ્ઠો આરા વેસતા ષ પલ્યોપમનું અને ઉતરતા ષ્ણ પલ્યોપમનું ૫ છ આરા ચઢતા છે ૫ આયુષ્ય દ્વાર હવે ઓગળીસમું પર્યાસિ દ્વાર કહે છે આહાર પર્યાસિ, શરીર પર્યાસિ, ઇન્દ્રિય પર્યાસિ શ્વાસોશ્વાસ પર્યાસિ ભાષા પર્યાસિ, મન પર્યાસિ ૫ છ પર્યાસિ છે તેમાં નારકી, ભુવનપતિ, વ્યત્તર, ડ્યોતિપી, વૈમાનીક, મનુષ્ય અને સીર્યંચ ૫ સોલ દઢકે છ ૫ પર્યાસિ પાંચ સ્થાવરને ચાર પર્યાસિ, આહાર-શરીર-ઈન્દ્રીય અને શ્વાસોશ્વાસ ૫ ચાર, ષે ઈન્દ્રી, તે ઈન્દ્રી, ઘોરીન્દ્રી, અને અસન્દ્રી પંચેન્દ્રીને મન વિના પાંચ પર્યાસિ હોય છે, ૫ પર્યાસિ દ્વાર હવે

વીસમો આહાર દ્વાર કહે છે. ઓજા આહાર રોમા આહાર અને કવલ આહાર એમ ત્રણ પ્રકારના આહાર છે તેમાં—નારકી—ભુવનપતી—વ્યંતર, જ્યોતીષી—વૈમાનીક અને પાંચસ્થાવરો એ ઓગણીસ દંડકોને ઓજા આહાર અને રોમા આહાર એમ બે આહાર હોય છે, અને બે ઇંદ્રી—તે ઇંદ્રી—ચૌરિંદ્રી તથા તીર્થચ અને મનુષ્ય એ પાંચ દંડકે ત્રણે આહાર હોય છે. જીવ ચર્વે તે વચ્ચે—એક—બે—ત્રણ સમય સુધી અણાહારી ઉપજ્યા પછી આહારી હોય એ આહાર દ્વાર.

અથ એકવીસમું ગતિદ્વાર.

ગતિ—ગમન કરવું—કયા દંડકનો જીવ કયા કયા દંડકે જાય એમ જે કહેવું તે અહિં ગતિદ્વાર જાણવું.

નારકી જીવો નારકીમાંથી નીકળી, ગર્ભજ તીર્થચ અને ગર્ભજ મનુષ્ય એમ બે દંડકમાં જાય છે. દશભુવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતીષી અને સૌધર્મ તથા ઇશાન દેવલોકના દેવો ભવાંતરે, પૃથ્વીકાય, અપ્સકાય, વનસ્પતિકાય, પંચેન્દ્રિય તીર્થચ અને મનુષ્ય એમ

પાચ દંડકે જાય, તથા સનત્ કુમારાદિસહસ્રાર પર્ય-
 તના દેવો ગર્ભજ તિર્યચ અને મનુષ્ય એમ ઘે દંડકે
 જાય, ને સહસ્રારથી ઉપરના દેવલોકના દેવો એક
 ગર્ભજ મનુષ્યનાજ દંડકે જાય છે પૃથ્વીકાય, અપ-
 કાય, વનસ્પતિકાય તથા ઘેડંદ્રિય, તેડંદ્રિય અને ચૌરિ-
 દ્રિય એ છ દંડકના જીવો, ભવાતરે પાચ એકોદ્રિય,
 ત્રણ વિગલેંદ્રિય, તથા તિર્યચ પચેંદ્રિય અને મનુષ્યના
 મઠ્ઠી દશ દંડકને વિષે જાય અને વાડકાય તથા તે
 ડકાયનાજીવો એ ઉપર કહેલા દશ દંડકમાંથી એક
 મનુષ્યના દંડક સિવાય ઘાકીના નવ દંડકને વિષે
 જાય છે ગર્ભતિર્યચ પચેંદ્રિય અને ગર્ભજ મનુષ્યના
 દંડકમાંથી સસ્યાતા આયુષ્યવાળા જીવો પોતાના
 કર્માનુસાર ૨૪ દંડકમાં જાય તથા અસસ્યાતા આ-
 યુષ્યવાળા તો તેર દેવતાનાજ દંડકે જાય છે સસ્યાતા
 આયુષ્યવાળા ગર્ભજ મનુષ્યમાંથી વજ્રરુપમનારાચ
 સઘયણના ધણી કોણક જીવ આઠે કર્મ સ્વપાવીને
 સિદ્ધગતિ માંહે પણ જાય છે એમ સામાન્યે ચોવીસે
 દંડકના જીવોનીગતિ કહી

હવે ચોવીસે દંડકના જીવોની ગતિ પાંચસેને
 ત્રેસઠ જીવભેદને વિષે કહે છે:-પહેલેથી છઠ્ઠી નારકી
 ના જીવો આયુક્ષયે નારકીમાંથી નીકળીને પંદર કર્મ
 ભૂમિનાં ગર્ભજમનુષ્યપર્યાંતા, પંદર કર્મભૂમિનાં ગર્ભ-
 જમનુષ્ય અપર્યાંતા તથા પાંચગર્ભજતિર્યંચપર્યાંતાને
 પાંચગર્ભજતિર્યંચઅપર્યાંતા એવં ચાલીશજીવભેદને વિષે
 જાય, તથા સાતમી નારકીથી નીકળ્યાં જીવો તો પાંચ
 ગર્ભજ તિર્યંચ પર્યાંતાને પાંચ ગર્ભજ તિર્યંચ અપર્યાંતા
 એમદશજીવભેદને વિષે જાય છે. દશભુવનપતિ,
 સોલઘ્યંતર, પંદરપરમાધામી, દશતિર્યંગુ જંભક,
 દશજ્યોતિષી, સૌધર્મ, ઇશાન અને એક કિલ્વીષિયા
 એમ ચોસઠ જાતિનાં દેવોમાંથી નીકળ્યા જીવો, પંદર
 કર્મભૂમિનાગર્ભજ મનુષ્ય અને પાંચ જાતિના ગર્ભજ
 તિર્યંચ તથા વાદર પૃથ્વીકાય, વાદર અપકાયને વા-
 દરપ્રત્યેકવનસ્પતિકાય મળી ત્રેવીસપર્યાંતા તથા ત્રે
 વીસ અપર્યાંતા એવં છેતાલીસ ભેદમાં જાય છે. સનતં
 કુમારથી માંડીને સહસ્રાર પર્યંત છ દેવલોકના દેવો,
 વે કિલ્વીષિયા જાતિના દેવો અને નવલોકાંતિકના

દેવો એમ સત્તર જાતિના દેવોમાંથી નીકળ્યા જીવો,
 પાંચ ગર્ભજ તિર્યંચ અને પદર કર્મ ભૂમિના મનુષ્ય
 નામઢી ઘીસ પર્યાપ્તા તથા ઘીસ અપર્યાપ્તા एवं
 ચાઢીસ ભેદમા જાય છે નવમા આણત દેવલોકથી
 માંડીને ઘારમા અચ્યુત દેવલોક સુધીના ચાર દેવ
 લોકના દેવો અને નવ મેવયક તથા પાંચ અનુત્તરવિ
 માનના દેવો એસર્વે મઢીને અઢાર દેવલોકના નીક-
 લ્યાજીવ, તે પદરકર્મ ભૂમિના મનુષ્યમાં જાય છે
 નારકીનો એક દંડક તથા દેવતાના તેર દંડક મઢીને
 ચૌદ દંડકની ગતિ કહી જીવમાત્ર ઉત્પતિ કાઢે
 અપર્યાપ્તાવસ્થાએ હોય અને પછીથી પર્યાપ્તા થાય,
 ય અપેક્ષાએ અહીં નારકી તથા દેવતાની ગતિ પર્યા
 પ્તા તથા અપર્યાપ્તા જીવભેદે કહીછે તો તે કરણ
 અપર્યાપ્તા જાણવા કરણ અપર્યાપ્તા જીવ અવશ્ય
 પર્યાપ્તા થાયજ, તથા સમ્રહણી ઘિગેરેમાં કશું છે કે
 નારકી તથા દેવતા સ્ત્રીને પર્યાપ્તા તિર્યંચ અને મનુષ્ય
 થાય એમાં કોઈ વિરોધ નથી

પૃથ્વીકાય, અપકાય, ઘનસ્પતિકાય તથા યે

ઇન્દ્રિય, તેઇન્દ્રિય અને ચૌરિન્દ્રિય એવં છ દંડકના જીવો આયુક્ષયે આપ આપણા દંડકમાંથી નીકળીને, પંદર કર્મ ભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા, પંદર ગર્ભજ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા, એકસોનેએક સમુર્ચ્છિમ મનુષ્ય અને અડતાલીસતિર્યેચના એ સર્વે મળીને એકસોને ઓગણા એંશી જીવભેદને વિષે પોતપોતાના કર્માનુસાર જાય છે. તેડકાય અને વાડકાય એ બે દંડકના નીકળ્યા જીવ. અડતાલીસ ભેદના તિર્યેચમાં જાય છે. એવી રીતે બાવીસ દંડકની ગતિ કહી.

ગર્ભજ તિર્યેચ પંચેન્દ્રિય એવા જલચરજીવો આઠમાંથી બારમા દૈવલોકે, નવ ગ્રૈવેયકે અને પાંચ અનુત્તર વિમાને જાય નહિ માટે સર્વ પાંચસે ને ત્રેસઠ જીવભેદમાંથી એ અઢાર સ્થાનકના પર્યાપ્તા તથા અપર્યાપ્તામળી છત્રીસ જીવભેદ બાદકરતા બાકીના પાંચસેને સતાવીસ જીવભેદમાં જલચર જીવો જાય છે. ગર્ભજડરપરિસ્પર્જીવો ઉપર કહેલા પાંચસેને સત્તાવીસ જીવભેદમાંથી સાતમી અને છઠ્ઠી નારકીના પર્યાપ્તા તથા અપર્યાપ્તા મળી ચાર ભેદ વર્જીને બા-

શ્કીના પાચસેને ત્રેવીસ જીવમેદમાં જાય છે ગર્ભજ
 થલચર જીવો (ચોપગા) ઉપર કહેલા પાંચસેને સ
 સતાવીસ જીવમેદમાંથી સાતમી, છઠી અને પાંચમીના
 રક્તીનાપર્યાતા તથા અપર્યાતા મઠ્ઠી છ મેદ ષર્જી ને
 ઘાકીના પાચસે ને એકવીસ જીવમેદને વિયે જાય છે
 ગર્ભજ સ્થેચર જીવો ઉપર કહેલા પાચસેને સતાવીસ
 જીવ મેદમાંથી સાતમી, છઠી, પાંચમી અને ચોથી
 નારકીના પર્યાતા તથા અપર્યાતા મઠ્ઠી આઠ મેદ ષ
 ર્જીને ઘાકીના પાચસેને ઓગણીસ જીવમેદમાં જાય
 છે ગર્ભજ મુજપરિસ્પર્જીવો ઉપર કહેલા પાચસેને
 સત્તાવીસ જીવ મેદમાંથી સાતમી, છઠી, પાંચમી,
 ચોથી અને ત્રીજી નારકીના પર્યાતા તથા અપર્યાતા
 મઠ્ઠી દશ મેદ ષર્જીને ઘાકીના પાચસેને સત્તર જીવ
 મેદમાં જાય છે હવે અસંજી તિર્યચ પંચેન્દ્રિય જીવા
 આયુક્ષયે નિકલીને ત્રણસેને પંચાણુ મેદને વિયે જાય
 તેના નામ કહે છે,—દશ મુવન પતિ, સોલ ધ્યંતર,
 પંદર પરમાધામી, દશતિર્યગ્ જૂમક, છપ્પન્ન અંતર
 ઝીપના મનુષ્યો, પહેલી નારકી અને પંદર કર્મ મૂ-

મિના મનુષ્યો એવં એકસોને ત્રેવીસ પર્યાપ્તા તથા અપર્યાપ્તા મઠીને વસેને છેતાઠીસ તથા એકસોને એક સમુર્છિમ મનુષ્યો અને અડતાઠીસ ભેદ તિર્ય-
ચના ગણતાં ત્રણસેને પંચાણું જીવભેદ થયા તેમાં અ-
સંજી તિર્યચ પચેંદ્રિયની ગતિ જાણવી. એવં ત્રેવીસ
દંડકની ગતિ કહી.

મનુષ્યના દંડકે ગતિ કહે છે. પ્રથમ સમુર્છિમ
મનુષ્ય આયુક્ષયે, સમુર્છિમ મનુષ્યમાંથી નીકળ્યા,
પંદર કર્મ ભુમીજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા, પંદર કર્મ ભુમિજ
અપર્યાપ્ત્યા, એકસોને એક સમુર્છિમ મનુષ્ય અને
અડતાઠીસ ભેદના તિર્યચ એવં એકસોને ઓગણા
એંસી જીવભેદમાં જાય છે પંદર કર્મ ભુમિના ગર્ભજ
મનુષ્યોમાંથી જીવો નીકળીને પાંચસેને ત્રેસઠ જીવભે
દમાં જાય છે. ત્રીસ અકર્મ ભુમિના મનુષ્યમાંથી નીક
ળ્યા જીવો, દશભુવનપતિ; સોલ વ્યંતર, પંદર પરમાધા
મી, દશતિર્યગ્ જંભક, દશ જ્યોતિષી, એક કિલ્વીષિયા
અને સૌધર્મ તથા ઇશાન એ બે દેવલોક મઠી ચોસઠ
જીવભેદમાં

થી નીકળ્યા જીવો, દશ સુવનપતિ, સોલઘ્યંતર, પં
દર પરમાધામી અને દશ તિર્યગ અમક ઇમ એકા-
વન જીવભેદમા જાય છે ઇતિ ગતિદ્વાર

—◆—
અથ ધાત્રીસમું આગતિદ્વાર

આગતિ-આગમન-કયા દંડકને વિષે કયાકયા
દંડકના જીવો આવીને ઉપજે ઇમ જે કહેવું તેનું નામ
અહિં આગતિદ્વાર જાણવું

નારકી તથા દેવતાના મઠી ઘોડ દંડકને વિષે
એક તિર્યચ પચ્છંદ્રિય અને ધીજા મનુષ્ય ઇમ ધે દંડ-
ક માંહેથી જીવો આવી ઉત્પન્ન થાય છે પૃથ્વીકાય,
અપ્રકાય અને વનસ્પતિકાય ઇમ ધ્રુવ દંડકને વિષે
એક નારકીધર્જાને ધાત્રીના શ્રેષ્ઠી દંડકમાંહેથી જી-
વોઆવી ઉત્પન્ન થાય છે તેતુકાય, વાતુકાય, ધે ઇં-
દ્રિય, તે ઇંદ્રિય અને ચૌરિંદ્રિય ઇમ પાંચ દંડકને વિષે
થાવરના પાંચ, ત્રિગલેંદ્રિયના ધ્રુવ, તિર્યચ પચ્છંદ્રિય
અને મનુષ્ય ઇમ દશ દંડક માંહેથી જીવો આવી ઉ-
ત્પન્ન થાય છે તિર્યચ પચ્છંદ્રિયના દંડકને વિષે ધો

વીશે દંડકમાંહેથી જીવો આવી ઉત્પન્ન થાય છે. મનુષ્યના દંડકને વિષે. તેડકાય અને વાડકાય સિવાય વાકીના વાવીશ દંડકમાંહેથી જીવો આવી ઉત્પન્ન થાય છે. એમ સામાન્ય ચોવીશે દંડકની આગતિ કહી.

હવે ચોવીશે દંડકે, પાંચસે ત્રેસઠ જીવભેદમાંથી આગતિ કહે છે—પહેલી નરકે. પંદરકર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય, પાંચ ગર્ભજ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય અને પાંચ સમુર્ચ્છિમતિર્યચ પંચેન્દ્રિય એમ પચ્ચીશભેદના જીવ આવી ઉપજે. વીજી નરકે. પંદર કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય અને પાંચ ગર્ભજ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય એમ વીસ ભેદના જીવ આવી ઉપજે. ત્રીજીનરકે. પંદર કર્મ ભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય તથા ગર્ભજ જલચર, થલચર, ઊરપારિસર્પ અને યેચર એમ ઓગણિશ ભેદ માંહેથી જીવ આવી ઉપજે. ચોથી નરકે પંદરકર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય તથા ગર્ભજ જલચર થલચર અને ઊરપરિ સર્પ એમ અઠારભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે. પાંચમી નરકે પંદર કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય તથા જલચર અને ઊરપારિસર્પ એમ સત્તર ભેદમાંહેથી જીવ આવી

ઉપજે છઠ્ઠીનરકે પદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય
 અને ગર્ભજ જલચર ઇમ સોલ ભેદ માંહેથી જીવ
 આવી ઉપજે સાતમી નરકે પળ પંદર કર્મભુમિજગ-
 ભજ મનુષ્ય અને જલચર ઇમ સોલભેદમાંહેથી આવી
 ઉપજે નરકને વિષે અપર્યાપ્તા જીવો જાય નહિ ણ
 પ્રકારે નારકીના દડકે આગતિ કહી

દશમુવનપતિ, સોલ વ્યતર, પદર પરમાધામી
 અને દશતિર્યગઝૂંભક ણ એકાવનજાતિના દેવોને વિષે
 એકસો એક ક્ષેત્રના ગર્ભજ મનુષ્યપર્યાપ્તા, પાંચગર્ભજ
 તિર્યચ પર્યાપ્તા અને પાંચ અસંજી તિર્યચ પચ્છેદ્રિય
 ઇમ એકસોને અગિયાર ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે
 દશ પ્રકારના ય્યોતિષી અને સૌધર્મ ઇમ અગિયાર
 જાતીના દેવોને વિષે પદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય,
 ત્રીસ અકર્મભુમિજ ગર્ભજમનુષ્ય અને પાંચ ગર્ભજ
 તિર્યચ ઇમ પચાસ ભેદમાંહેથી જીવો આવી ઉપજે
 ઘીજા ઇશાન દેવલોકને વિષે પંદર કર્મભુમિ, પાંચહરિ
 વર્ષ, પાંચ રમ્યક, પાંચદેવકુરુ ને પાંચ ઉત્તરકુરુ ઇમ
 પાત્રીસ ક્ષેત્રના ગર્ભજ મનુષ્યો તથા પાંચગર્ભજતિર્યચ
 ઇમ પ્ચાલીશ ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે પહેલા

કિલ્વીષિયા જાતિના દેવોને વિષે પંદર કર્મભુમિ, પાંચ ઉત્તરકુરુને પાંચ દેવકુરુ એવં પચીસ ક્ષેત્રના ગર્ભજ મનુષ્યો તથા પાંચગર્ભજ તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય એમ ત્રીસ ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે. ત્રીજાથી આઠમાસુધી છ દેવલોક, નવ લોકાંતિક અને બે કિલ્વીષિયા એમ સત્તર જાતિના દેવોને વિષે પંદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય અને પાંચ ગર્ભજ તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય એમ વીસ ભેદમાંહેથી જીવો આવી ઉપજે. નવમા આણંત દેવલોકથી માંડીને પાંચ અનુત્તર વિમાન પર્યંતના અઢાર દેવલોકને વિષે પંદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્યના ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે. એવી રીતે એક નારકીનો દંડક તથા તેર દેવતાના દંડક મળીને ચૌદ દંડકે આગતિ કહી.

પૃથ્વીકાય, અપકાય અને વનસ્પતિકાય એ ત્રણ દંડકનેવિષે અઢતાલીસભેદના તિર્યંચ, એકસોને એક સમુર્ચ્છિમ મનુષ્ય તથા પંદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાંતા, પંદર કર્મભુમિના ગર્ભજ મનુષ્ય અપર્યાંતા તથા પંદર પરમાધામી, દશ ભુવનપતિ, સોલવ્યંતર, દશતિર્યંગુ જ્ઞંભક, દશ જ્યોતિષી, સૌધર્મ તથા હશાન્ત

અને એક કિલ્વીપિયા જાતિના દેવો એમ સર્વે મઠી
 ઘસેને શ્રેતાઢીસ મેદસાદેથી જીવ આવી ઉપજે તે
 ઉકાય, ઘાઉકાય, ઘેઈદ્રિય, તેઈદ્રિય, ચૌરિંદ્રિય
 અને અસંજીતિર્યચ પંચેંદ્રિયને વિષે એકસોનેએક
 સમુર્ધિહમ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા, પંદર કર્મમુમિજ મનુષ્ય
 પર્યાપ્તા, પંદર કર્મ મુમિજ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા અને
 અઢતાઢીસ મેદના તિર્યચ એમ એકસોને ઓગણાપંતી
 મેદસાદેથી જીવ આવી ઉપજે ગર્ભજ તિર્યચ પંચેં-
 દ્રિય એવા જલચર, યલચર, ઊરપરિસર્પ, મુજપરિસર્પ
 અને સેચરને વિષે એકસોને એક સમુર્ધિહમ મનુષ્ય
 અપર્યાપ્તા, પંદર કર્મમુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા,
 પંદર કર્મમુમિજ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા, અઢતાઢીસ
 મેદના તિર્યચ તથા પંદર પરમાધામી, દશ મુશનપતિ,
 સોલબ્યંતર, દશ તિર્યગ્ અમક, દશ જ્યોતિષ, ત્રણ
 કિલ્વીપીયા નવ લોકાંતિક અને સૌધર્મથી માઢીને
 આઠમા સહસ્રાર પર્યંત દેવલોક તથા સાત નારકી
 યમ સર્વે મઠીને ઘસેને સહસ્રઠ જીવમેદ મહિયી
 જીવ આવી ઉપજે શ્રેવીસ ટંકે આગતિ કહી

સમુર્ધિહમ મનુષ્યને વિષે પંદર કર્મ મુમિજ

નુષ્ય પર્યાપ્તા, બાદર પૃથ્વીકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા,
 બાદર અપકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, બાદર પ્રત્યેક
 વનસ્પતિકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાય
 પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા સુક્ષ્મ અપકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા
 સુક્ષ્મ સાધારણ વનસ્પતિકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, બા-
 દર સાધારણ વનસ્પતિકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા ત્રણ
 વિકલેન્દ્રિયના પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, તથા વીસ તિર્યચ
 પંચેન્દ્રિયના અને એકસોને એક સમુર્ચ્છિમ મનુષ્ય એમ
 સર્વે મઠીને એકસોને ઇંકોતેર ભેદમાંથી જીવો આવી
 ઉપજે. પંદર કર્મ ભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્યને વીષે ઉપર
 કહેલા એકસોને ઇંકોતેર જીવભેદ તથા નઠ્ઠાણુ દે-
 વતાના ભેદ અને પહેલીથી છટ્ટીનારકી સુધીના ના-
 રકી એમ સર્વે મઠીને બસેને છોતેર ભેદમાંહેથી જીવ
 આવીઉપજે. ત્રીસ અકર્મ ભુમિના મનુષ્યને વિષે પંદર
 કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા અને પાંચ ગર્ભજ
 તિર્યચ પર્યાપ્તા મઠી વીસ ભેદમાંહેથી જીવ આવી
 ઉપજે. છપ્પન્ન અંતર દ્વીપના મનુષ્યને વિષે પંદર કર્મ
 ભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા તથા પાંચ ગર્ભજ
 તિર્યચપર્યાપ્તા અને પાંચ સમુર્ચ્છિમ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય

પર્યાસા એમ પચ્ચીસમેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે.
 એવી રીતે ચોવીસ ટંડકે આગતિ કહી

ત્રેવીસમું વેદ દ્વાર કહે છે

સ્ત્રી વેદ, પુરુષ વેદ, નપુપક વેદ નારકી સ્થા-
 વેર અને ષ્રણ વિગલેટ્ટી એનવ ટંડકે એક નપુંશક
 વેદ હોય છે, દસભુવન પતી, વ્યંતર, ય્યોતીષી, અને
 ઘેમાનીકને, સ્ત્રી વેદ અને પુરુષ વેદ એમ બે વેદ હોય
 મનુષ્ય અને તીર્થંચ પચેટ્ટીને ષ્રણે-વેદ હોય એ વેદ
 દ્વાર હવે ચોવીસમો ભુવન દ્વાર કહે છે પ્રથમ નરકે,
 ત્રીસ લાખ નરકાવાસા ધીજી નરકે, પચ્ચીસ લાખ
 નરકાવાસા ત્રીજી નરકે, પંદર લાખ નરકાવાસા-
 ચોથી નરકે, દસ લાખ નરકાવાસા પાંચમી નરકે,
 ષ્રણ લાખ નરકાવાસા છટ્ટી નરકે, પાંચ ડાળા એક
 લાખ નરકાવાસા અને સાતમી નરકે, પાંચ નરકા-
 વાસા સર્વે મલીને ચોરાસી લાખ નરકાવાસા છે, પે-
 હેલી નરકે તેર પાથડા, ધીજી નરકે અગીઆર પાથ
 ઢા, ત્રીજી નરકે નવ પાથડા, ચોથી નરકે સાત પા-
 ધડા, પાંચમી નરકે પાંચ પાથડા, છટ્ટી નરકે ષ્રણ
 પાથડા અને સાતમી નરકે એક પાથડો, સર્વે મલીને

ઓગણપચાસ પાથડા છે. પહેલી. રત્નપ્રભા, બીજી
 શર્કરા પ્રભા, ત્રીજી વાલુકા પ્રભા, ચોથી પંકપ્રભા,
 પાંચમી ધુમ પ્રભા, છઠ્ઠી તમ પ્રભા, સાતમી તમતમા
 પ્રભા. રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક લાખને એંસી
 હજાર જોજન, શર્કરા પ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક લાખને
 વત્રીસ હજાર જોજન, વાલુકા પ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક
 લાખને અઠાવીસ હજાર જોજન, પંકપ્રભા પૃથ્વીનો પીં-
 ડ એકલાખને વીસ હજાર જોજન, ધુમપ્રભા પૃથ્વીનો
 પીંડ એકલાખને અઠાર હજાર જોજન, તમપ્રભા પૃ-
 થ્વીનો પીંડ એકલાખને સોલહજાર જોજન, તમત-
 મા પ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એકલાખને અઠાર હજાર
 જોજન, એ સાતે નારકીનું જાડપણું જાણવું. રત્નપ્રભા
 પૃથ્વીનો પીંડ એકલાખ એંસીહજાર જોજન છે તેમાં.
 થી એકહજાર જોજન હેઠે મુકી અને એકહજાર જો-
 જન ઉપર મુકી વચ્ચે એકલાખને ડહોતેર હજારનું
 પોહોલાપણું તે માંહે નરકાવાસ છે. અને તેમાં દસ
 ભુવન પતીના ભુવન છે, જઘન્યથી જંબુ દ્વીપ જેવડા
 મધ્યમથી સંખ્યાતા જોજન પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ઠથી
 અસંખ્યાતા જોજનના છે. હવે ઉપર એકહજાર જોજ-
 નનું મુકેલું છે તેમાંથી સો જોજન હેઠે અને સો જો-

જન ઉપરનું મુકી વાકી ષષ્ઠમા રહેલા આઠસો જો-
 જનમાં આઠ વ્યતર દેવોના મુવનો છે તે જઘન્યથી
 ભરતક્ષેત્રના પ્રમાણવાલા, મધ્યમથી મહાવિદેહ ક્ષે-
 ત્રના પ્રમાણવાલા અને ઉચ્છૃષ્ટ જબુદ્વીપ જેવડા મોટા
 હોય છે ઘલી ઉપરના માગમાં સો જોજન રહેલું છે
 તેમાંથી હેઠે દસ જોજન અને ઉપર દસ જોજન
 મુકી ષષ્ઠમાં રહેલા ઍંશી જોજનની પહોલાઈમાં આઠ
 ષાણવ્યંતર દેવોના નગર છે તે જઘન્યથી ભરતક્ષેત્ર
 જેવડા અને ઉચ્છૃષ્ટથી જબુદ્વીપ જેવડા હોય છે સુક્ષ્મ
 પાંચ સ્થાવરો ચૌદે લોકમાં વ્યાપેલા છે. ઘાદર પાંચ
 સ્થાવરો, વિગલેંટ્રી તથા તીર્યંચ પંચેંટ્રી લોકમાં ઠસો
 ઠસ છે, મનુષ્ય અઢીદ્વીપમાં પીસતાલીસ લાખ જો
 જન માહે છે હવે પાંચ ઝ્યોતીપીના મેદ કહે છે સ-
 મમુતલા પૃથ્વીથી સાતસેને નેહુ જોજન ઉચા જઈણ
 તો સ્યાં પ્રથમ તારા છે તે ઉપરે દસ જોજન આવે
 સૂર્ય છે, તે ઉપરે ઘ્રણ જોજન આવે ગ્રહસ્પતિ છે, તે
 ઉપરે ઘ્રણ જોજન આવે મંગલ છે, તે ઉપરે ઘ્રણ જો
 જન આવે સનીસર છે ણટલે ણકસો દસ જાજન
 માંહે ઝ્યોતીપીના અસમ્યાતા યિમાનો છે તે ઉપરે

એક રાજ ઁંચો સુધર્મા અને ઇસાન દેવલોકે છે, સુ-
 ધર્મા દેવ લોકમાં વત્રીસ લાખ વિમાન, વત્રીસ
 લાખ દેહેરા, અને તેમાં જીન બિંબ સત્તાવન ક્રોડને
 સાઠલાખ છે. ઇસાન દેવ લોકે, અઢાવીસલાખ વિ-
 માન અને અઢાવીસ લાખ દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ
 પચાસ ક્રોડ અને ચાલીસલાખ છે. સનતકુમાર દેવ
 લોકે બારલાખ વિમાન અને બારલાખ દેહેરા છે,
 તેમાં જીનબિંબ ઁકવીસ ક્રોડને સાઠલાખ છે, માં-
 હેંદ્ર દેવ લોકે આઠ લાખ વિમાન અને આઠ લાખ
 દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ ચૌદ ક્રોડને ચાલીસલાખ
 છે. બ્રહ્મદેવ લોકે ચારલાખ વિમાન અને ચારલાખ
 દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ સાતક્રોડ અને વીસલાખ
 છે, લાંતક દેવ લોકે, પચાસ હજાર વિમાન અને
 પચાસ હજાર દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ નેવુલાખ છે.
 સુક્ર દેવલોકે ચાલીસહજાર વિમાનને ચાલીસહજાર
 દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ બહોંતેરલાખ છે. સહસાર
 દેવલોકે છ હજાર વિમાનને છ હજાર દેહેરા છે, તેમાં
 જીનબિંબ દસલાખ ઁંસીહજાર છે. આણંત અને પ્રા-
 ઁંત દેવલોકે ચારસે વિમાન અને ચારસે દેહેરા છે,

તેમાં જીનર્વિંશત ષહોતર હજાર છે આરણ અને અ-
 ઘ્યુત દેવલોકે ત્રણસેં વિમાન અને ત્રણસે દેહેરા છે
 તેમાં જીનર્વિંશત ચોપન હજાર છે પ્રથમ શ્રી કે એક-
 સો અગીઆર વિમાનને એકસો અગીઆર દેહેરા છે,
 તેમાં જીનર્વિંશત ત્રણસેનેવીસ, ઘીજે શ્રીકે એકસો સાત
 વિમાન અને એકસો સાત દેહેરા છે, તેમાં જીનર્વિંશત
 ધારહજાર આઠસોને ચાલીસ, શ્રીજે શ્રીકે એક સો
 વિમાન એકસો દેહેરા અને તેમાં જીનર્વિંશત ધારહજાર,
 પાંચ અનુત્તર વિમાન પાંચ વિમાને, પાંચ દેહેરા તેમાં
 જીનર્વિંશત છસેં છે સર્વ મલીને વિમાન ચોરાસી
 લાખ સત્તાણુંહજાર નેત્રેવીસ છે પટલા દેહેરા તેમાં
 જીનર્વિંશત એકસો ક્રોડ ધાવન ક્રોડ ચોરાણુંલાખ
 પુંઘાલીસહજાર સાતસેંને સાઠ પંડર્વ લોકનો સર-
 વાલો છે હવે ભુવનપતીની સમ્યા કહે છે ચમર ઈં
 ઢને ચોગ્રીસલાખ ભુવન, ઘલઈઢને શ્રીસલાખ ભુવન,
 ઘરણેઢને પુંઘાલીસ લાખ ભુવન, ભુતાનેઢને ચાલીસ
 લાખ ભુવન, ઘર્ણદેવને અઢગ્રીસ લાખ ભુવન, ઘણુ-
 દાલીને શ્રીસલાખ ભુવન, હર્કિતને ચોગ્રીસ લાખ
 ભુવન, હરીસેહને શ્રીસલાખ ભુવન, અગ્નિસેહને ચા-

લીસલાખ ભુવન, અગ્નિ માનવને છત્રીસલાખ ભુવન,
 પુરણીને ચાલીસલાખ ભુવન, વિસષ્ટને છત્રીસલાખ
 ભુવન, જલકંતને ચાલીસલાખ ભુવન, જલપ્રભને છ-
 ત્રીસલાખ ભુવન, અમિતગનીને ચાલીસલાખ ભુવન,
 મરીગવાહનને છત્રીસલાખ ભુવન; વિલંબને ચાલીસ
 લાખ ભુવન, પ્રભજનને, છેંતાલીસલાખ ભુવન, ઘો-
 સને પચાસલાખ ભુવન, મહા ઘોસને છેંતાલીસલાખ
 ભુવન, સર્વ ઇંદ્રને સાત ક્રોડને બોંતેરલાખ ભુવન
 ઇટલા દેહેરા તેમાં જીનબિંબ તેરસે નવ્યાસી ક્રોડને
 સાઠલાખ છે. તીર્છા લોકમાં વત્રીસહજાર અને ઓ-
 ગણસાઠ દેહેરા તેમાં જીનબિંબ ત્રણલાખ એકાણુંહ-
 જાર ત્રણસેંવીસ છે. વ્યંતર અને જ્યોતીષીમાં અસં-
 ख्याता જીનબિંબ છે, એના ભુવન અને દેહેરા ગણવા
 માં ન આવે. હવે ત્રણભુવનના દેહેરાની સંખ્યા કહેછે
 આઠ ક્રોડને સત્તાવનલાખ ઓગણત્રીસ હજાર ને-
 વ્યાસી ઇટલા દેહેરાં, તેમાં જીનબિંબ, પંદરસેને વે-
 તાલીસ ક્રોડ અઢાવનલાખ છત્રીસહજાર અને એંશી
 ઇટલા ત્રણભુવનમાં જીનબિંબ જાણવા. સર્વાર્થ સીદ્ધર્થી
 ચાર જોજન સીદ્ધ સીદ્ધા છે તે લાંબી અને પહોલી
 પીસતાલીસલાખ જોજન છે વચમાં આઠ જોજન

જાદી છે છેદે અંગુલના અસંખ્યાતમાં માગ જેટલી
 પાતલી છે, માંચીની પાંચ જેવી તે ઉપરે એક જોજ
 નમાં સીદ્ધો છે ગાઉને છેદે ભાગે અથવા જોજનના
 ચોવીસમા ભાગે જહપ તે વારે સીદ્ધ પરમાત્મા આવે
 તે સીદ્ધ પરમાત્માની અવગાહના ઘ્રણસે તેત્રીસ ઘ
 નુષ્યને ઘત્રીસ અંગુલનો પ્રમાણ છે એવા શ્રી સીદ્ધ
 પરમાત્મા છે તેમને માહારો સમય સમય નમસ્કાર
 હોજો એ ભુવન દ્વાર ॥ હવે પચીસમો પ્રાણ દ્વાર કહેછે
 પ્રાણ દસ છે, ફરસ ફંદ્રી રસફંદ્રી, ઘ્રાણ ફંદ્રી, ચક્ષુ
 ફંદ્રી, શ્રોત ફંદ્રી, મનોબલ, વચન બલ, કાયબલ,
 શ્વાસોશ્વાસ, આડહુ, નારકી, દસભુવનપતી, વ્યં
 સર, જ્યોતીષી, વૈમાનીક, તીર્થચ પચેત્રી અને મનુષ્ય
 એ સોલ દહકે દસ પ્રાણ હોય છે પાંચ સ્થાવરને
 ચાર પ્રાણ ફરસ ફંદ્રી, કાયબલ, શ્વાસોશ્વાસ અને
 આડહુ તેફંદ્રીને સાત પ્રાણ, ફરસ ફંદ્રી, રસફંદ્રી,
 ઘ્રાણફંદ્રી, કાયબલ વચનબલ, શ્વાસોશ્વાસ અને આ
 ડહુ ચોરીંદ્રીને આઠ પ્રાણ ફરસ ફંદ્રી, રસફંદ્રી, ઘ્રા
 ણફંદ્રી ચક્ષુફંદ્રી, કાયબલ, વચનબલ શ્વાસોશ્વાસ
 અને આડહુ અંસત્રી પંચેત્રીને નવ પ્રાણ ફરસ ફંદ્રી,
 રસફંદ્રી, ઘ્રાણફંદ્રી. ચક્ષુફંદ્રી, શ્રોતફંદ્રી, કાયબલ.

વચનવલ, શ્વાસોશ્વાસ અને આડખું, એ પ્રાણદ્વાર—
 હવે છવીસમું સંપદાદ્વાર કહેછે. સંપદાત્રેવીસ છે, ચક્ર,
 રત્ન, દંડરત્ન, खडगरत्न, कांगीणीरत्न, मणीरत्न,
 छत्ररत्न, चर्मरत्न, એ સાતરત્ન એકીંદ્રી છે. ગાથાપતી
 પુરોહિતરત્ન, સેનાપતિરત્ન, વાર્ધિકરત્ન, ગજરત્ન,
 અશ્વરત્ન, સ્ત્રીરત્ન, એ સાત પંચીંદ્રીરત્ન છે. તીર્થંકર,
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, કેવલી, સાધુ, શ્રાવક,
 અવિરતિ—સમકિત દ્વષ્ટિ, માંડલિકરાજા, એ ત્રેવીસ
 સંપદા. પેલીનરકનો નીકલ્યો સાત એકીંદ્રી વિના
 વાકીની—સોલસંપદા પામે. બીજી નરકનો નીકલ્યો
 પંદર સંપદા પામે, સતએકીંદ્રી અને ચક્રવર્તી વિ-
 નાની ત્રીજી નરકનો નીકલ્યો, સાતએકીંદ્રીરત્ન,
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, વિના તેર સંપદા પામે.
 ચોથી નરકનો નીકલ્યો. સાત એકીંદ્રીરત્ન, તીર્થંકર,
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, વિના બાર સંપદા પામે.
 પાંચમી નરકનો નીકલ્યો સાત એકીંદ્રીરત્ન, તીર્થંકર
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, અને કેવલી, વિના અગી-
 આર સંપદા પામે. છઠ્ઠી નરકનો નીકલ્યો, સાત પંચેદ્રી
 રત્ન, શ્રાવક, અવિરતી સમકિત દ્વષ્ટિ, એ દસ સંપદા
 પામે. સાતમી નરકનો નીકલ્યો, અશ્વરત્ન ગજરત્ન,

અવિરતી સમકિત દૃષ્ટિ, ૫ ગ્રણ સપદા પામે દસ સુ-
 વનપતી, વ્યતર, જ્યોતીષી ૫ ઘાર દહકમાથી નીક-
 લ્યો, તીર્થકર અને વાસુદેવ વિના ૫૧૫૦ સંપદા
 પામે પૃથ્વી, અપ, વનસ્પતિ, તીર્થચ પચીઢ્રી અને
 મનુષ્ય ૫ પાંચ દંઢકમાથી નીકલ્યો, તીર્થકર, ચ-
 ક્રવર્તી, વલદચ, વાસુદેવ વિના ઓગણીસ સપદા
 પામે તેડકાય, વાડકાયનો નીકલ્યો, સાત ૫૧૦-
 ઢ્રી રત્ન અશ્વ રત્ન, ગજ રત્ન, ૫ નવ સપદા પામે
 વે ઢ્રી તે ઢ્રી, ચૌરીઢ્રીનો નીકલ્યો, તીર્થકર, ચ
 ક્રવર્તી ઘલદેવ, વાસુદેવ, કેવલી, વિના અઢાર સ
 પદા પામે વૈમાનીકર્મા સુધર્મા, ઢશાન દેવલોકનો
 નીકલ્યો, ત્રેવીસ સંપદા પામે ગ્રીજા દેવલોકથી
 આઠમા દેવલોક સુધીનો નીકલ્લી, સાત ૫૧૦ઢ્રી
 રત્ન વિના સોલ સપદા પામે નવર્મા દેવલોકથી ન
 ચમેધેયક સુધીનો નીકલ્યો સાત ૫૧૦ઢ્રી રત્ન, અશ્વ
 રત્ન, ગજરત્ન, ૫ નવ વિના ચૌદ સપદા પામે પાંચ
 અનુત્તર વિમાનનો નીકલ્યો તીર્થકર, ચક્રવર્તી, ઘલ-
 દેવ, કેવલી, સાધુ, શ્વાવક, માંડલીકરાજા, અવિર-
 તી સમકિત દૃષ્ટિ, ૫ આઠ સંપદા પામે ૫ સંપદા
 દ્વાર-સત્તાવીસમો ધર્મદ્વાર કહેઢે નારકી, દસસુવન

પતી, વ્યંતર, જ્યોતીષી, વૈમાનીક, પાંચ સ્થાવરો, ત્રણ વિગલેદ્રીએ વાવીસ દંડકે ધર્મ નથી. તીર્યંચ પંચીદ્રી અને મનુષ્યને કરણી રૂપ ધર્મ છે. એ ધર્મદ્વાર— હવે અઠ્ઠાવીસમો યોની દ્વાર કહેછે પૃથ્વી કાય, અપકાય, તેડકાય, અને વાડકાય એ ચારને સાત સાતલાખ યોની છે પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયને દસ લાખ અને સાધારણ વનસ્પતિ કાયને ચૌદલાખ યોની છે, બે ઈંદ્રી, તે ઈંદ્રી અને ચૌરીંદ્રીને બે લાખ યોની છે, તીર્યંચ પંચેંદ્રીને, નારકીને, દેવતાને એ દરેકને ચાર ચાર લાખયોની છે મનુષ્યની ચૌદલાખયોની છે એ યોનીદ્વાર ઓગણત્રીસમું કુલ કોડી દ્વાર કહે છે નારકીની પચવીસલાખ કૂલ કોડી ભૂવન પતીની વીસ લાખ કુલ કોડી, વ્યંતરની બે લાખ કુલ કોડી, જ્યોતીષીની બે લાખ કુલ કોડી, વૈમાનીકની બે લાખ કુલ કોડી, પૃથ્વીકાયની બાર લાખ, અપકાયની સાત લાખ, તેડકાયની ત્રણ લાખ, વાડકાયની સાત લાખ, વનસ્પતિકાયની અઠ્ઠાવીસ લાખ કુલ કોડી, બે ઈંદ્રીની સાતલાખ, તે ઈંદ્રીની આઠલાખ અને ચૌરીંદ્રીની નવલાખ કુલ કોડી, જલચરની સાડાબારલાખ, થલચરની ચૌદલાખ, શ્વેચરની બારલાખ કુલ

કોઢી, ઉરપરી સર્પની દસલાખ, અને મુજપરી સર્પ-
ની નવલાખ કુલ કોઢી, મનુષ્યની બારલાખ કુલ
કોઢી, સર્વે થઈને એક કોઢીને સત્તાણુલાખ કુલ
કોઢી થઈ, એ કુલ કોઢી દ્વાર, ત્રીસમો અલ્પ ઘટ્ઠુ
ત્વ દ્વાર સર્વથી થોડા ગર્ભજ પચીતા મનુષ્ય, તેથી
ઘાદર અગ્નિ કાય જીવ અસંખ્યાત ગુણાઅધિક તેથી
વૈમાનીક દેવતા અસંખ્યાત ગુણાઅધિક, તેથી દસ
ભુવનપતી દેવતા અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી
નારકીના જીવ અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી વ્યં-
તર અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી જ્યોતીષી દેવતા
અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી ચોરીંદ્રીના જીવ અ-
સંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી તીર્યય પંચીંદ્રીના જીવ વિ-
શેષાધીક, તેથી ષે ઇંદ્રીના જીવ વિશેષાધિક તેથી તે
ઈંદ્રીના જીવ વિશેષાધિક, તેથી પૃથ્વીકાય જીવ અ-
સંખ્યાત ગુણા, તેથી અપકાયના જીવ અસંખ્યાત
ગુણા અધિક, તેથી ઘાડકાયના જીવ અસંખ્યાત ગુ-
ણા અધિક, તેથી વનસ્પતિકાપના જીવ અનંત ગુણા
અધિક ૭ ત્રીસમુંદ્વાર સંપૂર્ણ

દંઢકના ત્રીસદ્વાર સંપૂર્ણ સમાપ્ત,

श्री सम्यक्त्व विचार गर्भित

श्री महावीरजिनस्तवन.

ढाल पेहेली एछिडीकिहां राखी एदेशी.

इगविध दुविध त्रिविध चउविधवलि ॥ पणविध दशविधजाणो
 ॥ ए समकित शिवतरुनुं बीजक ॥ संप्रति परें मन आणोरे ॥ प्राणी
 समकित शुध आराधो ॥ जेम शिवमारग साधोरे ॥ प्राणी० सम०
 ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ इगविध तुज आणा रुची दुविहा ॥ द्रव्य
 भावथी कहिये ॥ निश्चयने व्यवहारे अथवा ॥ समकित दुविध स-
 द्दर्थे रे ॥ प्रा० ॥ २ ॥ सदहणा सूधी तुज आगम ॥ परमारथ
 नवीजाणे ॥ समकित द्रव्यथकी तस कहिये ॥ भावथी तत्व वखा-
 णोरे ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ मिथ्यापुद्गल शुद्धनु वेदन ॥ समकित द्रव्य
 कहावे ॥ भावथि तत्व रुचिपण तिमहिज ॥ तत्व रुची परिभावेरे
 ॥ प्रा० ॥ ४ ॥ पुद्गलरूपी अरूपी अ पुद्गल ॥ ए पण द्विविधतुं देखे ॥
 क्षायोपशमिकवेदक पुद्गल ॥ शेष अपुद्गल अलेखेरे ॥ प्रा० ॥ ५ ॥ निश्चय
 समकित शुभ, आतमनो ॥ ज्ञानादिक परिणाम ॥ अथवा आतम
 समकित कहिये ॥ गुण गुणी भेद न ठामरे ॥ प्रा० ॥ ६ ॥ मि-
 थ्या दृष्टीतणी संस्तवना ॥ त्यागादिक व्यवहार ॥ बलिय निसर्गा-
 पर अधिगमथी ॥ विहुं भेदे निरधाररे प्रा० ॥ ७ ॥ जिम कोई मा-
 रग भूलो पंथी ॥ भमतो मारग आवे ॥ कोइक उपदेशादिक योगे
 ॥ कोइक थाग न पावेरे ॥ प्रा० ॥ ८ ॥ ज्वर पण सहेजे औषध

योगे, जाये, एक न जाय ॥ पारग, ज्वर दृष्टाते समकित ॥ शनि
 परे द्विविधे घायरे ॥ प्रा० ॥ ९ ॥ जाती समयण प्रमुत्त यकी जे ॥
 सास निसर्ग विचारो ॥ गुरुउपदेशादिकषी आव्यु ॥ ते अभिगम
 विष प्रारोरे ॥ प्र० ॥ १० ॥ कारक रोचक दीपकमेवे ॥ त्रिविधे
 पण ए भाख्यु ॥ अथवा उपपन्न सायोपपन्नमि ॥ सायिक मेवे दाख्युरे
 ॥ प्रा० ॥ ११ ॥ ते जिम भाख्यु ते तिम कीधु ॥ ते कारक तस
 स्वास ॥ तुज धर्मोपरि रुचिची रोचक ॥ नहि, किरिया, अभ्यासरे
 ॥ प्रा० ॥ १२ ॥ मिथ्या दृष्टि यको पण पोते ॥ धर्म कथादिक
 सारे ॥ दीपक परे परने दीपावे ॥ ते दीपक उपचाररे ॥ प्रा० ॥
 १३ ॥ ते समकित जिम परस्यु जीवे ॥ तिम तुज आगल दाखु
 तुज आगम नय न्याय छुषोदधि ॥ परमारय रस वासुरे ॥ प्राणी
 समकित सुद्ध अराधो ॥ १४ ॥

हास बीजी वैद्यतुन सिद्धांत मीठो ए वैशी

पीर जिणेसर साहिब सुणभो ॥ निज सेवक अरदासरे ॥ दीन
 दयाकर ठाकुर आपो ॥ तुजवरणे तुज वासरे ॥ बी० ॥ १ ॥ लो
 काकासि रघो भविनाक्षी ॥ भान अनादि अनंतर ॥ ए भव चक्र
 लणा दुःख बहुला ॥ भोगवियां भगवतरे ॥ बी० ॥ २ ॥ मूस्मनि
 गोद बस्यो हुं स्वामी ॥ अनादि वणस्सह नामर ॥ तिहांमे बीष
 अनता पुद्गल ॥ परानर्चविण स्वामिरे ॥ बी० ॥ ३ ॥ अभ्यसहार
 रासे इम बसिओ ॥ काल अनंतो भोगरे ॥ कर्मपरिणाम वृपति आ
 बेधे ॥ तादृश मय्यता योगेर ॥ बी० ॥ ४ ॥ तिहां एकल सासा

सासमें कीर्था ॥ भवसतरे जाजेरारे ॥ ए दुख तुजविण कुण छोडावे
 ॥ स्वामी मुज भवफेरारे ॥ वी० ॥ ५ ॥ व्यवहाररासी लइ उत-
 कर्षे ॥ काल अनंत अनंतोरे ॥ थुल निगोदने पृथ्वी पाणी ॥ तेज
 अनिल त्रस जंतोरे ॥ वी० ॥ ६ ॥ तिहांपण हुं वसिओ तुम पाखें
 ॥ मिथ्या मतने जोरेरे ॥ हरिहर देव करीमें मान्या ॥ तुं न चढ्यो
 मन मोरेरे ॥ वी० ॥ ७ ॥ तेण में छेदन भेदन ताडन ॥ भूख तृपा
 गुरु भाररे ॥ गर्भवासने जन्म जरा दुख ॥ भोगवियां निरधाररे
 ॥ वी० ॥ ८ ॥ इम चउगइ भवना दुख फरसी ॥ वार अनंती अ-
 नाणीरे ॥ पाला दृष्टांते इग पुद्गल ॥ परावर्त्त स्थिति आणीरे ॥
 वी० ॥ ९ ॥ भव्यपणादिक ने परियाके ॥ गिरिसरि दुपल न्यायें
 ॥ अध्यवसाय विशेष करण जे ॥ अनाभोगथी थाय रे ॥ वी० ॥
 ॥ १० ॥ ते त्रिविधे भाख्युं तिहां पहेलुं ॥ यथाप्रवृत्त वली बीजुरे
 ॥ करण अपूरव नामे कहीयें ॥ अनिवृत्त करण ते बीजुरे ॥ वी०
 ॥ ११ ॥ यथा प्रवृत्त करणे आयुविण ॥ सात करम करी खीणरे
 ॥ कोडा कोडी सायर इगपलनो ॥ असंख्य भाग तिणे हीणरें ॥
 ॥ वी० ॥ १२ ॥ इहा कर्कस त्रिविड गुपिलजिम ग्रंथी भेदन दु-
 कर कामरे ॥ कर्म परिणाम जनित घन जीवनो ॥ रागद्वेष परिणा-
 मरे ॥ वी० ॥ १३ ॥ ते ग्रंथी नवी भेदी जीवे ॥ पहेलि इणे सं-
 साररे ॥ वार अनंति अभव्य पण आवे ॥ ग्रंथी लगें निरधाररे ॥
 ॥ वी० ॥ १४ ॥ भव्य अभव्य रहे तिहां ग्रंथी ॥ संख्य असंख्यो
 कालरे ॥ अरिहंतादिकनी क्रुद्धि देखी ॥ संयमने उजमालरे ॥ वी०
 ॥ १५ ॥ तिहा लहे श्रुत समायक द्रव्यें ॥ सेष लाभ नही तासरे

॥ तिहांयी ग्रैन्पकेपण जीवे ॥ पण नहि शिषपुर बासर ॥ बी० ॥
 ॥ १६ ॥ कोइक मध्य महातम तेइमां ॥ जेइने भमनो पाररें ॥ नि-
 शित झुठार पारें मिम ततस्त्रिण ॥ भेदे बल मनोहारर ॥ बी० ॥
 ॥ १७ ॥ करण अपूरव परम निशुघ ॥ तिमते ग्रणी आयरे ॥
 नेदीने अतर मुहूरतमा ॥ अनित्तुचिकरणे जायर ॥ बी० ॥ १८ ॥
 ॥ मिथ्यामोह तणीस्थिति वेइनु ॥ अतरमुहूरत एकोरे ॥
 ॥ उदय सण उपरें ओलथी ॥ ते समरय सुषियेकरि ॥ बी० ॥
 ॥ १९ ॥ अनित्तुचि करण भिसेये अंतर ॥ मुहूरतकाल मनूपोर ॥
 अतरकरण कर तिहा घेघजे ॥ दस्त्रि अभाव सरुपोरि ॥ बी० ॥
 ॥ २० ॥ मिमवनइवदग्घे घन उत्तर ॥ पामी ठाम चल्हायर ॥
 तिम मिथ्या वेदन वनइव सम ॥ अतरकरणे थायर ॥ बी० ॥ २१ ॥
 अंतरकरण करे मिथ्यातनी ॥ चित्तिपुग फाई जिन न्यानेर ॥ अंतरक-
 रण थकी चिति इठी ॥ पहली मुहूरत मानेर ॥ बी० ॥ २२ ॥
 सह्यी उपरसी चिति बीजी ॥ तिहां प्रथम स्थिति जाणोर ॥ मि-
 थ्यादस्त्रीकलुं वेदन वेह्यी ॥ मिथ्यादृष्टी बस्ताणोर ॥ बी० ॥ २३ ॥
 अतरमुहूरत ते चित्तिनाश ॥ नही मिथ्यादल बदोर ॥ अंतरकरणनो
 प्रथम समय तिहां ॥ लइ उपशम निरपदोर ॥ बी० ॥ २४ ॥ पर-
 मानंद मगम डोइ मग्रमिम ॥ जीती फटक भसेपर ॥ न्यायबत हरप
 जिम गाढ ॥ न्याय घनागम पत्तर ॥ बी० ॥ २५ ॥

॥ दास श्रीजी सरारसमाणी ए देखी
 ॥ इणीपरें तुमधी समचित परस्युं ॥ जेइधी मपयी मज्जल

तरस्युरे ॥ धनधन तुम सेवा ॥ एथी मन वंछीते फल लेवा ॥ ते
 करवा मुजे हेवारे ॥ ध० ॥ १ ॥ तिहां कोइ देश विरति तससरसी
 सर्व विरतिलहे हरिसीरे ॥ ध० ॥ मिच्छामयण कोदर वा सरिखुं
 ॥ उपशम ओषधपरखुरे ॥ ध० ॥ २ ॥ जल वस्त्रादिकनेदृष्टांते ॥
 तुज आगम कहेखांतेरे ॥ ध० ॥ मिथ्यापुंजकरेत्रणसोधी ॥ उपशम
 करीशुभवोधीरे ॥ ध० ॥ ३ ॥ शुद्धने अर्द्ध विशुद्धते बीजो ॥ अ-
 विशुद्धे मतरीजोरे ॥ ध० ॥ उपशमथी पडिओमनवामे ॥ क्षायोपश-
 मिक पामेरे ॥ ध० ॥ ४ ॥ मिश्र तथा मिथ्यात्वने फरसे ॥ करम
 मतीइम हरसेरे ॥ ध० ॥ बीजुंक्षायोपशमिक कहिये, उपशमपरिपण
 लहियेरे ॥ ध० ॥ ५ ॥ मिच्छापुंजकरीत्रिण निरणे ॥ कोई अपूरव
 करणेरे ॥ ध० ॥ शुद्धपुज तिहांवेदतोज्ञानी, जिनवचनामृतपानीरे
 ॥ ध० ॥ ६ ॥ उपशमपाम्याविण तुजनामे ॥ क्षायोपशमिकपामेरे
 ॥ ध० ॥ यथाप्रवृत्तिकरणत्रयक्रमथी ॥ अंतरकरणेतुजथीरे ॥ ध०
 ॥ ७ ॥ जेलहेउपशम भवजल तरवा ॥ तसत्रणपुंजन करवारे ॥ ध०
 आलंवन अलहंती ईयल, जिमसंठाण नमूकेरे ॥ ध० ॥ ८ ॥ मिश्र
 पुंज अणलाभी उपशमे ॥ तिममिथ्याते दूकेरे ॥ ध० ॥ उपशमसम-
 कितथीतिणिपडिओ ॥ जइ मिथ्या गुण अडिओरे ॥ ध० ॥ ९ ॥
 इम सिद्धांतीनिज मत खोले ॥ कल्पभाष्यपण वोलेरे ॥ ध० ॥ ते
 त्रणपुंजनुंसंक्रमभाखुं ॥ जिनवयणेमनराखुरे ॥ ध० ॥ १० ॥ मिथ्या
 दलिकथीपुद्गल खिची ॥ समकितदृष्टीविचीरे ॥ ध० ॥ संकरमावे
 समकित मीसे ॥ शुभपरिणामे हिंसेरे ॥ ध० ॥ ११ ॥ समकितदृष्टी
 भीस आकर्षी ॥ समकितमाहेद्वीरे ॥ ध० ॥ संकरमावे मिथ्यादृष्टी

॥ મિથ્યામાંગુણપૂરી ॥ ૧૦ ॥ ૧૨ ॥ સમક્તિ પુરુષ મિથ્યામાંદે
 ॥ ૧૧ ॥ મીર્મે નહિ જાહેરે ॥ ૧૦ ॥ મિષ્ટાસ્ત્રીજ નહીં છે જેહન ॥ તે
 ૧૧ ॥ પુજા છે તેહનેરે ॥ ૧૦ ॥ ૧૩ ॥ મિષ્ટાસ્ત્રીજ થયે દોય પુત્રી ॥
 મીસ સ્વયે એક પુત્રીર ॥ ૧૦ ॥ સાચક સમક્તિ પુરુષ માણે ॥
 જિન આગમ શ્રમ મામેરે ॥ ૧૦ ॥ ૧૪ ॥ સોષિત મયજ કોઈના યાને
 ॥ સમક્તિ પુરુષ માનેરે ॥ ૧૦ ॥ તેહને વિરુધ્ધ તૈલાદિક પાશે ॥
 શુદ્ધપણ તત્ત નાસેરે ॥ ૧૫ ॥ તિપજ કુશાલ કુસીર્યિકસંગે ॥ તત્ત
 કિરિયા મન રંગર ॥ ૧૦ ॥ મિથ્યા, મિથિત સમક્તિ આયે ॥ તત્ત-
 સણ મિથ્યા માયરે ॥ ૧૦ ॥ ૧૬ ॥ સમક્તિથી પદિઠ્ઠો પાડું ॥
 બલી સમક્તિલહે આહુરે ॥ ૧૦ ॥ તે ૧૧ પુંજ કરે તિહાં પરી ॥
 મિષ્ટ અપૂર વિવરીર ॥ ૧૦ ॥ ૧૭ ॥ અનિષ્ટિ બલે તે રસીઓ ॥
 સમક્તિ પુંજે રસીઓરે ॥ ૧૦ ॥ સમક્તિ પરેજિહાં વિરતિનપાયે ॥
 સાચકરણ જે આમેરે ॥ ૧૦ ॥ કરણ અપૂરવ કાસને આગે ॥ વિ-
 રતિલહી તિહાં જાગેરે ॥ ૧૦ ॥ ૧૮ ॥ અંતરમુદુરતમાં તત્ત સ્થાપે ॥
 નિજ પરિણામે જાહેરે ॥ ૧૦ ॥ ઈશો નિયમ નહીં તિહાં કોઈ ॥ હૃદિ
 દાળી સમ હોઈર ॥ ૧૦ ॥ ૧૯ ॥ અનાશોગ પરિણામની દાળે ॥
 ગર વિરતિ નથી જાણેર ॥ ૧૦ ॥ અકૃત કરણ થકો તે માળી ॥
 પિરી સહે વિરતિ મુદાળીર ॥ ૧૦ ॥ ૨૦ ॥ મામોર્ગે જે વિરતિથી
 સ્વસિયા ॥ તિપજ મિથ્યાગુણે રસિયાર ॥ ૧૦ ॥ અંતરમુદુરતમાં
 સહે આછી ॥ અવન્ય થકી પિરી પાછીર ॥ ૧૦ ॥ ૨૧ ॥ સ્તવ્યે
 બહુકાલે મામી ॥ માય કરણે સાંસીરે ॥ ૧૦ ॥ ૨૨ ॥ કોઈ પિરા

धित समकेत फेरी ॥ ते लहे मिथ्या वेरीरे ॥ ध० ॥ छठीनरक लगे
 ते जाय ॥ समय मते कहेवायरे ॥ ध० ॥ २३ ॥ आज बंधविना
 ऊच्छाहे ॥ फिरी समकित अवगाहेरे ॥ ध० ॥ वैमानिकविण आज
 न बांधे ॥ कर्म मती मत सांधेरे ॥ ध० ॥ २४ ॥ समकित पतित
 कहे मतवांधे ॥ उत्कृष्टी स्थिति बांधेरे ॥ ध० ॥ भिन्न ग्रंथिने आगम
 न्याने ॥ स्थिति उत्कर्ष न मानेरे ॥ ध० ॥ २५ ॥ इणीपरें भेद
 मतांतर जाणे ॥ पण संदेह न आणेरे ॥ ध० ॥ निःशांकित तुज
 वयण आराधे ॥ न्याये तस गुण वाधेरे ॥ ध० २६ ॥

॥ ढालचोथी विनयवहोसुखकार अथवा सालिभद्रभोगीरहो एदेशीछे. ॥

॥ दर्शन मोह विनाशथीजी ॥ जेनिर्मल गुणठाण ॥ ते समकित
 ओघे कहुंजी ॥ ते भवियण हित आणरे ॥ जिन जी तुज आणासु-
 रंग ॥ मुझ नगमे मिथ्यासंगरे ॥ जि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ मिच्छा
 दरसन मोहनीजी ॥ उपशमि उपशमजाण ॥ धुरग्रंथी भेदे कहुंजी ॥
 उपशमश्रेणी प्रमाणरे ॥ जि० ॥ २ ॥ नाश उदीरण मिच्छनोजी ॥
 अनुदीरण समठाम ॥ क्षयउपशमथी उपजेजी ॥ क्षयोपशमिका नाम
 रे ॥ जि० ॥ ३ ॥ त्रिविधि मोह विनाशथीजी ॥ त्रीजुंक्षायिकनाम
 क्षपकश्रेणी चढतांहुएजी ॥ जेहथी शिवपुर ठामरे ॥ जि० ॥ ४ ॥
 विपाक प्रदेशें वेढवुजी ॥ द्विविध उदय विष्कंभ ॥ उपगमतुं तेहने
 कहेजी ॥ आगममां थिरथंभरे ॥ जि० ॥ ५ ॥ नाश विपाकोदय
 थकी जी ॥ वेदन तेहनुंरे नाम ॥ उपशमि ते नवि संभवेजी ॥ क्षा-

शोषप्रमिक ठामरे ॥ जि० ॥ ६ ॥ मिच्छा पुद्गल वेदनाजी ॥ श्रुद्ध
 अश्रुद्ध तिहा दोष ॥ बिपाक प्रवेष्टोदय यकीमी ॥ अनुक्रम सममी
 जोयरे ॥ जि० ॥ ७ ॥ अण खर दुग मिच्छा तणाजी ॥ पुंज स्वपा-
 वीरे होय ॥ श्रुद्धपुंज स्वपतां तिहाजी ॥ अतिप पुद्गल होयर ॥ जि०
 ॥ ८ ॥ तस वेदन तेहने कर्मुमी ॥ वेदक चोथुर नाम ॥ उपश्रम
 बमतां पांचसुमी ॥ सासादन गुण घामर ॥ जि० ॥ ९ ॥ अंतरसुह
 रत एकनी जी ॥ उपश्रम स्थिति ज्येस्व ॥ उत्कर्षे पट आवली जी ॥
 जघन्य समय होय शेपरे जि० ॥ १० ॥ अश्रुद्धपुंज जावा तणीजी ॥
 इच्छायें तिहां तास ॥ अण कसाय उदयें हुयेजी ॥ खेदपी उपश्रम
 नाशरे ॥ जि० ॥ ११ ॥ उपश्रमयी पढतामकाजी ॥ न गयो मिच्छा
 रे जाव ॥ तापत सासादन कर्मुमी ॥ उपश्रम स्वाद सहावर ॥ जि०
 ॥ १२ ॥ अंतरसुहृतरत कालनीजी ॥ उपश्रम स्थिति गुणत्ताण ॥
 सासादन पट आवलीजी ॥ वेदक समय प्रमाणरे ॥ जि० ॥ १३ ॥
 स्थिति सागर तेथ्रीसर्नाजी ॥ साधिक क्षायक जाण ॥ बमणी स्थिति
 एहपी कहीजी ॥ सायोपश्रमिक ठागर ॥ जि० ॥ १४ ॥ उपश्रम
 सासादन कर्मुमी ॥ आमव बेलार पैच ॥ वेदक एक वेला हुयेमी
 ॥ तिमहिज क्षायक संचर ॥ जि० ॥ १५ ॥ बार भर्मस्व उत्कर्षपीजी
 सायोपश्रमिक हाय ॥ ह्ये तस गुणठाणा बहुमी ॥ सामस्यजो सह
 कोष रे ॥ जि० ॥ १६ ॥ उपश्रम अद्गुण ठाणमांजी, अविग्न गुण
 पदरख ॥ सायक गुणठाणे सपेजी ॥ आदिम व्रणविमशेपर ॥ जि०
 ॥ १७ ॥ अनिरति गुणठाणा धर्मीजी ॥ जावत सत्तम ठाण ॥ एक
 वेदक बीजु इहांजी ॥ सायोपश्रमिक जाणर ॥ जि० ॥ १८ ॥ सा-

सादन सासादनेजी ॥ भाखे अंग उवंग ॥ न्याये शिवसुख ते लहे
जी ॥ जशतुज आण अभंगरे ॥ जि० ॥ १९ ॥

॥ ढाल पांचमी शांतिसुधारस कुंडमां तुरमे मुनिवर ए देशी. ॥

धन धन शासन ताहरं ॥ माहरं जिहांमन लीनरे ॥ क्षण पण
तसविण नविरहे ॥ जिमजल भर विण मीनरे ॥ धन० ॥ १ ॥ देश
विरति दरशणथकी ॥ पलिय, पहुत्तमां जाणिरे ॥ अनुक्रमे चरण-
श्रेणीविहुं ॥ संख्यसायर गुण खाणिरे ॥ धन० ॥ २ ॥ तेहिज भवें
हुए तेहने ॥ जेहनेसत्तंगखीणरे ॥ चउतियभव उत्कर्षयी ॥ पुव्ववद्धा
उये पीणरे ॥ धन० ॥ ३ ॥ वद्धायु सुर नगरनुं ॥ तेहने तियभव
संतरे ॥ आउ असंख्यनर तिरितणु ॥ तसपण चउभवें अंतरे ॥ धन०
॥ ४ ॥ समकित स्थितिहोए ओगथी ॥ अंतरमूहुरत एकरे ॥ साहिय
खओवसमासिरी ॥ सायर छासट्टि छेकरे ॥ धन० ॥ ५ ॥ इग अ-
थवा बहु आसरी ॥ दरसणनो उपयोगरे ॥ जघन्य उत्कृष्ट थकी
कह्यो ॥ अंतरमूरत भोगरे ॥ धन० ॥ ६ ॥ दरसणलब्धि शुभसुर-
लता ॥ क्षयोपशमादिक रूपरे ॥ अंतरमूहुरत माननी ॥ जघन्यथी-
कहेजिनभूपरे ॥ धन० ॥ ७ ॥ छासठ सायर सविमली ॥ नरभव
हिय उतकृष्टरे ॥ तेहथी उर्द्ध जो नविदिए ॥ समकित रयणने पृष्टरे
॥ धन० ॥ ८ ॥ ते निश्चय शिवपदलहे ॥ ए एकजीवने योगरे ॥
जीवनानाश्रित सर्वदा ॥ दरसणनो उपयोगरे ॥ धन० ॥ ९ ॥ अंत-
रमुहुरत एकनुं ॥ जघन्य अंतरमन आणरे ॥ अर्द्ध प्रदल परावर्त्तनं

॥ तस षट्कृष्ट परिमाणरे ॥ घन० ॥ १० ॥ श्रीव नानाभित नवि
 होए ॥ समक्षित अंतर लेश्वर ॥ तत्र आपश्यक हृत्तिमां ॥ ए अधि-
 कार विशेषर ॥ घन० ॥ ११ ॥ दशविष सहन उपदेश्ययी ॥ उपश्रम
 प्रसुत्त जे पंचरे ॥ अहम निसग्ग रुइ मेदधी ॥ दशविष तस परपंचर
 ॥ घन० ॥ १२ ॥ निसम्भुवएस आणारुइ ॥ सुच बीयरु मभिरा
 मरे ॥ अभिगमा मोग किरियारुइ ॥ संसेध घम्म रुइ नामरे ॥ घन०
 ॥ १३ ॥ गुरुउपवेशविण सहैजयी ॥ जिनवणणे परतीतरे ॥ जेइने
 तेइने जाणसो ॥ प्रथम निसर्ग रुचि रीतरे ॥ घन० ॥ १४ ॥ तेसवि
 गुरुउपवेशयी ॥ सहै जे जण आपरे ॥ ते उपवेशरुचि नर कसो ॥
 इम तुज आगम थापरे ॥ घन० ॥ १५ ॥ कारण प्रसुत्त अजाणतो
 ॥ सुभ्र जिन आणम स्वैमर ॥ तइय आणरुचि तुफे ॥ मात्त तूपा-
 दिक जेमरे ॥ घन० ॥ १६ ॥ सुभ्र मणतो समक्षितलहे ॥ प्रसन्न
 प्रसन्न परिणामरे ॥ गोविंद बाचकनीपरे ॥ सुचरुइ तसनामरे ॥
 घन० ॥ १७ ॥ देशरुइ स्वमोषतमयी ॥ सव्वरुइ विस्तारिरे ॥ चद-
 कमां तेलविंदुपरे ॥ बीयरु मयवारिरे ॥ घन० ॥ १८ ॥ अभिगम
 रुइ सुअनाणने ॥ अरवयफी अकाहरे ॥ अंगपन्न प्रसुत्तजे ॥ शास्त्र
 सव्वेनिरबाहरे ॥ ॥ घन० ॥ १९ ॥ द्रव्यना माव आप्पाभिणे ॥
 सव्वे प्रमाणे असेसरे ॥ सर्वनयेधिम तसकहुं ॥ विच्छार रुइ अकसे
 श्वर ॥ घन० ॥ २० ॥ वंशजनाण चारित धयी ॥ तिमतिन यो तम
 कामरे ॥ सुमति गुपतिकिरियारुवे ॥ तेकिरिया रुइनामरे ॥ घन०
 ॥ २१ ॥ आगम कोविद मबीहुए ॥ कुमय कुदिहीवि पुचरे ॥ सले
 वरुइ तेइने कहुं ॥ जिमविमतिव पुंचरे ॥ घन० ॥ २२ ॥ प्रम्म

अधम्म प्रमुख दव्व ॥ चरण सुय धम्मना भेदरे ॥ जेजिन भाषित
सद्देहे ॥ तेधम्मरुई निरवेदरे ॥ धन० ॥ २३ ॥ एदशविध दरशण
कहुं, उत्तराध्ययनमजाररे ॥ अध्ययने अढवीसमें ॥ न्याय सागर
सुखकाररे ॥ धन० ॥ २४ ॥

ढालछट्टी माइ धन्नसुपनतुंदेशी.

जडजलपणपोते सिंच्युकाठनबोले ॥ तससंगतिलोहुं तेहनेपण
तसतोले ॥ तेम हुं गुणहीणो तोपण दास तुमारो ॥ अवगुणउवेखी
प्रभुजी पारउतारो ॥ १ ॥ तुं गुणमणि दरिओ उद्धरिओं जगजेणे ॥
मुजकांइनतारयो तुज संगतिनही तेणे ॥ अलगो तर्हिविलगो तुंमुझ
दिलथीदेव ॥ अविचलपदआपो ॥ ढीलतणीसीटेव ॥ २ ॥ नहीता मुझ
दावे नहीमुकुंकसोर ॥ जालीदिलभीतर धालीकरसुंजोर ॥ जासो
किम दीधा, विणशिवसुखजिनराज ॥ सहेजे जो देशो तो रहेशे तुम
लाज ॥ ३ ॥ अविनयमुझखमजो हुंहुं मूढअयाण ॥ करतांनविआवे
वीनतडीजिनभाण ॥ वालक जेमबोले कालोगहिलोबोल ॥ तेमात
पितामन, लागे, अमृततोल ॥ ४ ॥ इणिपरे प्रभुस्तविओ समकित
लेशविचारे ॥ आगमअनुसारे मुझमतिने अनुहारे ॥ संवतरुतुरसमुनि
चंद्रसंवत्सरजाणी ॥ १७६६ ॥ भादरवेमासे सीतपंचमीगुणखाणि ॥
॥ ५ ॥ श्रीतपगच्छनायक श्रीविजयरत्नसूरिंद ॥ सुरगुरुजश आगलें
करजोडेमतिमंद ॥ तसराजेपंडित उत्तमसागरसीस ॥ कहेन्यायसागर
प्रभु पुरोसंघजगीस ॥ ६ ॥

अथ श्री पढित उत्तम विययजीकृत संयम श्रेणीनु स्तवन

॥ डाल पहेली मयम गोंनालातणेमवेजी एवेसी ॥

केनल ज्ञान दिवाकरजी ॥ सिद्ध बुद्ध सुखदाय ॥ आत्म सपद
भोगवेजी ॥ वर्द्धमान जिनराय ॥ गुणोदधि घासन नायक धीर ॥
मेरु महिषर धीर ॥ गुणो० ॥ द्वास० ॥ १ ॥ एआकणी ॥ अनुप्रमि
संयम फरसतोनी ॥ पाम्पो सायक भाव ॥ संयमभेणी फूलडेजी ॥
पूजु पद निष्ठाव ॥ गु० ॥ २ ॥ बाचक नञ्चबिज्ये रच्योमी ॥
संसेपे सञ्जाय ॥ बिस्वरि जिन गुण गावतांजी ॥ भीहा पाषन धाय
॥ गु० ॥ ३ ॥ वारकर्पाय स्वय वपञ्चमेजी ॥ सरव बिरतिगुणठाण
॥ तेना आदिम ठाणमांजी ॥ पर्यवतुं परिमाण ॥ गु० ॥ ४ ॥ सर-
वाकाञ्च मदेसषीनी ॥ अनंत गुणा अविमाण ॥ पृथक्कल्पना माप्य-
मांजी ॥ मासे तुं महे माग ॥ गु० ॥ ५ ॥ भाग अनन्ते आदियीमी
॥ बीषे ठाणे वृद्धि ॥ इम अनंत भागुचरेमी ॥ घानकनि होय सिद्धि
॥ गु० ॥ ६ ॥ अंगुल माग असंस्वमांजी ॥ वे आकाञ्च मदेस ॥
चेता घानक नीपवेमी ॥ कडक तास निवेस ॥ गु० ॥ ७ ॥ बीजा
कडक ठाणमांजी ॥ आदि असंख्यांस माण ॥ तदनवरनंत भागनामी
॥ घानक कडक माण ॥ गु० ॥ ८ ॥ इम नंत भाग वृद्धिनेमी ॥
कडक कडक मध्य ॥ ठाण असंख्यांस वृद्धिनामी ॥ कडक माने
सद्ध ॥ गु० ॥ ९ ॥ ते आगेनंत भागनामी ॥ घानक कडक मात

॥ तदनंतर संख्य भागनुंजी ॥ थानक एक विख्यात ॥ गु० ॥ १० ॥
 ते ऊपर द्वय वृद्धिनांजी ॥ जेता ठाण अतीत ॥ ते कीधे संख्यभाग-
 नुंजी ॥ बीज्युं ठाण पवित्त ॥ गु० ॥ ११ ॥ इम वृद्धि द्वय अंतरेजी
 ॥ कंडक माने इष्ट ॥ असंख्याते वृद्धिनाजी ॥ थानकजिनवर पुष्ट
 ॥ गु० ॥ १२ ॥ वलि पूरव द्वय वृद्धिनाजी ॥ थानक सरव करेह ॥
 आगल गुण संख्यातनुंजी ॥ थानक एक धरेह ॥ गु० ॥ १३ ॥
 इम त्रिक वृद्धिने अंतरेजी ॥ गुण संख्यातना ठाण ॥ कंडक माने
 नीपजेजी ॥ जाणे तुं वर नाण ॥ गु० ॥ १४ ॥ पुनरपि त्रिक वृद्धी
 तणाजी ॥ पूरी थानक सर्व ॥ असंख्यात गुण वृद्धिनुजी ॥ थानक
 एक अगर्व ॥ गु० ॥ १५ ॥ चउरंतर चउरंतरेंजी ॥ थानक कंडक
 मेय ॥ असंख्यात गुण वृद्धिनाजी ॥ पंडीत वीर्य वरेय ॥ गु० ॥ १६ ॥
 उपर वली चउ वृद्धिनाजी ॥ फरसे थानक सार ॥ तदनंतरनंत गुण
 नुंजी ॥ थानक एक उदार ॥ गु० ॥ १७ ॥ पंच पंच बुद्धी विचेंजी
 ॥ ठाण एक इक जोय ॥ इम अनंत गुण बुद्धिनाजी ॥ कंडक माने
 होय ॥ गु० ॥ १८ ॥ उपर वली पंच वृद्धिनाजी ॥ फरसे संयम
 ठाण ॥ प्रवचन अनुसारें कहुंजी ॥ षट थानक परिमाण ॥ गु०
 ॥ १९ ॥ असंख्य लोकाकाशनाजी ॥ प्रदेश ने परिमाण ॥ इक षट
 थानक ऊपरेंजी ॥ ऊटे वलि षट ठाण ॥ गु० ॥ २० ॥ ए संयम
 गुण ठाणमांजी ॥ जे वरते मुनि सोय ॥ वंघ अपर भजनापणेंजी ॥
 भाष्यकल्पमां जोय ॥ गु० ॥ २१ ॥ षट थानक संयम तणाजी ॥
 कहेतां स्तवतां वीर ॥ क्षमाविजय जिन भक्तियोजी ॥ उत्तम लहे
 भव तीर ॥ गु० ॥ २२ ॥

‘ हास’ बीजी सुरतीमहीनानीवेशी

चस्तु स्वभाव प्रकाशक भाषित लोकालोग ॥ बीर जगत गुरु भोगभे
 रत्नप्रयीनो भोग ॥ समयना पठ यानिक सूक्ष्म बुद्धि गम्य ॥ स्व
 पर बिबोधन हेतुं यत्तु यंत्र सुरम्य ॥ १ ॥ भाग अनंतदृष्टिना
 ठाण्ठे कंडक सार ॥ छे यद्यपि ते असंख्यात ठवुं तस विदु चार ॥
 असंख्य भाग वृद्धिनुं यानक आगल एक ॥ तस ठामें ठवुं एको मन
 धरी भतिहि विवेक ॥ २ ॥ चठ चठ विदु अंतर इम होय एकाचार
 ॥ तदनंतर चठ विदु सयसां बीस चदार ॥ आगल भाग संख्यातदृ
 ष्टिनी बीजो भाण ॥ इम चठ बिया ठवसां मीढां अत परिमाण
 ॥ ३ ॥ चठ बीमा बीस एका मीढा अत समुदाय ॥ भागनी वृद्धि
 मांहे ययां इवे गुण वृद्धि कहाय ॥ संख्यात गुणनी वृद्धिमां तीजो
 आदि चदार ॥ इम सवि मीढां अंका विष ठवि विजा चार ॥ ४ ॥
 बीस बीमा अत एका पण सय विदु मान ॥ असंख्यात गुण वृद्धि
 मो चोको घुरि मंडाण ॥ इम चठ चोका भाणतां तिक बीस द्विक
 अत जोय ॥ पण सय एकदा मीढा पंचबीससें होय ॥ ५ ॥ इवे अ-
 नंत गुण वृद्धि पवे ठवि पंचक संग ॥ पुनरपि पूरव रीतें मीढां अक
 सुरंग ॥ तिवार पछी पंचक इम पंचक चठ जव थाय ॥ आगे पण
 पंचबीससें मीढां अंक कराय ॥ ६ ॥ पांचदा चोगदा अगदा षगदा
 एकदा विदु ॥ पठ यानकनां यंत्रनी संख्या कडे मिनचंदु ॥ चठ
 बीस सय पणसय पंच बीस सय सार ॥ अंका मीढा गणतीं साळा
 बारहजार ॥ ७ ॥ संयम भेजिमां भेजि सपक सहि सुक प्यान ॥

ती करमनो क्षयकरी पाप्म्यो पंचम ज्ञान ॥ प्रवचनसारनी वृत्तिमां
त्रनी ठवणादीठ ॥ क्षमाविजय जिन वयणथी उत्तम चित्त पविठ ॥ ८ ॥

ढाल त्रीजी एकत्रीसानी देशी.

आतम रामीरे, शिव विसरामी नित्यनमु ॥ प्रभुजी स्तवतारे
पाप पोताना निगमु ॥ षट्थानिकरे जे अह ठाण परूपणा ॥ सुणो
सदणारे वयणा कल्पनी भाप्यना ॥ १ ॥ त्रूटकः—आदि असंख
अंस वृद्धिथी कहो ॥ भाग अनंत अंस कैटलां ॥ हेठथानिक एम
पूछत ॥ कइयें कंडक जेतलां ॥ भाग संख्या तह गुण संख्याते अ-
संख अनंतह गुण वली ॥ तस प्रथमथी कहे अथ अनंतर ॥ कंडक
माने केवली ॥ २ ॥ इत्यनंतरमार्गणा एकांतररे मार्गणा सुणो सवि
संतरे ॥ भाग संख्यातरे मूल थानकथी तंतरे ॥ हेठे थानिकरे भाग
अनंतना भाखीयें ॥ एककंडकरे कंडक वर्गते दाखीयें ॥ ३ ॥ त्रूटक
॥ दाखीयें गुण संख्यातथी वली ॥ असंख अनंत गुणथी तथा ॥
पढम ठाणथी एक अंतर ॥ कंडक वर्ग कंडक यथा ॥ इति एकांतर
मार्गणा ॥ एक अंतर मार्गणा कही ॥ सुणो द्वंतर मार्गणा ॥ संख्यात
गुणथी हेठथानक अनंत भागना सुभमना ॥ ४ ॥ कंडक घनरे,
कंडक वर्ग दु, गुणो करो ॥ एक कंडकरे तस संख्या मनमां धरो ॥
दुग अंतररे असंख अनंत गुणथी लह्यां ॥ अथ स्थानकरे पूरव परें
जाणो कहां ॥ ५ ॥ इति द्विकांतरमार्गणा त्रूटकः—त्रिके अंतर कोई
पूछे ॥ आदि असंख गुण वृद्धिथी ॥ हेठें भाग अनंत केरां ॥ ठाण
कहो गुरु वयणथी ॥ कंडक वर्गनुं वर्ग कीजे ॥ कंडक घन त्रिक उपरें

॥ कंदक बर्ग त्रिक एक कंदक ॥ होए ते मनमां घरे ॥ ६ ॥ छद्दी
 वृद्धिनार पहेला ठाणयी हेठलां ॥ बीय वृद्धिनार थानक पूरवजेतलां
 ॥ इति त्रिकांतर मार्गणा, चतुरंतररे अनतगुणा दिम ठाणयी ॥ हेठ
 थानकरे भाग अनंत ना मानयी ॥ ७ ॥ श्रूक, परिमाणयी ते अष्ट
 कंदक ॥ बर्गबर्गा पट घना ॥ चार कंदक बर्ग आगल ॥ एक कंदक
 सोमना ॥ इति चतुरंतर मार्गणा, पर्यवसाननी मार्गणा ते ॥ पट
 थानिक पूर करे ॥ मूलयी संयम ठाण फरसी ॥ बीर विभू केबल
 घरे ॥ ८ ॥ उपर मध्ययीर संयम थानिक जे मजे ॥ नियमार हेठ
 चतरी पुनरपी सजे ॥ अतर्मुहूर्तनीरे बुद्धी हानि ठाणमां ॥ होय मुनि
 नेर ज्ञानीवेस्ते ज्ञानमां ॥ ९ ॥ श्रूक ॥ अप्पबहुअ विचार करतां
 अनंत गुणना थोडला ॥ तेहयी गुणह असस्य केरा ॥ कंदक बर्ग
 कंदक मला ॥ पच्छानुपूर्वि बुद्धि उत्तर एहन्यायें भावीयें ॥ समाविजय
 जिन चरण उत्तम भक्तिमावें पावीये ॥ १० ॥

हाल चौथी रागधन्याश्री कलसरूप

गायो गायोर मल्ले बीर जगतगुरू गायो ॥ एआंजणीछे संयम
 भेर्णा थानक पटविषठवणा यंत्र घनायो ॥ अह ठाण पर्यण करता
 ॥ मनुज जनम फल पायोर ॥ मल्ले० ॥ १ ॥ छुद्ध निरंजन
 अलम्ब अगोचर ॥ एहिज साध्य मुहायो ॥ ज्ञानक्रिया अवलंबी फ
 रसो ॥ अनुभव सिद्धि उपायोरें ॥ मल्ले० ॥ २ ॥ भद्धा ज्ञान स्म्यां
 छ तोपण ॥ जोनवि जाय पमायो ॥ बंध्य तरु उपमते पामे ॥ संयम
 ठाणजो नायोर मल्ल० ॥ ३ ॥ जम स्वर धंदन भारनो बाहक ॥

भारनो भागी कहायो ॥ तिनिपरें ज्ञानी संयम हीनो ॥ सदगतीये
नविजायोरे ॥ भलें० ॥ ४ ॥ आश्रव त्यागें संवर परिणति ॥ अवि-
रति सरव उठायो ॥ स्व स्वरूपमां थिरता तेहिज ॥ संयम शुद्ध
ठहरायोरे ॥ भलें० ॥ ५ ॥ अनुभव सुरतरु फलने काजे ॥ कीजें
आत्म अमायो ॥ सन मुखभावे जेह प्रवर्त्तन ॥ तेह निवर्त्त निदायोरे
॥ भलें० ॥ ६ ॥ ज्ञानक्रिया दुग चक्रे शोभित ॥ संयम रथ सुखदायो
॥ अनुभव धोरी युत शिव नगरे ॥ जाता विघ्ननथायोरे ॥ भलें०
॥ ७ ॥ रायसिद्धारथ वंश विभूषण ॥ तिसलाराणीजायो ॥ अजअ-
जरामर सहेजानंदी ॥ ध्यान भूवनमां ध्यायोरे ॥ भलें० ॥ ८ ॥ संवत
नंद निधि मुनि चंद्रे ॥ देव दयाकर पायो ॥ प्रथम जिनेसर पारण
दिवशे ॥ स्तवना कलश चढायोरे ॥ भलें० ॥ ९ ॥ विजयदेवसूरीस
पटोधर ॥ विजयसिंह सवायो ॥ सत्यशिष्याधार कपूरविजयबुध ॥
समाविजय पुण्य पायोरे ॥ भलें० ॥ १० ॥ सुरतमांहे सूरय मंडण
॥ श्रीजिन विजय पसायो ॥ विजयदयासूरिराजे जगपति ॥ उत्तम
विजय मल्हायोरे ॥ भलें० ॥ ११ ॥

अथ श्रीतारंगगिरितीर्थमंडन श्रीअजितनाथजिन स्तवन-
ढाल १ ली.

राग—मेढी उपर मेह झरोखे बीजळी हो लाल—ए देशी.
आणंद अधिक उच्छाह धरी दिलमां घणो हो लाल धरो०
बहुदिननो उमाह सफळ थयो मुझतणो हो लाल सफळ० ॥ १ ॥
भवतारण तारंग अचल जव निरखीओ हो लाल अचल०

अवतारण तारंग अवल जब निरस्तीमो हो लाल अवल०
 हीयई हेज विलास परी घणु हरसिमो हो लाल परी० ॥ २ ॥
 दंड कलस अभिराम ध्वजाश्रुं सोइतो हो लाल ध्वजा०
 गगनधुं मांढे भाव मासाद मन मोइतो हो लाल मासाद० ॥ ३ ॥
 कुमारपालनरिंद परमभावक कयों हो लाल परम०
 वन्य पप हेमसूरिंद जेणे नृप उदधर्यो हो लाल जेजे० ॥ ४ ॥
 तेणे श्रीधो कुमारविहार नामे धेवकुल मल्लो हो लाल नामे०
 महीयसमाहि जयंत आणे त्रिमुपनतिलो हो लाल आणे० ॥ ५ ॥
 बेठा अभितजिणंद गनांक मनोहर हो लाल गमाक०
 विजयामात मल्हार सोमागी सुंदर हो लाल सोमागी० ॥ ६ ॥
 पटप्रभुनो बनराजि पिराजे बहुपरे हों लाल विराजे०
 कोविधिला जिहां दीठे मभिजन मन हरे हो लाल मभि० ॥ ७ ॥
 तारणदेवीनाम अछे रत्नवासिका हो लाल अछे०
 ए गिरिनी मनोहार मबिक सुखदायिका हो लाल मबिक० ॥ ८ ॥
 चार पाजे षडी चर्मति दुःख निकडीये हो लाल दुःख०
 मेटी अभितजिर्नंद सदा आर्णदीये हो लाल सदा० ॥ ९ ॥
 चोरण धंय उत्तम केगरनी कोरणी हो लाल केगरनी०
 पुतळीरूप अनूप शोभा अतिरगणी हो लाल शोभा० ॥ १० ॥
 सिद्धाचलसम एह आनंदपुर पासची हो लाल आनंद०
 सफल करो अवतार सुदर्शनवासणी हो लाल सुदर्शन० ॥ ११ ॥

ढाळ २ जी.

राग—नणदलनी देशी.

- साहिव अजितजिणेंद अवधारीये, दासतणी अरदास हो;
- सा० श्रीतारणगिरिमंढणो, महीमां महिमनिवास हो ॥सा०॥१२॥
- सा० गुण अनंत छे तांहेरे, तों कां न दिओ एक हो;
- सा० तिणगुणथी तुझने मिल्यो, भक्तितणे सुविवेक हो ॥सा०॥१३॥
- सा० रयणायर एक रयणहे, देतां न होय हाणि हो;
- सा० तिणे नाशे लोकनी आपदा, बाधे सुजसनी वाणी हो ॥सा०॥१४॥
- सा० सुनजरथी होइ, सेवक शुद्ध सुबोध हो;
- सा० तरणिप्रभा पण दुरथी, करे कमलाकरबोध हो ॥सा०॥१५॥
- सा० गिरुआ गुणवंता जिके, होय ते समभाव हो;
- सा० न्हानां म्होटां नवि गणे, सविने तारे नाव हो ॥सा०॥१६॥
- सा० हाथे दोय कुसुमांजली, वासे वाम अवाम हो;
- सा० चंद्रज्योति सघळे समी, उंच नीच गुणधाम हो ॥सा०॥१७॥
- सा० मेह महीतले वरसतां, न गणे ठाम कुठाम हो;
- सा० चंदन निजवासे करी, तरुवर परिमल धाम हो ॥सा०॥१८॥
- सा० फलदल जाया बहु करे, पंथीजन विश्राम हो;
- सा० वाटे जे सुरतरु फळ्या, उपगारी गुणधाम हो ॥सा०॥१९॥
- सा० न्हाना सामुं विशेष जे, साहिवने चित्त होय हो;
- सा० निर्णण पण गुणवंत ते, लोक कहे सहुकोय हों ॥सा०॥२०॥
- सा० इम जाणीने तारीये, वीनतही दिल आण हो;

सा० आधी लाय्या पावसे, तेहने श्री करो ताण हो ॥सा०॥२१॥
 सा० लोचन लण्के वाहरे, तरीया सेवक लाख हो;
 सा० कहो तेणे श्युं आपीयुं, ते प्रभु मुजने दाख हो ॥सा०॥२२॥
 सा० निच धरम्यो तो पुरस्को, ए निमयमहाराज हो;
 सा० सेवक पण सुखीयो होये, बघसे साहिब लाज हो ॥सा०॥२३॥
 सा० ज्ञानविमल तेजे तपे, प्रभुताम्रंदरी साय हो;
 सा० महेर घरीने मानीये, धीनतडी जगनाथ हो ॥सा०॥२४॥

कलश

भवभ्रांतिवारण जगततारण, तारगगिरिवरमंदणो,
 श्रीअमितनिनवर नाणदिणयर, दुरिततिमिरविहंणो;
 चवतीस अतिश्रय रयण मणिगण, भवणबण रयणायरो,
 श्रीज्ञानविमलसूरीदबंदित, सकलमंगल सुईकरो ॥ २५ ॥

अथ श्रीराणकपुरतीर्थनुं स्तवन

हाळ १ श्री

राग—हुंगरपाद—ए देशी

महसमे प्रणमी प्रेमशुं रे छाल, गावं ऋषममिर्णदरे; मनमोहन म्हारा
 सकल मनोरथ माहरोर छाल, वल्लभ्यो अंगे भाणंदरे मन ॥प्र॥॥१॥
 त्रिभुवनतिलक सोहामणो हो छाल, प्रौढो पुढवि भासाद र मन०
 समत उंचपणे करी रे छाल, कर गगनशुं पादरे मन० ॥प्र॥॥२॥

सिद्धनिलयने पहुँचवा रे लाल, उभाव्यो मानुं थंभ रे गन०
जोतां वृप्ति न पामीये रे लाल, छुटीजे भवदंभरे मन० ॥प्रह.॥३॥
नलिनीगुल्मविमाननी रे लाल, मांडणी एह अचंभरे मन०
पूतळी मिसे मानु आवीने रे लाल, जोवा थिर थई रंभरे मन. ॥प्रह.४॥
मोटो देश मेवाड छे हो लाल, जिहां राणिकपुर अभिराम रे मन०
पोरवाड तिहां परगडोरे लाल, धन्नोशा जस नामरे मन. ॥प्रह.॥५॥
अन्य धानलदे तेहनीरे लाल, तरुणी पुण्यप्रधान रे मन०
धर्मकारज करी मोटिकारे लाल, अविचल राख्युं नाम रे मन. ॥प्रह.॥६॥
अष्टमपोसहे आदरी रे लाल, धरतां धर्मनुं ध्यान रे मन०
सुधर्मवासी सुर कहेरे लाल, वांछित देउं दानरे मन. ॥प्रह.॥७॥
वर मांग्यो देवलतणोरे लाल, अनोपम अतिहि उदाम रे मन०
पट्ट आलेखी आपीयोरे लाल, सुरविमान उपमान रे मन. ॥प्रह.॥८॥
देपा शिलावटने दियोरे लाल, कोरणी वितथ न होय रे मन०
पत्थरखाण कही तिहां रे लाल, विघन नहिईहां कोयरे मन. ॥प्रह.॥९॥
ढाळ २ जी.

राग—कोइ लो पर्वत घुंघलो रे लोल—ए देशी.
संवत चौदपंचाणुमां रे लोल, शुभमुहूरते शुभवारेरे जिणंदराय.
मोटे मंडाणे मंडावीयो रे लोल, धरणे ऋषभविहार रे जिणंदराय.
॥ आवो आवो श्रीजिन वंदीयेरे लोल ॥ १० ॥ आंचली० ॥
भ्रह्मांड माढी मांडणी रे लोल, कीधां वळी पंचमेर रे जिणंद०
औढो प्राकार चिहुं दिशेरे लोल, मानुं मोहने करवा जेररे जिणंद०
॥ आवो० ॥ ११ ॥

वैदरी चोराष्टी दीपतीरे सोल, चिहुं दिसे पोळ छे चाररे जिणंद०
सखचोराष्टीयोनिमे रे सोल, मानुं चौगइभ्रमण निवाररे जिणंद०

॥ भाषो० ॥ १२ ॥

उभय शिर यांमा मसा रे सोल, चौदसयां चौबीस रे जिणंद०
सोरणमोलि सोहामणीरे सोल, एक एक दिसे बघीसरे जिणंद०

॥ भाषो० ॥ १३ ॥

विनिष्पकारे चोरणी रे सोल, पुक्की गणीय न जाय रे जिणंद०
मंडप चार चिहुंदिसेरे सोल रगमंडप सुखदाय रे जिणंद०

॥ भाषो० ॥ १४ ॥

सहस्रकूट तेमा सोहीये रे सोल, अष्टापद प्रतिबिंबरे जिणंद०
नवनिधिपरे नव भूहरां रे सोल, तिहां अनेकमिनविंबरे जिणंद०

॥ भाषो० ॥ १५ ॥

रायणक्ळे मधुपादुका रे सोल, मानुं त्रिहुं मूमि वत्तगर जिणंद०

॥ भाषो० ॥ १६ ॥

स्वर्गे धामत वैदरां रे सोल, तिम पुष्पीतळ पर रे जिणंद०
ए समबड जे आणीये रे सोल, तेहो न दीठे कोयर जिणंद०

॥ भाषो० ॥ १७ ॥

हान्न ३ बी

राग-चोरणीमा-ए वैशी

संभव चोत्सवाणुए रे, शुनि पंचमी शुभ योग;

मासवैशाखवर्णी मसी रे, आणी मधुपिप रंग रे

॥ भीजिन सेबीये ॥ १८ ॥

સુવિદિતતપગચ્છ યતિપતિ રે, શ્રીસોમસુંદરસૂરિ;
 કરે પ્રતિષ્ઠા અતિભલી ાજતે મંગલતૂર રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥
 મૂલનાયક શ્રીકૃષ્ણભજી રે, ચઝમુખ થાપે રે તેહ;
 સમવસરણની થાપના રે, ચઝગતિવારક તેહ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥
 પરિકરયુત ત્રિહું ભૂમિકા રે, ત્રિમુવનનો ઝદ્ધાર;
 ચઝવીસસહસને માજનેરે, વિવપ્રતિષ્ઠા તેળીવારરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥
 નાટક વિવિધપ્રકારનાં રે, ઓછવ અતિઘણા થાય;
 સંઘ આવે દશદિશિતળા રે, મેટી પાવન થાય રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥
 અચલ હુઓ અવનીતલે રે, તીરથ મહિમાવંત;
 ધરણવિહાર મનોહરુરે, જસ ગુણનો નહિ અંતરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥
 આજલગે તેહ ચૈત્યની રે, પૂજા ભક્તિ વિશેષ;
 દિન ટિન થાયે દીપતી રે, થાપે પુણ્યની રેઝ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૪ ॥
 ચિહું દિશના સંઘ સામટા રે, જો આવે સમવાર;
 પળ સંકટતા નવિ હુવેરે, ણહવો ચૈત્યવિસ્તારરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૫ ॥
 શાશ્વત ચૈત્ય તે સાંભરે રે, દીઠે હણિ પ્રાસાદ;
 જન્મ સફલ તેહનો હુવેરે, નાશે સવિ વિષવાદ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૬ ॥
 ચાર પ્રાસાદ પાસે અછે રે, પુણ્યતળા તે ઠામ;
 આજલગે થાતા અછે રે, વિવપ્રાસાદના કામ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૭ ॥
 તેહનું ધ્યાન સદા ધરે રે, સમકિત નિર્મલ થાય;
 જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા રે, પામે સુજસ સવાય રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૮ ॥

અય શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન

હુદા

શ્રીજિનવદનનિવાસિની, સમરી સારદમાય;
પંચમંગ ધુરે મળી, બ્રાહ્મીલીપી કહાયા ॥ ૧ ॥
વેદવિરતિની માંઢળી, હોઈ સમક્તિ શુદ્ધ;
જિનપૂજાથી યોગ છુમ, બાંધે નિર્મલ શુદ્ધ ॥ ૨ ॥

ઠાઠ ૧ છી,

મળમિય પાસજિનંત પાપ, પમજુ પૂજાવિધિ;
મયમ મધિક્કજન ભાવશું, એ જોઈ શ્રુતિ શુદ્ધ ॥
અત્યજ માલન દુર્ગંધનીય, કુલ સંગતિ વરજે;
જે જિનમક્તિ હીજ હોય, તેહને પણ તરજે ॥ ૩ ॥
શુભસ્થાનક જોઈ કરી, દૂપણ સધિ છંદે;
પર પેસતાં વામમાગે, વેરાસર મંદે ॥
શ્રુતિયક્તી દોહ દાવ લેવ, સિંહાસન સ્થાપે;
સમચોરસ સંઠાળ જોઈ, જિમ શિષસુખ આપે ॥ ૪ ॥
શુક્ર વત્સ ને રાહુ પરિષ, શૂન યોગિની કાલ;
મૈષ્ટ ને મ્પત્તિપાત ત્રાત, રૂપાદિક ઠાઠે ॥
શુભમુહૂર્ત શુક્રશાલમ્બું, ધુરિ કલ્પસ વહાવે;
મોચ્છવજ્ર જિનરાજ પિંક, ઘરમા વપરાયે ॥ ૫ ॥
સારા શશ્વિ નક્ષત્ર યોનિ, ગળ નાદીર્ગ,
મિષ્ટે નામે આપજે, હોય જે જિનદર્શ ॥

- चैत्रमासे होइ शोक रोग, जेठे धन हाणि;
 आषाढे तिम भाद्रमासे, होय शत्रुं ठाण. ॥ ६ ॥
- आश्विन कार्तिक मास होय, क्लेशादिक दुःख;
 माघे भय होय अग्निनो, मागशरे धन सुख ॥
- श्रावण ने वैशाख पोष, फागुण सुखकार;
 ए मासे जिनराजविंब, ठवतां जयजयकार. ॥ ७ ॥
- दीपोत्सव विजयादि दिवस, जेह लोकप्रधान;
 तिण दिवसे पण थापना, कीजे सावधान ॥
- काष्ठलेप पाषाण चित्र, लोह दंतनी दाखी;
 देरासरे मूलविंब ते. स्थापन नवि राखी ॥ ८ ॥
- अंगोपांगे हीन होय, खंडित विणपरिकरे;
 नासिका दोषे दुष्ट जेह, नवि तेह देरासरे ॥
- पूरवे चौपद नाश होय, इशाने भमता;
 अग्निकुणे भय अग्निनो, वायुक्रूणे संचित ॥ ९ ॥
- नैऋते निर्धन कार जाणी, उत्तरे होय हाणि;
 जिनवर सन्मुख टाळवी, दिशि विदिशि प्रमाण ॥
- दक्षिण पश्चिम सन्मुखे, जिनवर विंब स्थापे;
 सुख संपत्ति संतान सुख, जगमां जस व्यापे ॥ १० ॥
- वास्तुकशास्त्र प्रमाण जाण, बकवटतपयंत्र;
 ग्रंथ विवेकविलास देखी, तिम स्थापन मंत्र ॥
- शंका कंखा दोष पोष, न धरे मिथ्यात;
 इम देरासर धरे ठवे, धन तेहनी मात ॥ ११ ॥

दुहा

इपे जिणविधि पूजा करे, भावक निर्मळभक्ति;
संसेपि ते विधि कहुं, जेहनी जेही शक्ति ॥ १२ ॥

हाळ २ जी

राग—रत्नमाळानी वैशी

प्रथम पुरवदिशे अहवा उचरदिशे, सन्मुख स्नान भवि भाषरे ए;
शुद्धनिर्मळनळे तेलमर्दन करे, यतनाष्ट नीर तिहां वावरे ए ॥ १३ ॥
केशे दिये कांकशी भक्ति यन्मां बशी, बेसी परनासिय बाजठे ए;
पोतिक पहेरीने जीवपतना होइ, तिणपरे स्नानजल परठवेए ॥ १४ ॥
घरणे घाल्ही ठये मुखे जिनगुण स्ववे, निर्यळ पोतिक परितोए;
एकपट निर्मळ उचरासंगुं, माठपटकोश मुखे धारतो ए ॥ १५ ॥
बस दोय जिनवर पुजतां नर धरे, नारीने बस ग्रथ दास्तीये ए;
नारी नरबसुनो पासवो नवि करे, तान जिनभक्तिहुं रास्तीयेए १६
मन बस काय धन बसने सुमिका, पूजा उपगरण शुद्धि सावनी ए;
साचवे पाचवे कठिननिजकर्मने, भविकनन सिद्धिसापन मणीए ॥ १७ ॥
विधियकी धंदन ओरसीये घसी, मरी घुरि रजतकचोसहीए,
जिनवरविषने पुजणी पुंजीने, पछी नव्हे कनकजलकलसलेए ॥ १८ ॥
अंगलुहणां तिहा दोय इपे धरे, धंदन बाटकी करी करे ए;
शुद्धकर्पूरमाहि मेळवी मेळवी, हिंगुल केशरद्वय धरे ए ॥ १९ ॥
तेल जावेळ मोगरेळ घूमा अति, अरगजा अवीर तिहां विस्तरेए;
पुर्व उचरदिशे मुखे जिनपूजवो, भविकनर पणीपरे भवतरेए ॥ २० ॥

दक्षिणसन्मुखे मरणनो भय कहे, अग्निसंतापभय संभवे ए;
 नैऋते विन्ध्य संतानसुख पश्चिमे, वायु चोथे ठामे सुत हरे ए ॥२१॥
 पूर्वदिशे संपदा उत्तरे फळ बहु, इशाने धर्मनी वासना ए;
 इणिपरे जाणतो भविकजन पूजतो, छेदतो बंध दुःखपाशनाए ॥२२॥
 चरण अंगुष्ठयुग जानुयुग करयुग, असयुग मस्तके निलवटी ए;
 कंठे हृदयस्थळे उदर नाभिमंडळे, अंगे नवतिलक दक्षिणवटीए ॥२३॥
 विविधयुक्तें करी भक्तिशुं नवनवी, भातिनी आंगीय विरचिये ए;
 सातनारक नर तिरिगति नवविध, दुःखटळे जो जिन चरचीए ॥२४॥

दुहा.

तदनंतर जिनवरतणे, कंठे कुसुमचि दाम;
 गुणसंयुत गुंथी ठवे, करतो भाव प्रणाम ॥ २५ ॥

ढाळ ३ जी.

राग-जिनगुण गावे हो नागकुमारी-ए देशी.
 जिनगळे ठावे हो कुसुमची माळा, जिनगुण गावे हो भावविशाला.
 ॥ जिन० ॥

जिन गुण गावे हो देइ देइ ताला,
 जिन गुण गावे हो के भावे त्रिकाला,
 चंपक केतक दमणो मरुओ जाइ जुइवाला;
 नाग पुन्नागप्रियंगु अशोक, मोगर मालतीमाला ॥ जि० ॥२६॥
 कृष्णागरु कस्तुरी अंबर, कुंदरुष्क घनसारो;
 तुरुष्क सेलारस वाती सुंदर, धूप घटी विस्तारो ॥ जि० ॥२७॥

जिन जिन धूप दधे तिम दुरगति, दोहग दुरमति नासे;
 धूप दध्वांग करंतो मबिने, परिषलपाप पणासे ॥ जि० ॥ २८ ॥
 लोकासोकमकाशक दीपक, तुं जिन इम कहे दीनो;
 दीपकपूजा करतो मबिजन, तुम परे ते चिरंजीवो ॥ जि० ॥ २९ ॥
 अण पुज करी इणिपरे मांगे, जिनमारग अनुसरतो;
 दर्शन ज्ञान शरित्र अण आपो, असतपूजा करतो ॥ जि० ॥ ३० ॥
 स्वर्गादिक फल जिनपूजानां, तेह मणी फळ होवे;
 श्रीफळ पुगीफळ नाणादिक, परमव दुरस्ती न होवे ॥ जि० ॥ ३१ ॥
 विविध सुखही नैवेद्यपूजा, करतो मने इम राखे;
 शिवसुख सुखदली महु आपो, जिन मविनाळक चाखे ॥ जि० ॥ ३२ ॥
 दक्षिणदिशे प्रतिमाने दीनो, दावे धूप करीजे;
 फल नैवेद्यादिक जिनसन्मुख, भूषण जिनकरे दीजे ॥ जि० ॥ ३३ ॥
 साठ नव अण कर गुरु मज्झिम, अघन्य अषग्रह समे;
 ध्यान चैत्यबंदन तरदाहिण, तिम बामा वामांगे ॥ जि० ॥ ३४ ॥
 चंदनविण पूजा नबि दास्ती, ते कीजे परमाते;
 बासपूजा मध्यान्हे सांजे, धूप दीप बहुमाते ॥ जि० ॥ ३५ ॥
 जिनमदक्षिणा दीये अधिक जे, अण साठ एकवीस;
 चवगइ भ्रमण न होये तेहने, ए फळ वीसबावीस ॥ जि० ॥ ३६ ॥
 अष्टमकारे जे जिन पूजे, अष्टकर्म होये दुरे;
 आठ अनंता गुण ने पामे, शिवसुख होय हजूर ॥ जि० ॥ ३७ ॥
 अष्टमगल वस परे नित्य होवे, अष्टमहासिद्धि पावे;
 आठे प्रवचनमाता सुधी, तेहनी जे जिन गावे ॥ जि० ॥ ३८ ॥

दुहा.

जिन पूजंता चित्त धरो, एह अवस्था तीन;

छद्मस्था ने केवली, सिद्धस्वरूप अदीन

॥ ३९ ॥

ढाळ ४ थी.

राग सामेरी—समवसरण सुरवाजां वाजे—ए देशी.

छद्मस्थाना त्रण प्रकार, जन्म राज्य श्रामण्य उदार;

भाविजे तिम सार, इंद्र उच्छंगे लिए जिम सुरगिरि;

कलश धरी रहे जिणपरे सुरवर, शिर उपरे नीर ठवंत. ॥ ४० ॥

जिणवेलाए कीजे पखाळ, निर्मळनीरे कलश विशाळ;

जन्मावस्था (जन्मावस्था) सार ॥

चंदन केशरने घनसार, पुष्प चढावे जेणीवार;

राज्यावस्था सार ॥ ४१ ॥

केशरहित शिर मुख पेखीजे, श्रामण्यावस्था जाणीजे;

साधुपणुं भावीजे, जिनमुख निरखी रीजे ॥

बीजी अवस्था केवलीकेरी, चउविध सुर रहे जिनने घेरी;

वाजे भुंगल भेरी ॥ ४२ ॥

प्रातिहारज आठ विराजे, कोढि गमे तिहां वाजां वाजे;

वयरादिक सवि भाजे ॥

रुप्य हेम मणि त्रण गढ सोहे, त्रणभुवननां मनढां मोहे;

परखदा दशदोइ चोहे ॥ ४३ ॥

चउमुख चउविध धर्म प्रकाशे, वार छत्र रहे अधर आकाशे;

चोवीस चामर खास ॥

चमयपासे कंकालि उदार, हस्तमृष्टि सुरमाळा चार;
 वर्मघ्वज तिहां चार ॥ ४४ ॥
 सहस्रभोजणनो तस विस्तार, पादपीठ सिंहासन सार;
 अतिशय श्रीष्ठ ने-चार ॥
 सुर अमरीषाळे तिहां अंग, अमरकुमर करे नाटक बंग;
 मान अधिक मन रंग ॥ ४५ ॥
 सत्तरमेद जब पूजा कीजे, केवळी अबस्था हम भावीजे;
 समकित्तु फळ स्वीजे ॥
 सिद्ध अबस्था करीए एह, पर्यकासन घेठा जेह;
 काचस्सगो रक्षा वेह ॥ ४६ ॥
 आप तर्पा तेम अमने तारी, अष्टकर्मनो छेष्ट निवारो;
 समकित्त वेह सुधारो ॥
 जगचित्तामणि तुं जगनाथ, जगसांघव तुं शिबपुर साय;
 जगगुरु तुंहि अनाथ ॥ ४७ ॥
 परमपुरुष मष्ट तुं पुरुषोत्तम, दुरे कर्यो तें मोहमहात्म;
 श्रणागत जन श्रणो ॥
 अजरअमर मष्ट तुं अविनाशी, तिम करो मुमर्ने हुत्तेनिळासी;
 तो दच तुम साबाशी ॥ ४८ ॥
 चैत्यबंदन करता यावीजे, गर्मावासे मिम नबि आवीजे;
 शिपरे भिनति कीजे ॥
 संयमे धीरविमल भिनवेव, शिपरे जे करे भिननी सेम;
 नय करे प न्हितुमेव ॥ ४९ ॥

दुहा.

जे जिनभक्तिये दुमणो, न धरे जिनशुं नेह;

नररूपे ते नारकी, नय कहे तेहनी देह

॥ ५० ॥

भावसहितभक्तिये करी, नवि कीधी जिनसेव;

दासपणुं परभव लहे, नय कहे ते नितुमेव

॥ ५१ ॥

ढाळ ५ मी.

राग आशावरी—नमो रे नमो श्रीशत्रुंजयगिरिवर—ए देशी.

श्रीजिनपूजा विधिशुं कीजे, शिवसुख स्हेजे लीजेरी;

जिन तुज मुखमुद्रा निरखंतां, मुज तनमन अतिरीझेरी ॥ श्री० ॥ ५२ ॥

पंचवरण वर कुसुमची माला, जे जिनकंठे आरोपेरी;

ते नरने शिववनिता वरवा, वरमाळा गळे ओपेरी ॥ श्री० ॥ ५३ ॥

कुसुमकलीनो छेद न कीजे, पत्रभंग नवि कीजेरी;

उत्तमस्थानक तरुवरकरुं, उत्तमगंध ग्रहीजेरी ॥ श्री० ॥ ५४ ॥

कीढे खाधुं कुवसने वांध्युं, पगे लाम्युं भोंये पढीयुंरी;

नाभिथकी जे हेतुं धरीयुं, तिम शिर उपर चढीयुंरी ॥ श्री० ॥ ५५ ॥

चासी राख्युं लोके फरश्युं, कोहुं करथी खलिउंरी;

गंधविह्वुं ओणुं दुणुं, अवर देवने माळउंरी ॥ श्री० ॥ ५६ ॥

पत्र कुसुम एहवुं वरजीजे, पहेरीजे शुभवेशजी;

उज्वलनिर्भळ वस्त्र अखंडित, जेह सुपोत सुपेसजी ॥ श्री० ॥ ५७ ॥

एणीपेरे विधिशुं जे जिन पूजे, धूजे पातिक तासजी;

नय जिनगुणपूजानो रसीयो, भवेभवे तुमपय दासजी ॥ श्री० ॥ ५८ ॥

मस्तु

स्नात्र चंदन दीप मल धूप कुसुम नैवेद्य ध्वज चामरे,
पास असत देवद्रव्यहृदि वार्मित्र नाटक गीत श्रुति;
पत्र छत्र फल अतिप्रसिद्ध ॥

पल्लविभूषण अतिघणां, एम एकबीज मकार;
नय कहे पूजा विनया, जिन ! हमने भवजल तार । ५९ ॥

दुहा

आठ सत्तर एकबीजनिध, एकश्रुतने बळी आठ;
एक सहस्रआठ चपर, एम पूजाविधि पाठ ॥ ६० ॥

इवे मिनपूजा फळ कहुं, लही ग्रथनी साख;
जिनप्रतिमा निनसारिस्त्री, ए गणधरनी भाख ॥ ६१ ॥

हाळ ६ द्वी

राग—कडवानी देखी

भधिकजन भावशुं जिनपूजा करा, जिन सरो एह भवजलधि सोहिलो;
देखविरचित्तुं फल एह मोटहुं, सुगुणमां तेह नर गणिण पहिलो
॥ भधिक० ॥ ६२ ॥

घोषफल देहरे जायबा मन घरे, छठ फल उघमे गमन भणीजे;
साठ अठ चरण साहमो होवे मिनघरे, तेहने अष्टमनुं फल कहीजे
॥ भधिक० ॥ ६३ ॥

दशमफल अर्धपये बार द्वादशमफल, पस(१५)उपवास फल देख दीठे;
मासफल पूजवां चउत फल एणिपर, सकल पूजायकी पाप निने
॥ भधिक० ॥ ६४ ॥

सौगण्डं पुण्य जिनविवने पूजतां, सहस्रगुणु चंदने लेप करतां;
लाखगणुं कुसुमची माळ आरोपतां, अनंतगणुं पुण्य नाटक करंतां.

॥ भविक० ॥ ६५ ॥

प्रहसमे पूजथी सर्व संकट टळे, मध्यदिने जन्मना पाप नाशे;
संध्यपूजाथकी सात भव पाप सवि, नादपूजाथकी दुःखपणासे.

॥ भविक० ॥ ६६ ॥

नीरपूजाथकी अंगनीरोगता, चंदने सुजश सौभाग्य वाधे;
वस्त्रथी विस्तरे सुतसुतापरिकरा, फळथकी देवताआयु साधे.

॥ भविक० ॥ ६७ ॥

धूपथी परजले पाप संताप सवि, दीपथी दलिद्रनी कोडि जावे;
अक्षते ज्ञानचारित्रधन संपजे, छटककुसुमथी राज्य पावे.

॥ भविक० ॥ ६८ ॥

वासपूजाथकी धमनी वासना, नाटके तीर्थपद होय हाथे;
पंचवर्णी कुसुमदाम जे गळे ठवे, शिववधू तेहने ग्रहे वाथे.

॥ भविक० ॥ ६९ ॥

मंगलदीपथी मंगलमालिका, आरतीए अरतिउचाट भांजे;
छत्र चामरथकी भविकजन सहजथी, तेजप्रताप महपूर राजे.

॥ भविक० ॥ ७० ॥

ज्ञान लहे द्रव्यपूजाथकी धन घणुं, ध्वजथकी सर्वमांहि मान पामे;
जिनप आभरणपूजाथकी भविजना, चक्रवर्त्यादिपद इंद्र पामे.

॥ भविक० ॥ ७१ ॥

इणीपरे रजते सोवन्न अगी ममुत्स, जे करे भावहु साम जाणी;
एम बहुफलवर्ती देवपूजा छती, सकलविधि श्राद्धमाह मत्ताणी

॥ भविक० ॥ ७२ ॥

आद्यदिनकृत्यनी वृत्ति पूजामकरण-ममुत्स बहुप्रयमां विधि सुणीजे;
माणमारुप सत्तेपयी ए कळो, देवपूजा समये ए मणीजे

॥ भविक० ॥ ७३ ॥

अष्टतपगच्छनरगगनदिनमणिसमो, श्रीभिजयमममूर्तीद राजे;
पठितराय कविभीरविमस्तणो, शिष्य नयविमल कहे भविक काजे

॥ भविक० ॥ ७४ ॥

हाळ ७ मी

राग धन्याभी

पूजो रे भवि भाव परीने पूजो;

शिवसुखदायक त्रिभुवननायक, ए सम देव न दुमोर ॥भवि०॥७५॥

इच्छा होय जो शिवसुखवेरी, जो भवमययी भूजो;

तो भक्तिर्द्ध तन मन मेळी, श्रीनिनवरपद पूजो र ॥ भवि० ॥७६॥

बहुभवसहित चित्तमहिथी, मिथ्यामतरन्धुजो;

श्रीनिनवरण गरण करी अहनिष्ठ, कर्मवृत्तिर्द्धु शुभोराभवि ॥७७॥

मोहविष्टन महिलामाया, नाळमाहि मम मूसो;

जिम अपरे परभवजगन्मां, उषन्निनोह अरुंशोर ॥ भवि० ॥ ७८ ॥

शिवसुखसाधन जिनवर पुनन, कामगवी घर दुसो;

नय कहे ए हितशील अम्हारी, मानी भवि प्रतियुगो र

॥ भवि० ॥ ७९ ॥

કલશ (દુહા).

ચંદ્ર (૧) વેદ (૪) ભોજન (૧૭) વરિસ (૧૭૪૧) વિંજયદશમી બુધવાર;
પુજાફલ રચના રચી, સમીશહેર મોઝાર. ॥ ૮૦ ॥

વીરચંદ્ર આગ્રહ કરી, કીધો એહ સ્તવન;
અળતાં નવનિધિ સંપજે, સુળતાં ચિત્ત પ્રસન્ન. ॥ ૮૧ ॥

॥ इति श्रीजिनपूजाविधिस्तवनं सम्पूर्णम् ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું સ્તવન.

ઢાઢ ૧ લી.

રાગ-ફાગની દેશી.

પ્રણમી શ્રીગુરુપદકજ, જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ઉપાય;

પંચમીતપ મહિમા કહું, સુળજો ભવિસમુદાય ॥

ત્રિગઢે વેઠા મિઠા, ગિરુયા વીરજિનંદ;

દે ઉપદેશ અનેકથા, નિસુળે સુરનરવંદ

॥ ૧ ॥

જ્ઞાનલોચન સુવિલાસે, લોકાલોકપ્રકાશ;

ભક્તિ મુક્તિદાતાર છે, જ્ઞાન પરમસુખવાસ ॥

જ્ઞાન વિના નર પશુ કહે, લહીંષ કાંડ ન ભેદ;

જ્ઞાનદીપક સમજાની, સર્વારાધક વેદ

॥ ૨ ॥

દેશ આરાધક કિરિયા, જ્ઞાન વિના તે અંધ;

જ્ઞાનસહિત જે કિરિયા, તે સોનું ને સુગંધ ॥

દક્ષિણાવર્તક શંખ, દુધે ભરિયો તેહ;

ज्ञानी आसो आसमा, कठिन करम करे छेह ॥ ३ ॥
 ज्ञानसहित कृतकिरिया, ते तरिया भवसिंधु;
 महानिश्चीयमां असरा पंचमी ज्ञानमर्चष ॥
 मगधतीप्रमुख आगममांदि, ज्ञानतणा बहुमान;
 पहेसुं ज्ञान अनुमवे, किरिया तास प्रमान ॥ ४ ॥

बाल २ बी

राग—साहेलढीनी देशी

पंचमीतपनिधि सांमन्ने साहेलढी रे, जिम पामो मवपारतो;
 जिनगणपरमुनि चपदिशे ॥सा०॥ भविष्य ने हितकारतो ॥ ५ ॥
 मागशिर माघ फागुण मसा ॥सा०॥ छेठ आपाढ वैश्रस्ततो;
 पट काती बन्नी सीजीए ॥सा०॥ शुभदिने सद्गुरु सात्वतो ॥ ६ ॥
 वहर देव जुहारीये ॥सा०॥ गीतारथ गुरुदतो;
 पोयी शक्ति पूजीए ॥सा०॥ प्रभाषना माढी नांदितो ॥ ७ ॥
 छमयर्णक आबन्धक करो ॥सा०॥ देवर्षदन प्रणे काळतो;
 अक्षर्यने पाजीए ॥ सा० ॥ आरमसचित्तपरिहारतो ॥ ८ ॥
 पंचमीस्तवन युइ कहे ॥सा०॥ पखसे चोय चपवासतो;
 त्रिषिष चठषिष गुरुने मुख ॥सा०॥ अथवा पौष स्यासतो ॥ ९ ॥
 गीतारथ पासे पटे ॥ सा० ॥ मन परे कस चफारतो;
 जावज्जीव चतुष्टय ॥सा०॥ पंच वरस साढा सारवो ॥ १० ॥
 जघन्यपदे एम आजीए ॥सा०॥ अथवा बन्नी एक वर्पतो;
 छममणे आराधीये ॥सा०॥ जिम पहेंचे मनहर्पतो ॥ ११ ॥

ढाल ३ जी.

राग-शारद बुद्धिदाइ-ए देशी.

निज शक्तिने सारु, उजमणुं करो वारु;
वित्त खरचो मोटे मने, प्रतिमा भरावो चारु ॥
ज्ञान दर्शन चारित्र टीका, त्रिणे ज्ञानने पुजे;
पापना पुजीने गुरुपरे काउसग कीजे

॥ १२ ॥

ब्रूटक.

पांच एकावन लोगस्सकेरो, पंच पंच वस्तु ढोवे;
पाठा परति रुमाल ने लेखण, वासकुंपी ने जोवे ॥
पाटी पोथी ठवणी कवली, पूंजणी नोकारवाळी;
दोरा चावखी थापनाचारज, तिम मुहपत्ति सुंवाळी ॥ १३ ॥

कागळ ने कांठा, खडीआ वत्तरणा कांबी;

झरमर चंदरुआ, वाळाकुंची लांबी ॥

आरती धूपधाणा, मंगलदीप भृंगार;

प्रासाद ने प्रतिमा, तेहना वळी शणगार

॥ १४ ॥

ब्रूटक.

सारसार वस्तु जगतमां, ज्ञान दर्शन उपगारणा;
केशर सुखढ अगर कपूर, वाती ध्वज अंगलूहणां-
पंच अहव शक्ति पंचवीश, पंचवाटनो दीवो,
फल पकवान धान बहु मेवा, कुसुम प्रमुख बहु सेवा ॥ १५ ॥
पूस्त्र अथ उत्तर, दिशि विदिशि ईशान;

नमो नाणस्तपदने, घ्याबो चई सावधान ॥

साहम्मीबच्छस कीजे, गीतगाने जागीजे;

ए करणी करता, ज्ञानने आराधीजे

॥ १६ ॥

श्रुटक

साधीजे ईम शिबपद साधुं, मिम गुणमंजरी बरवत्त;

छहे सौभाग्य बळी ज्ञान आराधुं, करी निज निर्मळ चित्त ॥

ते सर्वभ कयायी करेजो, सहेजो वाञ्छितकाज;

ज्ञानविमलगुरु आणा पसाये, अभिक चदय होय आज ॥१७॥

अथ श्रीपंचमीनिधिनु स्तवन

दुहा

पणमी प्रेमे पासजिन, पदपंकज अभिराम;

पंचमीतपमहिमा बहु, सुगतां सीमे काम ॥ १ ॥

अलकाअधिक बिराजती, द्वारवती इति नाम;

नेमिजिण्णसर आवीया, रैवतगिरि शुभठाम ॥ २ ॥

केशव बंदन आषीया, वेठी परस्वदा बार;

बरदछगणपर तव तिहा, प्रभ करे सुविचार ॥ ३ ॥

दंसण नाण चरितनी, कहो तियि केही होय;

पिणविधि ते आराधीये, भंजे भीजिन सोय ॥ ४ ॥

चौदस आठ्ठ पूर्णिमा, अमावासी ए तियि चार;

चारित्र पोसह आदरी, लहीये भवजलपार ॥५॥

पंचमी बीज इग्यारसी, ज्ञानतणी तिथि एह;
ज्ञानभक्ति बहु साचवो, जिम होय निर्मल देह ॥ ६ ॥

नवतिथि शेषे कीजीये, दर्शनभक्ति विशेष:

जिनपुजन कल्याणका—दिक साधर्मिक देख ॥ ७ ॥

तेहमांहि वळी निमळी, कार्तिकपंचमी जेह;
ज्ञानाराधननी कही, नेमिजिने धरी नेह ॥ ८ ॥

एह दिवस आराधतां, पाम्युं निर्मळ नाण;
वरदत्त ने गुणमंजरी, सुणज्यो तास वखाण ॥ ९ ॥

ढाल १ ली.

राग—दान कहे जगे हुं वडो—ए देशी.

जंबूद्वीपे भरतमां, पद्मपुरी अतिसोहे रे;
सुषमा जेहनी जोयतां, सुरनरना मनमोहे रे.

॥ श्रीजिनवर एम उपदिशे ॥ १० ॥

अजितसेन जस राजिओ, तस घरणी यशोमतीराणी रे;
वरदत्त तेहनो सुत भलो, सकलकळा गुणखाणी रे ॥ श्री० ॥ ११ ॥

आठवरसनो जव थयो, तव मूक्यो निशाळे रे;
अक्षर मात्र न आवडे, जिम जळमां शेवाल रे ॥ श्री० ॥ १२ ॥

अनुक्रमे यौवन पामीओ, विणठथुं कोढे देहो रे;
रति नवि पामे केहथी, न धरे कांड सनेहो रे ॥ श्री० ॥ १३ ॥

हवे तिणहीजपुरमां वसे, सिंहदास जिनधर्मी रे;

कोटिध्वज व्ययहारीओ, संपमुख्य छुमकमी रे ॥ श्री० ॥ १४ ॥
 कपूरतिलका तस गेहिनी, गुणममरी तस घेटी रे;
 बखने मूंगी वरतनु, रोगवणी छे पेटी रे ॥ श्री० ॥ १५ ॥
 सोल्लभरसनी सा यइ, पण तस कोइ न इहे रे;
 मातपिता परिजन सबे, तस दुःखे दुःखीया बीहे रे ॥ श्री० ॥ १६ ॥

दुहा

एणे समये तब एकदा, विजयसेन गच्छनाथ,
 चठनापी गुरुगुण मर्या, मुनिपरिकरे सनाथ ॥ १७ ॥
 नागरजन सभि आभीर्या, सुतसयुत नरनाथ
 सिंहदास तनया सहित, बवे श्रीमुनिनाथ ॥ १८ ॥

हाठ २ णी

राग—बाढी कुली अतिमल्ली मन भमरारे—ए देखी

बलेशनाशिनी वेधना हितभाणी रे, भाले श्रीगुरुराम;
 ॥ सुणो भवि प्राणी रे ॥

ज्ञान आराधन साबबो हि० भवणपठनने काजे सुणो० ॥ १९ ॥
 ज्ञान विराधे जे मने हित० ते परमवे मनहीण सुणो०
 बखने जेह विराधता हित० ते भूगा दुःखदीण सुणो० ॥ २० ॥
 क्वायाधी जे विराधता हित० तस कृष्णादिकरोग सुणो०
 त्रिविधविराधन ज्ञाननी हित० जे मूरख करे भोग सुणो० ॥ २१ ॥
 पुत्र कलत्र बन मित्रनो हित० तेहने होये नाश सुणो०
 आपिन्याधि तस परमपे हित० निर्बिपेक तनु वास सुणो० ॥ २२ ॥

सिंहदास इम सांभळी हित० पूछे उलट आणी सुणो०
 कहो भगवन! किण कर्मथी हि० मुज तनया गुणहीण सुणो० ॥ २३ ॥
 गुरु कहे एह संसारमां हित० सुखदुःख कर्ममे हाथ सुणो०
 कर्मथकी बळिया नहीं हित० चक्री हलधर साथ सुणो० ॥ २४ ॥
 एहनो पूरवभव सुणो हित० हृदये विचारो हेव सुणो०
 कर्मतणी गति एहवी हित० गुरुभाखे ततखेव सुणो० ॥ २५ ॥

ढाळ ३ जी.

राग—कंत तमाकु परिहरो—ए देशी.

धातकीखंडे भरतमां, मनोहर खेटकनाम नरराज;
 नयरमांहि व्यवहारिओ, धनवंत वसुदेव नाम नरराज.

पूरवभव तुमे सांभळो ॥ २६ ॥

सुंदरी नामे गेहिनी, तस सुत पंच रसाल नरराज
 आसपाल पहेलो भलो; बीजो ते तेजपाल नरराज ॥ पू० ॥ २७ ॥
 गुणपाल बीजो कह्यो, धर्मपाल धर्मसार नरराज;
 लावण्यरूपे शोभती, वळी तस पुत्री चार नरराज ॥ पू० ॥ २८ ॥
 लीलावती ने शिलावती, रंगावती तिम जाण नरराज;
 मृगावती चोथी भली, महिमा गुणनी खाण नरराज ॥ पू० ॥ २९ ॥
 पंडित पासे मोकल्या, ते पांचे निजनंद नरराज;
 चपलाइ करता घणुं, मांहीमाहि दंद नरराज ॥ पू० ॥ ३० ॥
 पंडित मारे तेहने, ते रोये घरे जाय नरराज;
 पंडितने उपलेहण्यो, जो फेरीतुम न सुहाय नरराज ॥ पू० ॥ ३१ ॥

दुःस्वयकी तिणे मणे छु होबै, छिस्ववे इणिपरे माम नरराम;
 कंठशोष कीषायकी, छु अधिकेरुं याय नरराम ॥ पू० ॥ ३२ ॥
 पाटी पोयी प्रमृत्स्वजे, परमाळे तिणिबार नरराम;
 मूर्खपणायी तेहने, नवि परणावे नार नरराम ॥ पू० ॥ ३३ ॥
 तिणे दुःखे दुःस्त्रीआ स्त्रीमस्ये, भाखे शेठ बचन नरराम;
 अंगम मूरख राखीया, कीचो अहिल जनम नरराम ॥ पू० ॥ ३४ ॥
 प्रत्युत्तर सब स्त्री कहे, ए सचळो तुम दोष नरराम;
 धर्मयानके उपसे हणी, माणी अतिघणो रोष नरराम ॥ पू० ॥ ३५ ॥
 ते तुम तनया उपनी, ज्ञानाश्चासना कीध नरराम;
 अगे पीडी रोगछुं, ए फल तास प्रसिद्ध नरराम ॥ पू० ॥ ३६ ॥

हाळ ४ थी

राग—वीर बत्ताणी राणी चेलणामी—ए देखी

पुरबभव हम सांमन्नीमी, भातिस्मरण लखो ताम;
 कहा भगवन् ! हव एहनुंजी, कर्म छाडणनु निदान
 ॥ ज्ञान आराधन आदरोमी ॥ ३७ ॥
 इणे अपसर वरठत्तनोमी, कर्म पुछे नृप ताम;
 गुरु कहे एहिम भगवन्माजी, भीपुर शेठ बसु नाम ॥ ज्ञा० ॥ ३८ ॥
 बसुसार बसुदेव बिहू इताजी, तेहना पुत्र गुणवंत;
 गुरुतर्णा वेषना सांमन्नीमी, वनमांदि तेणे एकात ॥ ज्ञा० ॥ ३९ ॥
 संजम बहुमणे भाद्योंजी, मुरिमुनिमुंदर पास;
 नमुदब ग्रहुभुतगुणयक्षीमी, मुरिपद ठपे र चलासे ॥ ज्ञा० ॥ ४० ॥

पंचसयसाधुने वाचनाजी, आपतो करतो सज्झाय;
 एकदिन पोरिसी सूर्यतांजी, प्रश्नमां रयणि विहाय ॥ ज्ञा० ॥ ४१ ॥
 निद्रा न करी शके गच्छधणीजी, चित्ते मनमांहि एम;
 धन्य मुरख मुज वांधवोजी, किसीय चिंता नहि तेम ॥ ज्ञा० ॥ ४२ ॥
 एहवुं मूर्खपणुं लहुंजी, चित्ते धर्युं जेह अज्ञान;
 बारदिन मौन करीं उपन्योजी, ताहरो पुत्र निदान ॥ ज्ञा० ॥ ४३ ॥
 वृद्धभ्राता थयो हंसलोजी, मानससरोवरमांहि;
 इम सुणी जातिस्मरण लहुंजी, वरदत्ते देशनामांहि ॥ ज्ञा० ॥ ४४ ॥
 भूपति शेठ वेहुं भणेजी, सूरि आगळ करजोडी;
 विधि कहो ज्ञान आराधवाजी, जेम पहोंचे मनकोडी ॥ ज्ञा० ॥ ४५ ॥

ढाळ ५ मी.

राग—वीरजिणेसरचरणकमळकमळाक्यवासो—ए देशी.

भाषे तव मुनिनाथ साथ निसुणे चित्त आणी,
 उज्वलपंचमी दिवसे जेह आराधे प्राणी
 चोथभगत जिन वांदवा पूजा त्रिहुं काळ,
 सावद्यकरणी नवि करे ब्रह्मचर्य संभाळे. ॥ ४६ ॥
 मास मास एणिपरे करे तिहां पांसठमास,
 उजमणुं करे तेहनुं पंच वस्तु प्रकाश;
 पाटी पोथी परति पंच ठवणी ने कवली,
 नोकारवाळी पूजणी चावखा पंचवर्णी. ॥ ४७ ॥
 पंच जाति फल पंच पंच, जिनविंव प्रासाद,

પંચ જ્વાલિના દ્રવ્ય જેહ, ટાઢો પંચ મમાદ;

આસે માસે ન કરી શકે તો કાર્તિક પંચમી,

અજૂઆઢી આરાધીયે જાવજીવ કરો એમ

॥ ૪૮ ॥

કુસુમ કપૂર મુર્ગશ દ્રવ્ય હેહ પુસ્તક પૂજે,

ઠંબળી ચામોઢ ઉપરે ઘાપીને રીજે;

પંચમર્ષિ દીપક કરે તિમ સ્વસ્તિક પૂરે,

પંચવર્ણ ફલ મુસલદી ધન હોથે અદૂર

॥ ૪૯ ॥

ઔ હોં નમોનાળ(સ્ત) જાળ ગુણે સહસ્રજ દોય

ઉચ્ચર સહામો શુદ્ધ વસ્ત્ર પરે નિર્મલ્લ હોય;

ગુસ્મુસ્તે સ્પૃ પચ્ચલ્લાળ રૂપાનાશું મૂકે,

જાવજીવ શ્મ ઉચ્ચરે પછે વિધિ નધિ પૂકે

॥ ૫૦ ॥

જો પોસહને કારણે એ વિધિ ન કરી શકે,

તો બીજે દિન સાપવેતો કીર્તિ મલ્લકે;

રોગ સોગ સંતાપ દુઃસ જાવે સંપદ યાવે,

અનુક્રમે સુરસુત્ર મોગની અજરામર યાવે

॥ ૫૧ ॥

તે સપ બેહું જળે આદર્યો યયા તેહ નીરોગ,

તિળે સૌગામ્યની પંચમી કહે તે પેહનું સોગ;

એમ જમમણું ધરિસ કરે ધરદષ્ટ શિષ્તા,

સહસ (૧૦૦૦) કન્યા પરળી તિહાં અનુક્રમે લિપે દીષ્તા ॥૫૨॥

ગુણવંજરી પણ થદ નીરોગ ગુણધેરે પરળી,

પંચમી તપની વિધિ અનેક કીધી નિર્મલ કરળી;

अंते संयम आदरी विहुं विजयविमाने;
वत्रीशसागर आयुमान पहीता शुभध्याने.

॥ ५३ ॥

ढाळ ६ द्वी.

राग—शारद बुद्धिदाइ—ए देशी.

जंबूपुर्वविदेहे विजयपुष्कलावती नाम,
पुंडरीकिणीनयरी अमरसेननृप धाम;
गुणवती तस राणी तस कुखे उपन्न,
वरदत्तजीव सुरना गुण लक्षण संपुन्न.

त्रुटक.

गुणलक्षण संपुन्नो पेखी शूरसेन दिओ नाम,
वार वरसनो एकशतकन्या परणाव्यो अभिराम;
तीर्थंकरमुखथी पूरवभव निसुणी चारित्र लेइ,
वर्ष सहस एक पाळी केवळ सिध्या कर्म खपेइ.

॥ ५४ ॥

हवे रमणीविजये नरसिंहभूपतिगेहे,
अमरावतीकुखे गुणमंजरीजीव तेह;
उपन्नो आवी सुग्रीव ठविउं नाम,
वहु कन्या परण्यो राजतेज बहुधाम.

त्रुटक.

बहुधा सुख विलसंतां हुआ पुत्र चोराशीहजार,
थापी पुत्र राज्ये लेइ संयम केवळ पाम्या सार;
पूर्वएकलख भवि प्रतिबोधी पाम्या अविचल सुख,

सौमाम्यपंचमीनो तप करता जाये दुर्गतिदुःख ॥५५॥

एह सर्वष निमुणी ज्ञान आराधो प्राणी,
माझातना टाळो जिम थायो गुणस्वाणी;
एम जाणी नाणी मुणीये ए हित आणी,
भीमिनघरगणघरनी एहवी उत्तम वाणी

श्रुटक

उत्तमवाणी जिननी मुणीने प्रसिद्ध्या भविमाणी,
पंचमनाण लहेवा कारणे ए साची सहिनाणी;
भीमिनयभिमलकभिराजमुसेचक धीरविमलकभिराय,
नयविमल तस क्षिप्य कडे एम ज्ञाने मुमस सबाय ॥५६॥

अथ श्रीमौनिकादशीतिथिनुं स्तवन

श्रुत १ स्त्री

राग-झांतिजिन एक मुज बिनवि-ए वेशी

चेन्न सोरठ द्वारापुरी, केन्नव हरिनरिंदुए;
यादबकुलनमदिनमणी, सौम्यगुणे जिम वंदुए ॥ १ ॥

॥ हृदयने धर्म समाधरो ॥ आकणी ॥

नेमिनिर्णद समोसर्पा, मुनिवर राइसमढारु (१८०००) ए;
रैवतगिरि मुणी आनीया, वंदे हरी मुम्बकारुए ॥ हृद० ॥ २ ॥

निमुणी देगता पुछीउं, एकादशीफल सारुए;
ज्ञाननी तिथि आराधतां, आपे शिष्यमुम्ब सारुए ॥ हृद० ॥ ३ ॥

दाखे सुव्रतमुनिकथा, निसुणे परखदा बारुए;
 पुण्यविशेषयकी फले, विधिथी शुभ आचारुए ॥ दृढ० ॥ ४ ॥
 घातकीदक्षिणभरतमां, विजयपुरी सुविशालुए;
 पश्चिमदिशि ईषुकारने नृप नामे पृथिवीपालु ॥ दृढ० ॥ ५ ॥
 चंद्रवती तेहनी प्रिया, नगरशेठ सूरनामए;
 पुत्र अनेक छे तेहने, सकलकळा गुणधामए. ॥ दृढ० ॥ ६ ॥
 जिनधर्मे बहुनेहीओ, आवश्यकव्रतधारुए;
 एकदिन गुरुमुखे ज्ञाननो, सुण्यो महिमा हितकारुए ॥ दृढ० ॥ ७ ॥
 तव गुरु धवल एकादशी, दिन आराधन भाख्योरे;
 ज्ञानवळे तस हित भणी; विधि सघळो तिहां दाख्योरे ॥ दृढ० ॥ ८ ॥

ढाळ २ जी.

राग—पुण्य प्रशंसीए ए देशी.

मौनपणे पोसह करे रे, अहोरत्तो चौविहार;
 पठन गुणन जिन नामनां रे, करतां धर्म विचार रे.

॥ भवि व्रत आदरो ॥ ९ ॥

पारणे उत्तरवारणे रे, एक भक्त आहार;
 उभयटंक आवश्यकं रे, करे सचित्तपरिहार रे ॥ भ० ॥ १० ॥
 ज्ञानतणी पूजा करे रे, साहम्मिवात्सल्य सार;
 जिन आगळ ढोणुं करे रे, पूजा विविधप्रकार रे ॥ भ० ॥ ११ ॥
 संविभागव्रत साचवी रे, पारण एम करंत;
 बारवरस पूरे थये रे, उजमणु मनखंत रे ॥ भ० ॥ १२ ॥

जिनवरने नव भूषणां रे, प्रत्येके अग्यार;
 धान पक्वान्न प्रमुख बहुरे, लखावे अंग अग्याररे ॥ म० ॥ १३ ॥
 सधमक्ति बहुविधि करेर, ज्ञानोपगरण सार;
 ठषणी कवली पावली रे, पाठा प्रमुख अग्यार रे
 बिनांगणा तिम सार रे ॥ म० ॥ १४ ॥

एणिपरे बहुविधि साधवेरे, एक वरस ते सर्व;
 अग्यार अग्यारस उजळी रे, कीर्तुं पूरण पर्ब रे ॥ म० ॥ १५ ॥
 उजमणाना दिनयकी र, पन्नामे दिने तेइ;
 शूलरोगे मरी मुर थयोरे, आरणकल्पे गुणगेहरे ॥ म० ॥ १६ ॥

हाळ ३ जी

राग—भादिकरण श्रीआदिमिनजी—ए वेश्ठी

विहांयी धवि आ भरतमाजी, श्रीपुणे पुण्यवंतजी;
 समुद्रदत्तधर्महारियोजी, प्रीतिपतीनो फत्तमी
 ॥ भावे मवियण व्रतपरोजी ॥ १७ ॥
 तसकुखे मुर चपन्याजी, नालनिहोपण ठामजी;
 निधि प्रगटचे महास्सब करेजी, मुवत दीर्घुं नामजी ॥ भा० ॥ १८ ॥
 साधुसमीप संग्रहेजी, समकित निम व्रत धारजी;
 यावनवये परणावियोजी, कन्या अग्यार उदारजी ॥ भा० ॥ १९ ॥
 संयम जनक भादर्योजी, साधे आतमफाजजी;
 मुवत परस्वामी थयोजी, कोडि अग्यार घन साजजी ॥ भा० ॥ २० ॥
 धर्मपोषधुरि भावीयाजी, कडे तिहां पर्ब विचारजी;

जातिस्मरणथी ते ग्रहेजी, पूरवळ्यो आचारजी ॥ भा० ॥ २१ ॥

एक दिन पोसह आढ्योजी, मौनी निशि परिवारजी;

ते निसुणी चोर आवियाजी, धन लेवा तेणीवारजी;

कीधो प्रदीप प्रचारजी ॥ भा० ॥ २२ ॥

दीठा काउस्सगगे रखाजी, लेवे धननी कोडिजी;

थंभे शासनदेवताजी, नहीं कोइ धर्मनी जोडिजी ॥ भा० ॥ २३ ॥

लोके राय जणावीओजी, आवीयो चोकीदारजी;

थंभाणा सवि ते तिहांजी, अचरिज एह अपारजी ॥ भा० ॥ २४ ॥

ढाळ ४ थी.

राग—हमचढीनी देशी.

मन थिर करीने पोसह पारे, विधि सघलो आराधे;

राजा पण तेहने घरे आव्यो, भेटे भगति बहु साधे रे.

हमचढी. ॥ २५ ॥

अभयदान मांगी मृकाव्या, तस्कर व्यसनथी वार्या;

शेटपदे राजाए थाप्यो, तसपरिजन सत्कार्या रे हमचढी. ॥ २६ ॥

वळी एकदा अग्यारसदिवसे, सपरिवार व्रतधार;

लाग्यो अग्नि ज्वलतुं पुर देखी, धर्मशरण करे साररे हमचढी ॥ २७ ॥

धर्मशाखा सुव्रतगेहादिक, मूकी अवर सवि जलीउं;

देखी नरपतिं बोले एहने, धर्म विघन सवि टळीउंरे

हमचढी. ॥ २८ ॥

एकशतवहोंतेर पत्र थया तस. सघळीए नंगीकेरा.

कोटिनवाणु वन सवि मूकी, लीये संयम यह झुरार हमचडी ॥२९॥

अयशेस्वरचउनाणीं गुह्यी, अग अग्यार अभ्यासे;

छह अहम अत चार छम्पासी, एक तिम चार चउमासी रे;

हमचडी ॥३०॥

एम वप करतां सुवतमुनिने, मौनएकादशीदिषसे;

अग पीडा बहु उपमावी, पण स्थिरतागुण विकसेरे हमचडी ॥३१॥

एक मिथ्यासुर सोमण काचे, परमुनिन मुत्ते आवी;

आदपुई का मेपम सावे, तो वेदना धमावे रे हमचडी ॥ ३२ ॥

कडे व्यंतर जो बसतीने बाहिर, बावे तो सुख पावे;

कसो न मान्यो मस्तक हणीओ, पण निजमन न दगावे रे

हमचडी ॥ ३३ ॥

एणिपरे धातिकर्म स्वपावी, पावी केवलनाथ;

सिद्ध यपो सुरहंद मळीने, ओळख करे बिहाणरे हमचडी ॥३४॥

बनिता पण अग्यारे संयम, लेह निरतीचार;

माससंसेखण श्रिगति पावी, बळी बहु वस परिवार रे

हमचडी ॥ ३५ ॥

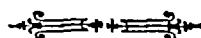
हाळ ५ मी

राग—वे करमोडीने निनपावे लागु—ए देखी

नेमिमिर्णवे केशव आगे, एह संबंध कसे चित्तरागे;

सांभळी कृष्ण ए दिवस आराधे, सायिकसमकितना गुणगावे ॥३६॥

अरजिनव्रत नमिजिनवर ज्ञान, मल्ली जन्म व्रत केवलज्ञान;
 एकचोवीशीमां पंचकल्याण, व्रणचोवीशीना पन्नर कल्याण ॥३७॥
 एकक्षेत्रे एम.भणीजे, दशक्षेत्रे दोढशो जाणीजे;
 अतीत अनागत ने वर्त्तमान, पंचास पंचास एम प्रमाण ॥ ३८ ॥
 नेवुंजिनना नाम गणीजे, एक व्रणने एकज लीजे;
 अढारमो ओगणीश ने एकवीश, वर्त्तमान जिन ए निशदीश ॥३९॥
 सातमो चोथो छठो एह; अतीत अनागतना जिन जेह;
 मोढुं पर्व कहुं तिण हेते, जिनशासनने वळी शैवसंकेत ॥४०॥
 मागशर शुदी अग्यारस पाळे, ते सत्रि कर्मना मेल खपावे;
 जावज्जीव कीजे शुभभावे, भवभवनां तेम संकट जावे ॥४१॥
 श्रीज्ञानविमलसूरि एणीपरे भाखे, एह चरित्रतणी छे साखे;
 आराधे जे जिनकल्याण, होवे तस घरे कोडि कल्याण ॥ ४२ ॥

अथ श्रीवीशस्थानकतपनुं स्तवन.

दुहा.

ओंजिनमुखकजवासिनी, ब्रह्माणी श्रुतदेवी;
 थानकतपमहिमा विधि, हुं पभणुं नितमेव. ॥ १ ॥
 जिन सिद्ध पवयण गुरु थिविर, बहुश्रुत तपसी जेह;
 चात्सल्य कीजे एहनुं, बहुनाणोपयोगे तेह. ॥ २ ॥
 दंसण विनय आवश्यके, शीले निरतीचार;
 प्रमादि क्षण पण नहीं. तप अनाशंस विचार. ॥ ३ ॥

भक्तियसंबिभागे करी, चवविध दान आहार;

वैयावट वस दाखीये, उपसर्गादि निवार

॥ ४ ॥

चवविध सद्य समाधिनुअपूर्वज्ञान अभ्यास;

भुतमक्ति तीर्थप्रभावना, ए वीक्ष पुण्यनिवास

॥ ५ ॥

हाल १ स्त्री

राग—मे करओबीन जिन पाये साधु—ए देखी

हवे यानकतप जेजिपर कीजे, तेहतणो विधि इम निसुणीजे;

समकित्तबारी जे नरनारी, सचिचपरिहारी ने ब्रह्मचारी ॥ ६ ॥

उत्तरपारणे एकाहारी, त्रिहुं विधि मिनपूजे निरबारी;

आवश्यक दुगवेल सभाळे, यतना रही मीबनी पाळे ॥ ७ ॥

गुरुमक्ति बली विधिनो रागी, धर्मसक्त ने विषयनो त्यागी;

सज्जनसंगी कपटे न छिगी, तत्त्व ध्रणनो जे अतिरंगी ॥ ८ ॥

एहना लक्ष्मणनो जे प्राणी, अष्टतपरे मीठी भस बाणी;

ते ए तप करपा चनमाळ, निनपद बांधे पुण्यविद्याल ॥ ९ ॥

गुरुस्तयी फल एहनां निसुणी, विधि अनुसार करतो करणी;

दोषसहस पदतुं करे गणधु, सेशयी चरित्र एहनुं हवे पमरुं ॥ १० ॥

साधु भावक ए तपने धार, चोय छद्मासमगत उदार;

प्रथम अंतिमजिन सर्व आराध्यां, शेपे इगदुग पूर्वभवे साध्या ॥ ११ ॥

भावक पोसह करी आराधे, मुलगाविधियेतो मिनपद बांधे;

वीजे दिने पूनादिक करणी, साचवतो विधिहुं निम वरणी ॥ १२ ॥

यद्यपि कावसम ग्रंथे न दाख्या, पणसुविदितसुनिये विधिमा राख्या;

હયી દર્શનશુદ્ધિ વિશેષે, તપ ચારિત્રતણે પળ લેખે ॥ ૧૩ ॥

ક નવકારને કાઝસગે, પલિય સુરાયુ વંધે સગે;

ઓગળીશલાખ ને સહસ ત્યાશી, દુગશત સહસદ્દ સહસ પાંત્રીશ આળો;

દુસય દુસઠિ પલ્યોપમ આય, વાંધે સુરનું કરી મન ઠાય ॥ ૧૫ ॥

તેહભળી કાઝસગ છે જુત્ત, ત્રિકરણયોગશું વિધિ સુપવિત્ત;

સામાયિક કરીને જો કીજે, તો સહેજે સંસાર તરીજે ॥ ૧૬ ॥

ધાનક ધાનક કાઝસગ કરવા, સામાયિકે ભવજલધિ તરવા;

નામ ઠાય હવે એહનાં દાખે, ગ્રંથ વિચારામૃતની સાખે ॥ ૧૭ ॥

ઢાલ ૨ જી.

રાગ મારુની-ચેતન ચેતીયે રે—એ દેશી.

જિનપૂજાવિધિ ગ્રંથાંતરથી જાણજ્યો રે, કહેતાં વાધે વિસ્તાર;

જે વિશેષપદારથ જગમાં જાણીયે રે, તેહની ભક્તિ ઉદાર,

તે તિહાં જોડીયે સાર ॥ ૧૮ ॥

જિનવર પૂજીયે રે, પામી નરભવયોગ;

ધર્મ અતુલ છે જગમાં શ્રીજિનવરતણોરે, આરાધ્યે શિવયોગ.

॥ જિ૦ ॥-એ આંકળી ॥

નમોઅરિહંતાણં ગળીએ પ્રથમપદે મહુરે, તેપણ અહ સત્તર પ્રકાર;

પૂજા કીજે વઝી પ્રાસાદ કરાવીયે રે, તસ આશાતના વાર ॥ જિ૦ ॥ ૧૯ ॥

તસ પ્રત્યનીકની સંગતિ સહજે વારીયેરે, કાઝસગ ચોવીશ વા વાર;

અવર્ણવાદ આચ્છાદન જસ શ્રુતિ ગાડ્યે રે, ભક્તિ વહુમાન ઉદાર.

॥ જિ૦ ॥ ૨૦ ॥

वैष्णवल्लभपालपरे श्रीधरे भवे रे, पामे जिनपद जेम

मनोरमा तस धरणी गणधरपदकी सहारे, प्रथम धानकजे मेम

॥ जि० ॥ २१ ॥

भक्ति करो भवि बीजे धानके सिद्धनीरे, बिध मरावो स्वास;

मणीरूपसोभन धातुवर्णी पहुरे, सिद्धगुण कीर्तिने राख ॥जि०॥२२॥

नमोसिद्धार्ण दोय सहस्र नपीये सदार, पूरम बिधि सखि होय;

कावसमा अइ अय पधर सोगम्मसणोर, तन्मयध्याने जोय ॥जि०॥२३॥

अरिहंतने पण बीजु पइ ए माय छेरे, तोसी अपरा बात;

एहने ध्याने सिद्धस्वरूपीआत्मारे, सादि अनंत हुइ जात ॥जि०॥२४॥

महावीर्य पुंडरीक अष्टापद रैबतारे, भीसम्मेतादिक ठाम;

बिधिष्ठु कीजे यात्रके पट मराबीयेरे, भवि जिनपद ताम ॥जि०॥२५॥

इस्तिपास्तुप चित्रमभानवणीपरे रे, श्रीधरे भवे जिन धाय;

मंथ्री गणधरपद पामी शिव जावश्येरे, बोजापद सुपसाय ॥जि०॥२६॥

श्रीधरे धानके प्रवचनभक्ति कही भसी रे, प्रवचन चयविह संय;

भमणादिक छे आगम मुख्यतारे, कीजे न तस उल्लंघ ॥जि०॥२७॥

समकितवर्तता शासनमक्ता जे भविशानीया रे, कीजे तास सहाय;

बाज्जलान नवदीप्तिव हृदादिकतणोरे, अनुग्रह करे निरमाय ॥जि०॥२८॥

‘नमोपवयणस्त’ गणीये कावसमा कीमीयेरे, सोगस्त चउ अमबा बार;

चितन करता जिनद्वचशेवतणीपरे रे, हीरमभा तस नार ॥जि०॥२९॥

छेउने जिनपद गणधरपद बळी नारीनेर, पामी सहै शिवसुल;

श्रीधरे धानके भक्ति करो एम मापशु रे, मरिमा मोठिम सम्म

॥ जि० ॥ ३० ॥

हाळ ३ जी.

राग-पारधीयानी देशी.

चोथे थानके कीजीये रे, शक्ते गुरुनी भक्ति रे गुणरसिया;
 आचारी आचार्यनीरे, छत्रीशगुणनी व्यक्ति रे चित्तवसिया ॥३१॥
 'नमोआयरियाणं' गणोरे, छत्रीस लोगस्स काउसगरे गुण०
 त्रिकरण विनये सेवना रे, अति उच्छाह अथग रे चित्त० ॥३२॥
 पुरुषोत्तमनृपनी परे रे, जिनपद लहीए सार रे गुण०
 अन्न पान वसती ने वेयावच्चेरे, पूजाने सत्कार रे चित्त० ॥३३॥
 पद पंचमे वळी थिविरनी रे, सेवा बहूविध होय रे गुण०
 श्रुतपर्यायवयथी वळी रे त्रिविध लोकोत्तर जोय रे चित्त० ॥३४॥
 सीदाता सम संयमे रे, थिर करतां होय थेर रे गुण०
 'नमोथेराणं' ध्याइए रे, काउसग त्रण पण तैर रे चित्त० ॥३५॥
 पद्मोत्तरनृपनी परे रे, जिनपद लहीए क्षेम रे गुण०
 छठे बहूश्रुतने नमो रे, उपाध्यायपद प्रेम रे चित्त० ॥३६॥
 'नमोउवज्झायाणं' जपोरे, काउसग लोगस्स पचवीशरे गुण०
 विविधभक्ति तस साचवोरे, बहु श्रुतनी सुजगीश रे चित्त० ॥३७॥
 महेंद्रपालनृपनी परे रे, जेम सुतशीलप्रधान रे गुण०
 जिनगणधरपद पामश्ये रे, जेहनी मोटी माम रे चित्त० ॥३८॥
 तपसी साधुपद सातमे रे, भक्ति करो द्रव्यभाव रे गुण०
 'नमोलोएसच्चसाहणं' रे, सगवीश लोगस्स खास रे चित्त० ॥३९॥
 वीसामण वात्सल्यथी रे, प्रमुख करो घणी सेव रे गुण०

वीरमद्रमुनिनी परे रे, मिनपद सहे स्वयमेव रे चित्त० ॥४०॥

ज्ञानोपयोग मतिस्तणे रे, चित्तो आठमे ठाण रे गुण०

‘नमोनाणस्स’पद कावससो रे, पण एकावन मानरे चित्त० ॥४१॥

ज्ञानोपकरण ज्ञानने रे, ज्ञानीने बहुमान रे गुण०

जयसदेवराभा परे रे, धधि मिनपद नाम रे चि० ॥४२॥

हाल ४ थी

राग—मेही उपर मेह झरुखे बीमजी हो साल झरुखे—ए देखी

नचमुं यानक दर्शनफनुं ध्याए हो सालके पदनुं०

‘नमोदसण(स्त) करी जापक पाप पछाए हो सालके पाप०

पण अथवा सठसठ लोगस्सने बितीए हो साल लोग०

सुगुरु सुदेव सुभर्म ए दर्शनमंतीए हो साल ए दर्शन० ॥४३॥

दर्शनना उपकरण बजारो बहुपरे हो साल बजारो०

नि शकादि दोष निबारी चित्त परो हो साल निबारी०

निम हरिविक्रमभूष जिनेद्रपदबी सह हो साल जिनेद्र०

दर्शनयी बळी ज्ञानचारित्र गुण गहगहे हो साल चारित्र० ॥ ४४ ॥

वसुधैव कुटुम्बकम् ‘नमोभिनयस्स’ गणी आराधीए हो साल गणी०

गुणिपद तेरनो विनय बठमेवे साधीय हो साल चढ०

एहवा दसनिच भेद विनय कावसग करो हो माय वि०

दश अथवा बारह मांगस्त करी बधतरा हो साल लोग० ॥४५॥

दर्शन ज्ञान चारित्र न तप उपकारीनो हो साल के तप०

ओस विनय पण भेद ए जेनाधारनो हो सालके जेना०

धनश्रेष्ठिपरे तेह मुनिव्रत आदरी हो लाल मुनि०
 बांधे जिनपद नाम करी किरिया खरी हो लाल करी० ॥४६॥
 उभयकाल आवश्यक पडविध साचवे हो लालके पड०
 सामायिक बहुवार करी पाचवे हो लाल करी०
 'नमोचरित्त'पद जाप सत्तर अथ पांचनो हो लाल सत्तर०
 करे काउसग दश सामाचारी संचनो हो लाल सामा० ॥४७॥
 निरतीचारे भक्ति करे चारित्रनी हो लाल करे०
 सर्वविरति देशविरति करे चित्त चित्रथी हो लाल करे०
 अरुणदेवभूपालपरे ते जिन होये हो लाल परे०
 वारसमुं हवे ठाण शीलव्रतनुं कहे हो लाल शील० ॥ ४८ ॥
 चित्तामणिपरे लील शील जे आदरे हो लालके शील०
 नवविधवाढी विशुद्ध अढार भेदे धरे हो लाल अढार०
 व्रतधारीनी भक्ति साधुश्रावकतणी हो लाल साधु०
 लोगस्स नव वा अढार काउसगगे भणी हो लाल काउ० ॥ ४९ ॥
 'नमो वंभवयधारिणं' पाठ जपे सदा हो लालके पाठ०
 चंद्रवर्मनृप जेम लहे जिनपद मुदा हो लाल लहे०
 तेरमे थानके एह प्रमाद क्षण नवि करे हो लाल प्रमाद०
 'नमोकिरियाणं' जाप करी भवजल तरे हो लालके करी० ॥ ५० ॥
 बळी पिंडस्थ पदस्थ रूपस्थ रूपातीतनु हो लालके रूपा०
 ध्यान धरे बळी धर्म शुक्लनी रीतिनुं हो लाल के शुक्ल०
 करे प्रमादपरिहार आचार अनुमोदता हो लाल आचा०

कावसमा तेर पणवीस अक्रिय आन्हादना हो लाल अक्रि० ॥५१॥
 निरतिधार क्रिया साये बिकयावाधिने हो लालके बिकया०
 हरिबाइनरुप जेय ते जिनपद साधीने हो लालके जिन०
 चौदमे स्थानके बाह्य अम्यंतरतप धरे हो लाल अम्य०
 'नमोत्तमस्त' गण्ये पाठ सोगस्त दादश करे हो लाल सोग० ॥५२॥
 मनाशंस अनिदान करी धिस्त निर्मलु हो लाल करी०
 कंचनकेतुनरुप जेय सदे जिनपद मलु हो लाल सदे०
 पनरमे यानके एइ उचित अश्रनादिः हो लाल उचित०
 शुद्ध अतियिसेबिभाग करे पूजादिके हो लाल कर० ॥ ५३ ॥
 तेइ भणी 'नमोगोयम' गणीये कावसग्ये हो लाल गणी०
 एकादश सोगस्त सुपात्रादिक धरे हो लाल सुपात्रा०
 रत्नकनकरुप ताम्र ने मृन्मय पात्र छे हो लाल के मृन्म०
 भिनमृनिभावरुप समकृति मिथ्यास्त्रिमात्र छे हो लाल मि० ॥५४॥
 पणिपरे पात्र बिचार संबिभाग प्रत धर हो लाल सधि०
 नरबाइनरुप जेय यइ जिन मन तरे हो लालके यइ०
 मन बय काय विशुद्ध एइवुं जे आवर हो लाल एइ०
 ज्ञानविषयगुणराशि भवनमां विस्तर हो लाल सुय० ॥ ५५ ॥

हाज ५ मी

राग—सुनि मन सरोवर इसमो—ए बेसी

बैयावपद सोलमुं, भवि तुमे माये आराधो रे;

जिनधूरिबायमसुनि गुणी, देसविष भेइयी साधो र

॥ ५६ ॥

श्रीजिनवर एम उपदिशे ॥ ए आंकणी ॥

उपसर्गादिक टाळवे, वैयावच्च विशेष रे;

ते भणी अपडिवाइ कहुं, प्रवचने उचित संपेख रे ॥श्रीजि०॥५७॥

जिन उत्कृष्ट गुणीमांहि, ते 'जिणाणं' गणीयेरे;

काउसग्ग पांच लोगस्सनो, अधिगत गुरुमुखे सुणीयेरे ॥श्रीजि०॥५८॥

जिमूतकेतुनृपतिपरे, तीर्थकरपद फरसे रे;

राणीयशोमती तेहनी, गणधरपदे भव तरसे रे ॥ श्रीजि० ॥ ५९ ॥

पद समाधि हवे सत्तरमुं, द्रव्यभावे उपजावे रे;

सूरिमुख चउविह संघने, सुपरेशुं सुविधि सिखावेरे ॥श्रीजि०॥६०॥

संघमां उत्तम मुनिवरा, ते भणी 'नमोचारित्र' जपीए रे;

विघननिराकरवे करी, पण लोगस्स कर्म खपीएरे ॥श्रीजि०॥६१॥

श्रीपुरंदरनृपनी परे, जिनपद लहे सुखकार रे;

बंधुमती तेहनी प्रिया, होशे तस गणधार रे ॥ श्रीजि० ॥ ६२ ॥

पद अढारमे आदरो, अपूर्व ज्ञाननुं ग्रहण रे;

अंगानंग आवश्यके, भणीये करी योगोवहाण रे ॥ श्रीजि० ॥ ६३ ॥

तत्त्वज्ञाननी चिंतना, 'नमोनाणस्स' पद जाप रे;

काउसग्ग पण अथ वारनो, ज्ञानथी ठळे सवि पापरं ॥श्रीजि०॥६४॥

सागरेंदुनृपनी परे, तीर्थकरपद पामे रे;

आदर करीने आशातना, टाळतो सवि दुःख वामे रे ॥श्रीजि०॥६५॥

हवे श्रुतपद ओगणीशमुं, श्रुत ते गणधरे रचियु रे;

चौदपूरवी दशपूरवी, प्रत्येकबुद्धबुद्धि खचिउ रे ॥ श्रीजि० ॥ ६६ ॥

विविधं प्रवेष्टुं देयवुं, मत्यनीकता टाळे रे;
 मंग अन्ना लम्बावीए, शक्ति शासन अस्तुआळेरे; ॥ श्रीजि० ॥ ६७ ॥
 'नमोस्तुतस्त' पद भ्याए, वर अय पजयासीध रे;
 लोमस्त कावसमा कीजिये, घरीये भक्ति मशेप रे ॥ श्रीजि० ॥ ६८ ॥
 शतक अभ्ययनपद पाडुदा, उद्देशादिक बूझा रे;
 घारीये भंगने पूर्वना, तो पाप भुवलीछा रे ॥ श्रीजि० ॥ ६९ ॥
 रत्नचूडनपनी पर, स्याद्वादे नहीं शंका रे;
 भिनपद सही शिक्काति लहे, पावे पुष्पनी शंका रे ॥ श्रीजि० ॥ ७० ॥
 प्रबचनवीथेप्रमावना, बीजमुं स्यानक जाणो रे;
 विधानिविध उपवेश तपे, उन्नति करे सुप्रमाणो र ॥ श्रीजि० ॥ ७१ ॥
 वीथप्रविष्टायातरा, साहमिस्तसल आदि रे;
 धर्मकया विविधुं कर, टाळी सयलप्रमाद र ॥ श्रीजि० ॥ ७२ ॥
 'नमोनीन्यस्त' पद चितियं, कावसमा लोमस्त चार रे;
 मेरुभनरपतिनी पर, पामे भिनपद सार र ॥ श्रीजि० ॥ ७३ ॥
 पूर्वस्यानक सवि एहमां, मामे तिथे करी बळियो रे;
 एक एकमां वषता विधे, करता पातिक टळियो र ॥ श्रीजि० ॥ ७४ ॥
 अमे न भावे तेहने, बीज असमाधिना ठाण रे;
 बीजस्यानकतप सेवतां, श्रीज्ञानविमलप्रभु घाणरे ॥ श्रीजि० ॥ ७५ ॥

हाळ ६ टी

राग—झातिजिन घामणे जाव—ए देखी

स्यानक बोधे इय आराधो, पोसह करी भवि माणीजी;

सूरिवायगमुनि चरितपदे चउ, सर्वविरति सहीनाणीजी. * ॥ ७६ ॥

वलिहारी ए जिनतणी ॥ आंचळी. ॥

एहनो पार न पामीए, कांइ कहेतां गुणसमुदायजी;

उजमणां उलट धरी कीजे, निजधनने अनुसारेजी;

धन लही तप नवि उजमे, कांइ तेहनो अफल जमवारोजी ॥ व० ॥ ७८ ॥

सूरतवंदर सुंदर श्रावक, स्थानकतप आदरताजी;

नेहतणो विधि जाणण हेते, प्रवच पुण्य अनुसरताजी ॥ व० ॥ ७९ ॥

ग्रंथ विचारामृतथी निसुणी, ज्ञानविमल गुरुवाणीजी;

समकितअनुभव उल्लसे एहथी, अवर न एह समाणीजी ॥ व० ॥ ८० ॥

संवतरसक्रतुमुनिविधु(१७६६) मासे, पोषवदी आठम बुधवारेजी;

भणवा काजे स्तवन कर्तु ए, नितु नितु मंगळचारजी ॥ व० ॥ ८१ ॥

अथ श्रीसत्तरिसय (१७०) जिन स्तवन.

राग—गोडी.

ढाल १ ली.

जंबूद्वीप विदेहमां एकेकी विजये;

वत्रीश जिनवर विचरता, उत्कृष्टे समये

॥ १ ॥

प्रेम धरीने प्रणमीए,

॥ आंचली० ॥

श्रीजयदेव कर्णभद्रजी, लक्ष्मीपति अनंत

विशाल गंगाधरुं प्रियंकर अमरदत्त

॥ प्रेम० ॥ २ ॥

कृष्णनाथ गुणगुप्त छे पद्मनाभ जलधारः

युगादित्य वरदचमी चंद्रकेतु महाकाय सार ॥ मेम० ॥ ३ ॥

अरप्यथास हरिहर नम्र अमरकेतु रागेंद्र
आंखिवेव अनंतकृत गमैद्रमम सागरचंद्र ॥ मेम० ॥ ४ ॥

रुक्मीचंद्र महेश्वर ऋषभजी सोमकांति नेमिभद्र;
अमितभद्र महिमाधर श्रीराजेश्वरचंद्र ॥ मेम० ॥ ५ ॥

अमितनाथ इहां भरतमां, ऐरवते सुषंद;
ओत्रीश्वर अंबुद्वीपना, जिन ज्ञानदिणंद ॥ मेम० ॥ ६ ॥

हाठ २ जी

राग—वीरजिणैसर चरणकमल —ए देखी

अयमविदेहे धातकीखंडे जिन करीए,
बिबरता ए जिनबरा मणमी शिव लरीए;
वीरसेनने वच्छसेन नीलकांतिक लरीए,
सुनकशी रुक्मिकनाथ सोमंकर लरीए;
श्रीगंगांक मुनिमूर्ति विमल आगमिक दुष्कृतहर,
बसुधापिप महष्ट वर्णवेष बलमित्र सुईकर ॥ १ ॥

अमृतवाहन पूर्णिमेन्दु रेखांकि कल्पशास्त्र,
नलिणीदत्त विधापति सुपार्श्व मानुनाथ विशेष;
विशिष्ट धर्मजन बलप्रम मुनिचंद्र ऋषिपाल,
कुंडग महावीर भूतार्नंद तीर्थेश रसास ॥ २ ॥
धीजे विदेहे धातकीखंडे जिनपत्रीश,
धर्मदत्त भूमिपती मरुदत्त मुनीश;

सुमित्र नंदीषेण प्रभानंद पद्माकर नामे,
 महाघोष चंद्रप्रभ भूमिपाल प्रणाम
 सुमतिसेन अच्युतदेव तीर्थभूत ललितांग,
 अमरचंद्र समाधिदेव मुनिचंद्र एकांग;
 श्रीमहेंद्रने शशांक जगदीश्वर देवेंद्र,
 श्रीगुणनाथ नारायणेंद्र उद्योतजिनेंद्र.
 श्रीकपिल प्रभाकर जीनदीक्षित सकल,
 श्रीशिलारजिन वज्रधार सहस्राक्ष जिन अमल;
 अशोकाख्य वत्रीशमा ए त्रीजीविजये जाणो,
 कर्पटनाथ सिद्धांतनाथ भरते दोइ आणो
 श्रीजयनाथने पुष्पदंत ऐरवते दोय कहीए,
 एम अढसठजिनवरा धातकीमांहे लहीए;
 प्रहसमे प्रेमे प्रणमतां होय समकित शुद्ध,
 साते सुख सहेजे मळे ज्ञानविमलनीट्टि.

॥ ३ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

ढाळ ३ जी.

राग—भैरवी.

मेघवाहन जीवरक्षकस्वामिरे,
 श्रीमहापुहषने पापहर नामरे;
 श्रीमृगांक सूरिसिंह जगत्पूज्य वंदीरे,
 सुमति महामहेंद्रने अमरभूति वंदीरे.
 कुमारचंद्र वीरषेण श्रीरमणनाथरे,

॥ ७ ॥

- स्वर्णमू अचळ मकरकेतु सिद्धार्थरे;
 भीमफल्गु विजयवैद्य नरसिंह ज्ञानानंदरे,
 हृदारक चंद्राक्षर विप्रगुप्ति वंदीरे ॥ ८ ॥
- हृदयर महायज्ञ स्यात्क मधुसूनायर,
 महासेन पुष्पकेतु कामवैद्य सनायर;
 समरकेतु ए पुष्करवरमाद्धरे,
 प्रथम विदेहे करे धर्मनी वृद्धिरे ॥ ९ ॥
- भीमसम्भद्र महासेन वज्रनायर,
 सुवर्णबाहु कुरुवंद धीर्यनायर;
 विमलचंद्र यशोभर महाबल सारर,
 वयरसेन विमलभोष भीमनाय तारण ॥ १० ॥
- मेरुभय भद्रगुप्त हृदसिंह सुव्रत पारर,
 हरिचंद्र भक्तिभय प्रतिमायर पाररे;
 कनककेतु अजितवीर फल्गुमित्र जाणीर,
 मलयदत्त हितकर वरुणदत्त आणिर ॥ ११ ॥
- मलकीर्ति नागेंद्र भीमहिमवरदयर,
 कृतवन्धु महेन्द्र पर्दमान सुरेंद्रदत्त सेवीर;
 बीजे विदेहे पुष्कर वज्रीश्वदेवर,
 प्रभास प्रभाषक दोय भरतर्मा सेवर ॥ १२ ॥
- भीमप्राहि बलमद्रजिन दोयरे,
 अरुणते दोय एम अहसहि होयर,
 समय सत्कृष्णं वंदीये सेवर ॥ १३ ॥

ढाळ ४ थी.

कडखानी देशी.

प्रहसमे जिनतणां नाम संभारीये, वारीए कर्मनी कोडि हेला;
विघ्नसंघात सवि दुश्मन दरद सवि, दूर जेम पवनथी अर्कतूला;

॥ प्र० ॥ १४ ॥

जिनतणा नामनो यंत्रविधि पूजता, शुद्ध समकित होइ सुयश वाधे;
संकट निकट आवे नहि तेहने, ज्ञानचारित्रना योग साधे

॥ प्र० ॥ १५ ॥

ज्ञानविमलाजिगुणरयणरयणायरा, सुगुरूपसायथी एह पामी;
भावना पावना करो तुमे भविजना, सिद्धिसुंदरीतणा थाओ स्वामी

॥ प्र० ॥ १६ ॥

अथ श्रीशाश्वतीजिनप्रतिमास्तवन.

विधुमंडल परे निर्मली, श्रतदेवी गुणखाण;
प्रणमी जे आगम धुरे, बंभीलीपि जिनवाण. ॥ १ ॥

ते आगममां भाखीया, त्रिहुं लोके सुखदाय;
जिनपडिमा जिनघर वळी, सासयभाव कहाय. ॥ २ ॥

उर्ध्वलोक मांहे चैत्य छे, निर्मल अंक के शंख;
त्रिहुं द्वारे करी सोहीए, सवि विमानना शंख, ॥ ३ ॥

हाल १ स्त्री

राग—सामेरी जयो मयोनी वेशी

- सौभर्मदेवलोक पहेलुं भाण, वशीशलाख विमान चेइ जाण;
तिहां प्रतिमा परिमाण तो, भविऊ बढो उल्ट आण ॥ भवि० ॥
- कादि सचावनने साठलाख, इशाने महावीशलाख,
चैत्य विमाननी शाखसो, ॥ भवि० ॥ ४ ॥
- पचासकोटि चालीशलाख प्रतिमा, श्री जीवनवरनी सोहे सुखमां;
सुरघर कुत बहु महिमातो, ॥ भवि० ॥ ५ ॥
- चारलाख चेइ सनतकुमारे, एकवीशकोटि साठलाख उदार;
मिनमतिमा सुखकारतो, ॥ भवि० ॥ ६ ॥
- माईदि चेइय आठलाख, बिब चउदकोटी चालीशलाख;
बंछित सुरतरुआखतो, ॥ भवि० ॥ ७ ॥
- चारलाख चेइय ब्रह्मदेवलोक, सातकोटि बीशलाख विवेके;
प्रतिमा बंधु छेकतो, ॥ भवि० ॥ ८ ॥
- सहस्रपचाश लांतके मिनमवन, नेरुंलाख पडिमा गुणसदन;
देखी हरसित धनतो, ॥ भवि० ॥ ९ ॥
- दुष्टे चालीशसहस्र मिनगह, बहोतेरलाख प्रतिमा नमु नेइ;
सासयभावे जेइतो, ॥ भवि० ॥ १० ॥
- चैत्य सहस्रपट छे सहस्रारे, मैत्रीसहस्र दशलाख उदार;
प्रतिमाने करुं शुद्धारतो, ॥ भवि० ॥ ११ ॥
- आनत माणत दो देवलोक दीसे, दो दो घुत चेइ मिनबिब दीशे;
छत्रीश छत्रीश सहस्रतो ॥ भवि० ॥ १२ ॥

- दोढशो दोढशो आरण अच्युते, चेइविंव सगवीशसहस्स युत;
 दीशे अति अद्भूततो, ॥ भवि० ॥ १३ ॥
- वारदेवलोके एकसोअंशी, विंव चैत्यप्रते छे सुजगीशी;
 उपरे एकशोवीशतो ॥ भवि० ॥ १४ ॥
- प्रथम ग्रैवेयकत्रिके चैत्यसार, एकशोअग्थार तिहां विंव उदार;
 त्रणशेवीश तेरहजारतो (१३३२०) ॥ भवि० ॥ १५ ॥
- मध्यत्रिके चैत्य एकशोसात, वारसहस्स अठशत विख्यात;
 चालीश अधिक विंव जाततो ॥ भवि० ॥ १६ ॥
- एकशत चैत्य उपर त्रिके आण, वारसहस्स तिहां विंव प्रमाण;
 ग्रैवेयके इम जाणतो, ॥ भवि० ॥ १७ ॥
- पंचानुत्तरे पांच प्रासाद, छसय विंव प्रणमुं आल्हाद;
 नमतां टळे विषवादतो, ॥ भवि० ॥ १८ ॥
- लाखचोराशी सहससत्ताणुं, त्रेवीश उपरे चैत्य प्रमाण;
 उर्द्धलोक मांहे जाणुंतो, ॥ भवि० ॥ १९ ॥
- एकशोबावनकोडि लाखचोराणुं. सहस्सचुंमालीश उपरे आणुं;
 सातसेंसाठ विंव जाणुं तो, ॥ भवि० ॥ २० ॥
- उर्द्धलोके ए संख्या लहीए, तेह तणी आणा शिरवहीए;
 प्रणमी भवभयगमीएतो ॥ भवि० ॥ २१ ॥
- उंचा व्होंतेरयोजन जेह, लांवा शत विस्तारे तेह;
 पचासयोजन जिनगेहतो ॥ भवि० ॥ २२ ॥
- सवि वैमानिके जिनवर गेहि, प्रतिमा सगकर माने देहि;
 अद्य पणमय घनपि तेहतो ॥ भवि० ॥ २३ ॥

રાયપસેળી મહુલ ઘૂમ સાત્તી, જિનપતિમા જિનસરીત્તી દાત્તી;
જ્ઞાની મનપરે માત્તી તો ॥ મર્ચિ૦ ॥ ૨૪ ॥

હાલ ૨ જી

હાલ્લાની દેશી આપ દકવીશો

તિર્થગ્લમેકેરે સાસપજિનપર જિનપરુ,
તસ સંસ્પાર માતુ મુખજો મુલકરુ;
પંચમરુપરે પંચપાણી પ્રાસાદ છે,
દશસહસ્તમરે વસે અધિક પ્રતિમા રુષે ॥ ૨૫ ॥

ગર્જતારે વિષે બીજ પ્રાસાદ છે,
બોલીશશ્વયરે વિંચ મમો (જેમ) અચ્છેદ છે,
પલ્લારગિરિરે ઓંછીમાસાદ સોદમણા,
છન્નુસયરે વિંચ નમી સઠ મામણા ॥ ૨૬ ॥

ચમકાવહેરે દશ પ્રાસાદ કક્ષા તિહાં,
જિનપદિમારે વારણે બંદી જે તિહાં;
વર્ષપરગિરિરે ગ્રીષ્ઠ પૈત્ય વિંચ છત્રીસથે,
ચિત્રચિત્રિરે પળ પળ વદ વિંચ છત્રે છત્રે ॥ ૨૭ ॥

કુરુસેત્રેરે દશવેઈ પ્રતિમા વારણે,
શુકારરે પઠ વદ વિંચ ઓંછી વારણે;
હવૈતાદયેરે બીજપ્રાસાદ નમીજીવ,
જિનપદિમારે વોલીશશ્વે વઝી સીમીયે ॥ ૨૮ ॥
દીર્ઘવૈતાદયરે પૈત્ય દકષોસત્તરિ કક્ષા,

વીશસહસ્સારે ચારશે વિવ જિનનાં કહ્યાં;
 ચૈત્ય ચાલીશરે દિગ્ગજકૂટે જાળીએ,
 ચારસહસ્સારે આઠશે વિવ વચાળીએ ॥ ૨૯ ॥

દશતરુરે જંબૂપ્રમુખ જે શાશ્વતા,
 અગ્યારશેસત્તરિરે પ્રાસાદ તિહાં મનભાવતા;
 તિહાં પ્રતિમારે એકલખ ચાલીશસહસ્સરે,
 ચારશે ઉપરેરે પ્રણમીજે સુજગીશરે. ॥ ૩૦ ॥

કંચનગિરિરે સહસ્સેક છે દેહરાં,
 તિહાં એકલખરે ધીશસહસ્સ વળી જિનવરા;
 ત્રણશેઁશીરે કુંઢ તળા પ્રાસાદ છે,
 પળયાલીશરે સહસ્સછસય જિન વિવ છે ॥ ૩૧ ॥

દ્રહે ઁશીરે જિનઘર સુંદર સોદીએ,
 તિહાં પ્રતિમારે છન્નુસય મનમોદીએ;
 મહાનદીએરે સત્તરિ (૭૦) જિનઘર દાઘીએ,
 તિહાં પ્રતિમારે સહસ્સ ચોરાશી ધાઘીએ ॥ ૩૨ ॥

સરવાલેરે મનુષ્યલોકે ચેડહરા,
 એકત્રીશશતરે ઓગળ્યાશી ઉપરે વરા;
 તિહાં પ્રતિમારે ત્રણલખ એકાશીહજારરે,
 ચારશેઁશીરે ઉપરે હોડ સુઘકારરે ॥ ૩૩ ॥

ચાર પ્રાસાદરે માનુષોત્તરગિરિ જાળીયે,
 તિહાં પ્રતિમારે ચારશે ઇઝી વચાળીયે.

चारकुंडलेर चारशें छन्नु विवर,
 चार रुचकर चारशें छन्नु भविलंघर ॥ ३४ ॥
 मदीश्वरेर दीपे बाधन जिनहरा,
 सोसठसयर बिब अढतालीश मनोहरा;
 राजधानीर सोल प्रासाद छे फुट्टरा,
 बिब एकसहस्तर नवस्रतनीश वपर धरा ॥ ३५ ॥
 नंदीश्वरर आठ इम जिणयर कक्षा,
 आठसहस्सार व्रणस्रत अढसठि बिब लक्षा;
 सरबाळेर निणगर कक्षां तिच्छालाकर्ना,
 बत्रीशस्रयर ओगणसाठ सवि रत्ननां ॥ ३६ ॥
 तिहां प्रतिमारे व्रणलस्र सइसएकाणुया,
 व्रणस्रत बन्दीर बीश वपर परमाणुया;
 इवे रुचकेर कुंडलनदीसर जिनघरा,
 चवबारार साठे ए अयर त्रिबार धरा ॥ ३७ ॥
 त्रिभाररे एकशोबीश प्रतिमा कही,
 बार इदश्वर एकस्रतमाठ मांहे लही,
 एकसो चाबीश्वर सोल हुवे चार वारणे,
 अढोचरश्वरे मध्यसिद्धसिंहासणे ॥ ३८ ॥
 तिच्छालोकरे पांचशे धनुष प्रतिमा हुवे,
 धन्य तं जनर पूजे प्रणमेने जुवे;
 गजदंतारे धस्वारा कुरु मेरुवने,
 श्मुकारेरे मानुषोचरे जिनमबनने ॥ ३९ ॥

पचासजोयणरे दीर्घ विस्तारे पचवीश छे,
छत्रीश जोयणरे उंचा सवि भविमने रुचे;

एम असुरनीरे जेह निकाये जिनघरा,
सवि जाणोरे एह प्रमाणे भविवरा.

॥ ४० ॥

मेरुचूलारे यमक कंचन नदी कुंड द्रहे,
दोइ बैताढयेरे दिग्गजकूट तरुवर जहे,

कोशदीहारे अर्द्धकोश विस्तार छे,
चौदशेंचालीशरे धनु उंचा सवि चेइअ छे.

॥ ४१ ॥

कल्याणकरे श्रीजिनना सुरवर करे,
अट्टाइमहोत्नवरे नंदीश्वर हर्षभरे;

इंद्राणीरे राजधानीए आवी मली,
करे नाटकरे भावना भावे मनरुली.

॥ ४२ ॥

शाश्वतचैत्येरे षट्थानक हुवे अतिभला,
रंगमंडपरे मुखमंडपमणिपीठ भला;

धूम अशोकतरु रे बापी निर्मलजल भरी,
चैत्यध्वजरे प्रतिचैत्ये होइए खरी.

॥ ४३ ॥

एभ महिमारे विस्तारे आगमे घणा,
जीवाभिगमेरे जंबुपन्नर्त्ताप्रमुखे सुण्या;

बहु देवारे देवी भक्ति करे धणी,

हित सुख निवृत्तिरे धर्मकाजे समकितधणी.

॥ ४४ ॥

રાત્ર ૩ જી

વેશ્વી સસનાની

અયોલોકે જિનમયન જે, મયનપતિમાં સાર સસના;
 એઈ જોસઠલાલ છે, અમુરનિકાય મધાર સસના

॥ સામ્યતા જિનવર વંદીણ ॥ ૪૫ ॥

અકષોપેદરકોટિ ઉપર, વિંધ મહે ધીશલાલ સસના
 જુલધીસલ નાગકુમારમાં, ચૈત્ય એ પ્રવચનલાલ સં ॥ શાં ॥ ૪૬ ॥
 વિંધ તિહાં વહી જાળીયે, અકષોપકાવનકોટી સસના
 વીશલાલ વહી સાધિકા, મળમીજે કરમોટિ સં ॥ શાં ॥ ૪૭ ॥
 મહોત્તેરલાલ મુર્ખકાયમાં, જિનધરચેઈ પ્રમાણ સસના
 અકષોમોગણગ્રીવકોટિ છે, સાઠલાલ ઉપર જાણ સં ॥ શાં ॥ ૪૮ ॥
 વિષ્ણુ અધિ દ્વીપ સ્વધિમાં, વિશ્વિ યળીયકુમાર સસના
 એ પદ અમુરનિકાયમાં, સરીલા એઈ જુહાર સં ॥ શાં ॥ ૪૯ ॥
 મહોત્તેરલાલ જિનધર મમ્મા, પ્રત્યેક મુલકાર સસના
 અકષોઉગ્રીશકોટિ વિંધ મલા, અગ્રીલાલ મનોહાર સં ॥ શાં ॥ ૫૦ ॥
 છન્નુલાલ જિનધર મલા, વાયુકુમારનિકાય મનનાં
 અકષોમહોત્તેરકોટિ વિંધ છે, અગ્રીલાલ મુલકાય સં ॥ શાં ॥ ૫૧ ॥
 સાતકોટિવિહુંતરિનમ્મવા, સધિચેઈ મહોલોક સસનાં
 તેરદેનમ્પાસીકોટિ છે, સાઠલાલવિંધનો યોક સં ॥ શાં ॥ ૫૨ ॥
 ચૈત્ય ચૈત્ય પ્રતિવિંધ છે, અગ્રોગ્રી પ્રમાણ મનના
 સાતદાથ ઠવા ઉત્તેષાંગુલે, એ જો મુખિદાણ સં ॥ શાં ॥ ૫૩ ॥

નવનિકાય નાગાદિકે ચેહ, પચવીશ યોજનદીહ લલના.

સાઢાવાર પહુલપણે, અઠદસ ડંચા લીહ લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૫૪ ॥

તાસ અર્ધમાને કહ્યા, વ્યંતરમાં જિનગેહ લલના.

અસંખ્યાત તે જાણીયે, પ્રણમું આળી નેહં લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૫૫ ॥

અસંખ્યાત જિનઘર અછે, જ્યોતિષીમાં ગુણધામ લલના.

માન તેહનું નવિ કહ્યું, પૂરવ ગ્રંથ પ્રમાણ લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૫૫ ॥

વ્યંતર જ્યોતિષી ભવનમાં, શાશ્વત ચૈત્યે હોય લલના.

અશીઅધિકૅકશતવલી, વિવ સભા મિલી જોય લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૫૭ ॥

ઉત્પાદ અભિષેક અલંકૃતે, વ્યવસાય સુધર્મા નામ લલના,

સભા પાંચ ત્રિવારણે, ચડ ચડ પ્રતિમામાન લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૫૮ ॥

સાઠવિવ સભા પાંચના, ઁકશોવીશ પ્રાસાદ લલના,

ઁમ મલી ઁકશોઁશી હુવે, પ્રણમું મન આલ્હાદ લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૫૯ ॥

વૈમાનિક જિનઘર પરે, દીર્ઘપૃથુ ઉચ્ચમાણ લલના.

રુચકકુંડલનંદીસરે, ચૈત્યતણા પરિમાણ લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૬૦ ॥

ઋષભચંદ્રાનન નામથી, વારિષેણ વર્ધમાન લલના.

શઢ્દ્રવ્યતળી પેરે શાશ્વતી, જિનપ્રતિમા પરિમાણ લ૦ ॥ શા૦ ॥ ૬૧ ॥

ઢાલ ૪ થી.

રાગ—માઢ ઢન સુપનાંતરે ઁ દેશી.

હવે સઘલા શાસય ચૈત્ય સંખ્યા કહ્યું સાર,

ત્રિધુવનમાં જે છે દીઢે જયજયકાર;

આઠકોઢિસત્તાવનલાલવિસયને વ્યાસી,

बैवे बली पूजे जे होइ समकितवासी ॥ ६२ ॥

पन्नरसयकोटि बैतासीस बली कोट,
तेम छास्यअहाबन छत्रीससहस्र तेम जोडि;
ऐंसी बली साधिक प्रतिमा त्रिभुवनमांदि,
ए आसयमाषे प्रणष्ट मन उच्छाहि ॥ ६३ ॥

एहवी बली अधिक कुट नदी तरु छैले,
प्रमुख बली संभव वृद्ध कहे बरी श्रील;
तिहां हवे नहीं कोइ बहुभुतवचनप्रमाण,
पण गायासंख्या ए सबि स्थानक जाण ॥ ६४ ॥

बली समहिम तीरथ अवरमिके केइ नामी,
सर्वुभव आपापद समेत अशुदगिरि नाम;
मिहां मिनकरवाणक चपा पावा नाम,
सावथी गजपुर राजगृह अमिराम ॥ ६५ ॥

पुरपट्टण गामे नाम विविधप्रकार,
मखि (१) मगल (२) निभाकृत (३) अनिभाकृत (४) चार;
त्रिभुवनमां बली छे मिनवरना आकार,
तस बंदन करवां षोडिबीज बिस्तार ॥ ६६ ॥

समकितशुद्ध करवा मोटा एह उपाय,
शुभयोग निमित्ते मिनपूजा शिक्दाय;
निक्षेपा चार मिनना एकगिस्प,
ध्याता भवि होवे निरावरण निज रूप ॥ ६७ ॥

वीतरागनी बुद्धि वीगरागता आणी,
 जिनप्रतिमा जाणो जिनसरीखी भविप्राणी;
 श्रीज्ञानविमलप्रभु प्रणमे जे जनवृंद,
 तस उदय अनोपम अनुभव परमाणंद

॥ ६८ ॥

अथ श्रीसिद्धचक्रनुं चैत्यवंदन.

श्रीसिद्धचक्र आराधतां, सुखसंपत्ति लहीए;
 सुरतरु सुररमणी थकी, अधिकज महिमा कहीए. ॥ १ ॥
 अष्टकर्म हाणी करी, शिवमंदिर रहीए;
 विधिशुं नवपद ध्यानथी, पातिक सवि दहिए. ॥ २ ॥
 सिद्धचक्र जे सेवशे, एक गना नरनार;
 मनवांछित फळ पामशे, ते सवि भुवन मजार. ॥ ३ ॥
 अंगदेश चंपापुरी, तस केरो भूपाल;
 मयणा साथे तपतपे, ते कुंवर श्रीपाल. ॥ ४ ॥
 सिद्धचक्रजीना नमणथी, जस नाठा रोग;
 तत्क्षण त्यांथी ते लहे, शिवसुख संजोग. ॥ ५ ॥
 सातसें कोढियार्हता, हुवा निरोगी जेह;
 सोवनवाने जलहले, जेहनी निरुपम देह. ॥ ६ ॥
 तेणे कारण तमे भवि जनो, ग्रह उठी भक्ते;
 आशो मास चैतर थकी, आराधो जुगते. ॥ ७ ॥
 सिद्धचक्र त्रण कालना, वंदो बळी देव;

પરિક્ષમણું કરી ચમચકાસ, મિનચર મુનિ સેવ	॥ ૮ ॥
નચપદ ધ્યાન હવે ધરી, પ્રતિપાસો મધિ સ્ત્રીલ;	
નચપદ આંબિલ તપતપો, જેમ હોય સ્ત્રીલક્ષ્મ સ્ત્રીલ	॥ ૯ ॥
પાઈછ પદ અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન;	
ચીડું પદ વઙ્ગી સિદ્ધનું, કરીય ગુણગ્રામ	॥ ૧૦ ॥
આધારમ ત્રીજે પદે, જપતાં જય જયકાર;	
ષોરું પદ ઉપસાયતું, ગુણ ગારં ચદાર	॥ ૧૧ ॥
સર્વ સાધુ ધંદુ સહી, અઢીટીપમાં જેહ;	
પંચમપદમાં તે સહી, પરમો ધરી સનેહ	॥ ૧૨ ॥
છઠે પદે દર્શન નમું, દર્શન અનધાલું;	
જ્ઞાનપદ નમ્મ સાતમે, તેમ પાપ પસ્વાલું	॥ ૧૩ ॥
આઠમું પદ કહે જપું, ચારિત્ર મુસંગ;	
નવમેપદ બહુ તપ તપો, મિમ ફલ સહો અમંગ	॥ ૧૪ ॥
પરી નચપદ ધ્યાનથી, જપતાં નાઠે કોઈ	
પંદિત ધીરવિમલ તળો, નચવંદે કરમોઈ	॥ ૧૫ ॥

અય શ્રીસિદ્ધમગધાનનુ ચૈત્યવંદન

સિદ્ધ સકલ રામરૂ સદા, અવિચલ અવિનાશી; પાશ્યે છે
 વઙ્ગી પાપ છે, યયા અહર્મ વિનાશી ॥ ૧ ॥ સ્વકાલોક્ષમકાસ
 તાસ, કહેના કોણ ઘૂરો; સિદ્ધ બુદ્ધ પર પારગત, ગુણથી નહિ અપૂરો
 ॥ ૨ ॥ અનંત સિદ્ધ ણીપેર નમું ય, વઙ્ગી અનંત અરિહંત; જ્ઞાનવિ
 મલ ગુણ સપદા પામ્યા તે મગવંત ॥ ૩ ॥

अथ श्रीअतीतचौवीशीजिनचैत्यवंदन.

अतीतचौवीशी प्रथम देव, जिन केवलज्ञानी; निर्वाणी सागर-
हा-जस विमल अभिधानी ॥ १ ॥ सर्वानुभूति श्रीधर सुदत्त, दा-
देर सुतेजा, स्वामी सुव्रत सुमतिने, शिवगती सुहेजा ॥ २ ॥ अ-
स्ताघ नेमीश्वर अनिल, यशोधर कृतार्थ जिणेश; शुद्धमति ने शिवं-
करो, स्यंदन संप्रति कहेश ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीवर्तमानचौवीशीजिनचैत्यवंदन.

ऋषभ अजित संभव अभि-नंदन, आराधुं सुमति; पद्मप्रभने
सुपास चंद्र-प्रभ ध्याउं सुविधि ॥ १ ॥ शीतल श्रेयांस वासुपूज्य,
विमलनाथ अनंत; धर्म शांति ने कुंयुनाथ, अर मल्लि भगवंत ॥ २ ॥
मुनिसुव्रत नमि नैमजी, पार्श्व वीर चौवीश; धीरविमलपंडित तणो,
कडे ज्ञानविमलसूरीश ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीअनागतचौवीशीजिनचैत्यवंदन.

पद्मनाभ पहेला जिणंद, श्रेणिक नृपति जीव; सुरदेव बीजा
नम्रं, सुपास श्रावक जीव ॥ १ ॥ श्रीसुपास त्रीजा बली, जीव को-
णिक उदाइ; स्वयंप्रभ चोथा जिणंद, पोटिलमुनि भाइ ॥ २ ॥ सर्वा-
नुभूति जिन पांचमा, दृढायुश्रावक जाण; देवश्रुत छठा जिणंद, का-
र्तिकशेठ बखाण ॥ ३ ॥ श्रीउदयजिन सातमा, शंख श्रावक जीव;
श्रीपेडाल जिन आठमा, आनंदमुनि जीव ॥ ४ ॥ पोटिल नवमा वं-

दिष्ट, जीव जेह सुनद, शतकीर्षि दक्षमा मिणंद, शतकभाव ह मा
 णंद ॥ ५ ॥ सुव्रतजिन अगीयारमा, वेवकीगणी जाण, अममजिन
 वर बारमा भीकशत्रु गुण स्वाण ॥ ६ ॥ निष्कषाय जिन तेरमा,
 सस्यकीविषाधर; निष्पुलाक जिन चौदमा, बलमट सोइकर ॥ ७ ॥
 भीनिर्मेय जिन पंदरमा, जीव सुखसा भाषिका; चित्रगुप्त जिन मा
 लमा, रोहिणी जीव भाषिका ॥ ८ ॥ भीसमाधि जिन सत्तरमा,
 रेयती भाषिका जाण; भीसंवर जिन अठारमा, जीव सतासी वस्त्राण
 ॥ ९ ॥ भीयशेषर ओगणीज्ञमा, जीवकृष्णहीपायन; विजयनाथ
 जिन धीज्ञमा, जीवकर्ण सहायण ॥ १० ॥ एकपासमा भीमछिनाथ
 कृष्ण नारद फहीप; अंबट भाषक जीव वेव, बाबीसमा सर्हीप ॥
 ११ ॥ अनंतवीर्य तेवीज्ञमा, जीव अमरनो जेह; भीभद्र जिन चौबी
 ज्ञमा, स्वातिपुद गुणगह ॥ १२ ॥ प चौबीशे मिणबरा, होशे मा
 बते फासे; भाव सदित ते बदिष्ट, करनोटी भाले ॥ १३ ॥ लछन
 वर्ण प्रमाण आयु, अंतर सवि सरिखा; समति जिन चौबीशी पर,
 चढते सवि निरखा ॥ १४ ॥ पंच कल्याणक तेहना प, होशे परी
 ज दिवस; पीरविषमगुरुना कहे, ज्ञानविषममूरीन ॥ १५ ॥ इति ॥

अथ श्रीभीमविहरमानजिनवत्सवंदन.

पदेमा जिनवर विहरमान, भीसीमं पर स्वामी, गुणमं पर बीजा
 नम्रु; सुम अंतरनामी ॥ १ ॥ श्रीमा बाहु जितेसर, प्रणमं मगवंत;
 सोया जिन भीमुबाहु, बंदु बला जुगते ॥ २ ॥ भीमुनाथ पंचम

जिन ए, छट्ठा स्वयंप्रभ स्वामी; ऋषभानन जिन सातमा, हुं प्रणमुं
 शिरनामी ॥ ३ ॥ अनंतवीर्य जिन आठमा, सूरप्रभ छे नवमा; श्री-
 विगाल दसमा जिणंद, जस मोटो महिमा ॥ ४ ॥ श्री वज्रधर
 अगीयारमां, बारमा चंद्रानन; चंद्रबाहु जिन तेरमा, जसवर्णो कंचन
 ॥ ५ ॥ भुजगरवामी जिन चौदमा, बंदु उलट आणी; श्रीइश्वर जिन
 पंद्रमा, नमीए नित्त लुविहाण ॥ ६ ॥ नेमिप्रभ जिन सोलमा, सु-
 खदायक जेह; सत्तरमा श्रीवीरसेन, बंदु वरी नेह ॥ ७ ॥ महाभद्र
 अठारमा, देवजग ओगणीस; अजित वीर्यजिन बीसमा, ज्ञानविमल-
 मूरीश ॥ ८ ॥ इति० ॥

—◆—
 अथ श्रीसाधारणजिनचैत्यवंदन.

चउजिन जंबुद्वीपमां, अडथातकी खंडे; पुष्कर अर्ध आठ जाण,
 एम विशेष अखंडे ॥ १ ॥ अडपणवीस चउवीस नवम, विजये विच-
 रंता: वाल तरुण नृप पद पणे, बली अपर अरिहंता ॥ २ ॥ सिच्चे-
 रसो उत्कृष्टथी ए, भरहेरवय प्रमाण; ज्ञानविमल जिनराजनी, शिर
 धरीये शुभ आण ॥ ३ ॥ इति० ॥

—◆—
 अथ श्रीशाश्वतजिनचैत्यवंदन.

लाख बहोत्तर कोडी सात, अधो लोक प्रासाद; तिहां प्रतिमा
 बली बंदिए, मनमां धरी आल्हाद ॥ १ ॥ तेरसेकोडि नव्याशी कोड,
 साठ लाख सोहावी; व्यंतर ज्योतिपीमा प्रासाद, तस सख्या भावी

॥ २ ॥ भवनप्रतिमा ए कक्षा ए, सासय जिनवर गेह; ज्ञानविमलपी
जाणीए, आगम निःसंदेह ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ भीष्माश्वतमिनप्रतिमासंख्यामैत्यवदन

तिष्ठासोके व्रज सहस्र, वेसय ओगणसाठ; जिनवर ए छे
झाङ्गनां, तिहां बिब उद्धि ॥ १ ॥ सहस्र पकारुं लास व्रज, व्रज-
सय ने त्रेवीस; वणसु अवर अझाङ्गता, बहुसां वे दीशे ॥ २ ॥ अ
घोलाके सगकर पितिए, वनुव पंचस्रत मान; तिष्ठा ओक वंदिए,
ज्ञानविमल चित्त भाग ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ भीष्माश्वतमिनप्रतिमासंख्यामैत्यवदन

ऊर्ध्वलोके सौषम आवि, अनुवर जारेह; सहस्रसत्तायुं सुलभी,
कस तेवीस जिनगेह ॥ १ ॥ एकसोकोड बावनकोडि, बसी घोरायुं
कास; सहस्र सुपाप्पीस सातसैं, उपर सवि मास ॥ २ ॥ सगकर
माणे अश्वत्त लगे, एकप्रतवैसी जिन बिब; एक स्रतवीस अनुवर
लगे, ज्ञानध्यान अबिलेख ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ भीष्माश्वतमिन चैत्यवदन

कास सत्तावन कोदिने, अहसय प्यासी नित्य; चैत्य लुहाक
झाङ्गता, प्रतिमानी भरवे ॥ १ ॥ कोडिपधरसय उपर, पैतासीस
कोडि; अहावनसहस्र पत्रीस, उपर पत्री जोडि ॥ २ ॥ एम त्रिभु-

बंनमों शाश्वता ए, चैत्यविंश जिनराय; भाव धरीने प्रणगतां, ज्ञान-
विनल सुख दाय ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीपंचतीर्थादि चैत्यवंदन.

शत्रुंजय रैवतगिरि सभेत, अर्बुद अष्टापद; पावा चंपा राजगेह,
मथुरादिक जिनपद ॥ १ ॥ जिहा जिन पंच कल्याणक, स्थानक
सुविशेष; लघु अंगुठ प्रमाण विंश, जिनना जिहां लेखे ॥ २ ॥
नाभ स्थापना द्रव्यथीए, भाव निक्षेपे सार; ते सविओने वंदना,
ज्ञानविमल जयकार ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीचौबीशजिनगणधरादिसंख्यामय चैत्यवंदन.

एकसहसने चारसैं, वावन वळी जाणो; सविजिनना पुंडरीक
आदि, अंते गौतम आणो ॥ १ ॥ अडवीशलख अडयालसहस, मु-
नि जिनकरदीशा; लखचुंमालीस सहसलियाल, चउसय षट शिष्या
॥ २ ॥ ए साहुणी जिनवर तणी, ए सविहुंती जाण; शुद्धसंयम
आराधता, ज्ञानविमल गुणखाण ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीउत्कृष्टकालना केवलिसाधुओनी संख्यामय
चैत्यवंदन.

उत्कृष्टे काले हुवे, केवली नव कोड; साधु वली नवसहसकोड,
संपति नवि खोड ॥ १ ॥ वेकोडि केवलधरा, मुनि दोय कोडि स-
हस; संयम गुणमणि ज्ञान ध्यान, जे हुवा ने होशे ॥ २ ॥ ते स-

विठ ने बदना ए, ज्ञानविमल करि भाष; गुणिजन मुनिजन बदना
मजमज सरवा नाथ ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमहारदूषणवर्जनगर्भित भिनचैत्यवदन

दान लाभ भोगोपभोग, बल पण अतराय; हारय अरति रति
भय दुगछा, शोक पट कहैवाय ॥ १ ॥ काम मिथ्यात अज्ञान निद्रा,
अभिरति ए पांच; राग द्वेष दोष दोष, प अहङ्गस संघ ॥ २ ॥ ए
जेणे दूर कर्या ए, तेने कहीये वैष, ज्ञानविमलप्रभु चरणनी, धाजे
अहनिष्ठ सेव ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमहारदोषवर्जनगर्भित जिनचैत्यवदन

क्रोध मान मद सोम माया, अज्ञान अरति रति, हिंसात्मिक
अनंग ते, मत्सर अमीति ॥ १ ॥ शोक भी तणे मीति रति, मीढा
प्रसंग; ठाप अहार प्रकट निवृत्त, नहि जेणे अगे ॥ २ ॥ वेव सये
भिर सहरो ए, ते कहिए निरधार; ज्ञानविमलप्रभु भजनना, पुण्य
तणा महार ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमात्मविहार्यगर्भितजिन चैत्यवदन

चार गुणो सनुयी असोक, देव दुदुभी धाजे; चामर धिस चिहु
दिश, चार छवि राजे ॥ १ ॥ सिंहासन सपाटपीठ, भामहल ठीपे
विष्णुप्यनि मीढासयी, अमृतरस भीष ॥ २ ॥ इमुम हाटि पचवर-

णनीए, प्रातिहार्यअड एह; ज्ञानविमलसूरि इम कहे, छे तेहशुं मुज्ज
नेह. ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीअतिशयगर्भितजिनचैत्यवंदन.

अतिशय चार अति भला, द्योय जन्मथी साथे: रोग शोग मल
खेद रहित, जस अग सनाथ ॥ १ ॥ पंकज परिमल सासोश्वास,
गोखीर सरिखा; रुधिर मास आहारनिहार, नहि केणे निरखा ॥ २ ॥
घातिकर्मक्षयथी हुवे ए, अतिशय वली अगीयार; ओगणीस सुरकृत
इम चोत्रीस, अतिशय ज्ञान भंडार ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीपंचपरमेष्ठिगुणगर्भितजिनचैत्यवंदन.

वार गुण अरिहंत देव, प्रणमी जे भावे; सिद्ध आठ गुण सम-
रतां, दुख दोहग जावे ॥ १ ॥ आचारज गुण छत्रीस, पचवीण
उवज्जाय; सत्तावीस गुण साधुना, जपतां सुख धाय ॥ २ ॥ अ-
ष्टोत्तर सय गुणमली ए, इम समरो नवकार; धीरविमलगुरुनो कहे,
ज्ञान विमल सुखकार ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीशरीरवर्णगर्भितजिनचैत्यवंदन.

पद्मप्रभने वासुपूज्य, द्योय राता कहीये; चंद्रप्रभने सुविधिनाथ,
द्योय उज्ज्वल लहीये ॥ १ ॥ मल्लिनाथने पार्श्वनाथ, द्योय नीला नि-
रख्या; मुनिसुव्रतने नेमनाथ, दो अंजन सरिखा ॥ २ ॥ सोले जिन

कचन समा ए, एइया भिन चउबीस; धीरविमल गुरुराजनो कहे
ज्ञानविमलसुरीश ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमशरीरगणगर्भितजिनधैत्यवदन

पचसया धनुमान जाण, भीमधम जिणंद; पंचास उणा करो;
सुत सुषिधि जिणंद ॥ १ ॥ दस उणा करतां हुबे, आ मनंत प
चास; पंचोणुं दस धनुष तेम, नव करे छे भीपास ॥ २ ॥ साठ
हाय तनु बीरजी ए, एइया भिन धौवीस; भाष घरीने वंदना करे
ज्ञानविमलसुरीश ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीलांछनगर्भितचिन्धैत्यवदन

वृषय गज इय कपि क्रौंच, कमल स्वस्तिक क्षुद्रि मच्छ; भीष
एछ सहिग जीष महिप, सुयर तिप अरुछ ॥ १ ॥ सेण वज्र मृग छा
गम्बो जाति नंदावर्च; कुंम कच्छय नीलु कमल, शंख फणि सिंह अ
दंत ॥ २ ॥ रुपमादिक भिनवर तणाए, एइया भिन चउबीस; ज्ञान
विमल महु सेवतां, सुख लहे बिन्हापीस ॥ ३ ॥

अथ भीमधगणनागर्भित भिन धैत्यवदन

मयम जिणन् तणा मसा, मध तेर कहीजे; सांति तणा मध बार
मार, नव मध नेम गहीजे ॥ १ ॥ दस मध पास जिणंदना, स-
त्ताबीज भीबीर; तपतीर्यकर दिहुं मध, पाय्या मवमसतीर ॥ २ ॥

जिहांथी समकित फरसीयुं ए, तिहांथी गणीए एह, धीरविमल पंडित
तणो, ज्ञानविमल गुण गेह ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीभवगणनागर्भितजिनचैत्यवंदन.

सत्तरिसय ठांणे कहा, ए भव जिनवरना; बीजे ग्रंथे दाखिया,
नव मुनिसुव्रतना ॥ १ ॥ चंद्रप्रभना आठ भव, नव भव सुविधिजि-
णंद, ऋषभ तेर ने शांति वार, नवभव नेमिजिणंद ॥ २ ॥ दश
पास शेष ने त्रिहुं. वीर तणा सगवीश; ज्ञानविमलसूरि एम कहे,
वंदो जिन चउवीश ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीदीक्षातपगर्भितजिनचैत्यवंदन.

सुमतिनाथ एकासणुं, करी संयम लीध; मल्लि पास जिनराय
दोय, अट्टमे सुप्रसिद्ध ॥ १ ॥ छट्ठ भक्ते करी अवर सर्व, लीये सं-
यम भार; वासुपूज्य करी चोध भक्त, थया श्रीअणगार ॥ २ ॥
वर्ष अंने पारणुं करे ए, इक्षु रसे रिसहेश; परमान्ने बीजे दिने,
पारणुं अवर जिनेश ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीदीक्षास्थानगर्भितजिनचैत्यवंदन.

विनीता नगरीए लीये, दीक्षा प्रथमजिणंद; द्वारामतीए नेमिनाथ
सहसावन वृंद ॥ १ ॥ शेषतीर्थकर जन्मभूमि, लीये संयम भार; अ-
णपरण्या श्रीमल्लिनाथ, तेमज नेमिकुमार ॥ २ ॥ वासुपूज्य पास बी-

रबीए, सूर्य यथा नमि एह; अवर राज्यमोगयी थया, ज्ञानविमल
शुणमेह ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीक्षुसापरिवारगर्भितजिनचैत्यवन्दन

चार सहस्तरयी ऋषभदेव; भीषीर एकाकी; व्रण क्षत साये
मल्लि पास, सहस्त साये बाकी ॥ १ ॥ पट्शत साये वासुपूज्य,
स्त्रीये सयम भार; मणपञ्जब जिहा उपदे, मविने सुखकार ॥ २ ॥
अथ चत्तवीशे जिनवराए, सभार सुख थाय; ज्ञानविमलशुरि एम कहे
होमो जिनसुपसाय ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमोक्षगमनपरिवारगर्भितजिनचैत्यवन्दन

एकाकी भीषीर पास, तेर्षीक्ष मुनि साये; पञ्चशया छत्रीक्ष नेमि
नवशत शुं क्षांति ॥ १ ॥ पणसय शु मल्लि सुपास, अहसय शु धर्म;
चट्शत मुनि शुं वासुपूज्य, लक्षां जे क्षिब धर्म ॥ २ ॥ अनंतनाथ-
जिन सहस्तशु ए, ऋषभ ने दक्ष हजार; पञ्चमने आठशें, उपर
व्रण उदार ॥ ३ ॥ विमलनाथ पट्सहस्तशु, सिद्धा सुखकार; ऋष-
भदेव अष्टापदे, नमीश्वर गिरनार ॥ ४ ॥ चंपा वासुपूज्य बीर-वा-
वापुरी सार; अष्टकर्मनो सय करी, पाय्या भवजल पार ॥ ५ ॥
शेष बीक्ष संमत गिरिप, त्रिषमुल लक्षां उदार; ज्ञानविमल सुम्भ
संपदा, जेन अक्षय अपार ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ श्रीसीमंधरजिनचैत्यवंदन.

पहेला प्रणमुं विहरमान, श्रीसीमंधर देव; पूर्व दिशे इशान कुणै,
बंदु हुं नित्यमेव ॥ १ ॥ पुण्डरीकलवङ्ग विजया तिहां, पुंडरीकिणी
नयरी; श्रीश्रेयांस राजा भलो, जीत्या सवि वयरी ॥ २ ॥ देहमान
धनुष्य पाचशें, माता सत्यकी नंद; रुक्मिणी राणी नाहलो, वृषभ
लंछन जिनचंद ॥ ३ ॥ चौराशीलाखपूरव आय, सोवनवरणीकाय;
वीग लखपूरव कुमार वासि, तेम तेसठ राय ॥ ४ ॥ गणधर चोराशी
कहा ए, मुनिवर एकसो कोडि; पंडितधीरविमल तणो, ज्ञानविमल
कहे करजोडी ॥ ५ ॥ इति. ॥

अथ श्रीनवपदनुं चैत्यवंदन.

दर्शन ज्ञानचारित्र भेदे, पण पण पण पंदर; तप सग पण वा-
वांग ए, शत एक अष्ट अवर ॥ १ ॥ तेरसहस्य गुणुणुं गणी, नव-
पद आराधो; लब्धि सिद्धि विद्या निधान, सहेजे शिवपद साधो
॥ २ ॥ बांधो एम भवकर्मने, पामो सिद्धपर्याय; ज्ञानविमलसूरि एम
कहे, शुद्धद्रव्य होइ जाय ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीमेरुगिरिचैत्यवंदन.

जंघु पूर्व कुरुक्षेत्र माहि, बडो मेरु सुदर्शन; लाखजोयण उन्नत
प्रमाणे, शत सघळो वनि कंचन ॥ १ ॥ भद्रशाल नंदनवने, सुमनस
षांडुक नाम; चार चार जिनगेह त्यां, चूलाए एक धाम ॥ २ ॥

સત્તર પ્રાસાદ એમ જ્ઞાન્વતાએ, પાંચે મેરુ મહાર; જ્ઞાનચિમસૂરિ એમ
કહે, તે વંદો નિરખાર ॥ ૩ ॥ શ્લોક ॥

અય મીષાત્તકીર્ત્ત્વંદુપુષ્કરાદ્દેગતમેરુગિરિચૈત્યવંદન

પાતળીસ્વદે મેરુ દોય, એક ચિમય ધીજો અચલ; પુષ્કરાદ્દે પળ
તોય મેરુ, મદર વિચીતમમ ॥ ૧ ॥ સહસ્ત ચારાષ્ટી જોયળમાન,
મેરુ સઘઢા જાણુ, સત્તર પ્રાસાદ છે એમ મલી, પંચાષ્ટી ઘસારું ॥ ૨ ॥
કલ્પનવર્ણણ જ્ઞાન્વતા એ, જીવાભિગમચિત્તાર; જ્ઞાનચિમસૂરિ એમ કહે,
અન્ય જે કરે દીવાર ॥ ૩ ॥ શ્લોક ॥

અય મીઞ્યોતિષ્ઠક્રમિયતજિનચૈત્યવંદન

સમશૂતઞ્ચી ઉપર, જ્યોતિષ્ઠક કહીએ; આઠ પ્રદેશનો મરુનો,
મધ્યસમમાગમહીએ ॥ ૧ ॥ સગસપનવતિ (૭૦) જોયળે, ઝંઘા
છે તારા; આઠસમે પુરા થયા, રવિમંદસ સારા ॥ ૨ ॥ ઐશ્વરીજોયળ
ઉપર એ, સ્વચ્છિ પ્રસ વુષ ગુરુ મંદ; જ્ઞાનચિમસૂરિ એમ કહે, એ જ્યા
તિષ્ઠક અર્પદ ॥ ૩ ॥ શ્લોક ॥

અય મીઞ્યાતિષ્ઠક્રમિયતજ્ઞાન્વતજિનચૈત્યવંદન

નવસે જોયળ જ્યોતિષ્ઠક, પુષ્કરાદ્દે સહીએ; પુષ્કરાદ્દેથી જ્યો-
તિષ્ઠક, સ્થિરભાષે કહીએ ॥ ૧ ॥ અસમ્પદીય અને સમુદ્ર, જ્ઞાન્વતી
જિનમતિયા; જીવાભિગમે એ ચિત્તાર, મોટો જસ મહિમા ॥ ૨ ॥

નામાકારદ્રવ્યભાવથી એ સર્વ ક્ષેત્રે સર્વકાલ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
જિનવિણું એ સર્વિ આલ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજન્માભિષેકસ્થાનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

પાંડુકંવલ ચારે શિલા, એક દક્ષિણ ઉત્તર; દોય શિલા વલી
જાળીયે, એક પૂરવ એક અપર ॥ ૧ ॥ પૂર્વ પશ્ચિમ દોય દોય, સિંહા-
સન હોય; દક્ષિણ ઉત્તર એક એક, સિંહાસન જોય ॥ ૨ ॥ જન્મ
સમય દશવીશનો એ, એકળ સમયે જન્મ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે, તે
ચંદુ શુભસદ્ગ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીવીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધ ધર્મ આરાધવા, ભવિજન વીજ આરાધો; જેમ અંતર
પરમાત્મા, સંપ્રાપ્તિ ફલ સાધો ॥ ૧ ॥ અભિનંદન જિન સુમતિનાથ,
વલી શીતલસ્વામી; ઇત્યાદિક વહુજિનવરે, કેવલસિરિ પામી ॥ ૨ ॥
જન્મ દિવસ પળ કેઠ્ઠકના એ, કેઠ્ઠક લહ્યા નિર્વાણ; જ્ઞાનવિમલગુણથી
વધે, જો કીજે તપ મંઢાળ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીવીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધવંધનને ટાલી એ, જે વલી રાગને દ્વેષ; આર્તરૌદ્ર દોય અ-
શુભ વ્યાન, નવિ કરો લવલેશ ॥ ૧ ॥ વીજદિને વલી વોધિ વીજ,
ચિત્ત ઠાંગે વાવો; જેમ દુઃખ દુર્ગતિ નવિ લહો, જગમાં જશ ચાવો

॥ २ ॥ बाधो इही भावना ए, बाधो छुम गुणठाण; ज्ञानविमल
तपतेजसी होय कोटिकल्याण ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीज्ञानपंचमीतिथिनु चैत्यवर्द्धन

ज्ञानसमाने सोहामणा, भीनेमिजिणेसर; सम्यसरण वेठा कहे,
चपवेष्ट सोईकर ॥ १ ॥ पंचमी तप आराधता, लहे पंचम नाण;
पांच परस साहा तथा, ए छे तपपरिमाण ॥ २ ॥ जेम वरदत्तगुण
मंजरीए, आराध्यो तप एह; ज्ञानविमलगुरु एम कहे, धन्य धन्य
जगर्मा वेह ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीमष्टमीतिथिनु चैत्यवर्द्धन

आठत्रिगुण भिनबर तणी, नित्य कीजे सेवा; वहाली मुज मन
अतिघणी, निम गज मन रेबा ॥ १ ॥ प्रातिहाराम आठ छुं, ठकु-
राइ छाजे; आठे मगल आगले जेइने बनी राजे ॥ २ ॥ याजे भय
आठ मोटकाए, आठ करम कर दूर; आठमदिन आराधता, ज्ञान
विमल मरपूर ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीमष्टमीतिथिनु चैत्यवर्द्धन

रामसिद्धारय कुलकिनो, त्रिशलादे मात; हरिलछन कंचनबाने,
सात हाथ सोहात ॥ १ ॥ आयु बहोतिर परस मान, सकलारण्य
साधी, शिषपद पाय्या परीय ध्यान, संजम आराधी ॥ २ ॥ आठे

मद छंडी करीए, प्रणमो वीरजिणंद, ज्ञानविमलप्रभु सेवतां, नित्य
नित्य आनंद ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीअग्यारशतिथिनुं चैत्यवंदन.

अंग अग्यार आराधीए, एकादशीदिवसे; एकादशप्रतिपा वहो-
समकित गुण विकसे ॥ १ ॥ एकादशी दिवसे थया, दीक्षाने नाण-
जन्म लखा केइ जिनवरा, आगभ परिमाण ॥ २ ॥ ज्ञानविमल गुण
वाधतां ए, सकलकलाभंडार; अग्यारश आराधतां, लहीये भवजल-
पार ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीअग्यारशतिथिनुं चैत्यवंदन.

आज ओच्छव थया मुज घरे, एकादशी मंडाण; श्रीजिननां
त्रणशें भला, कल्याणक घर जाण ॥ १ ॥ सुरतरु सुरमणि सुरघट,
कल्पवेली फली माहरे; एकादशी आराधतां, बोधिवीज धणुं चित्त
ठारे ॥ २ ॥ श्रीनेमिजिणेसर पूजतांए, पहोंचे मनना कोड; ज्ञान-
विमलगुणथी लहो, प्रणमो बे करजोडी ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीचौदशतिथिनुं चैत्यवंदन.

चउसुपन लहे मावडी, सवि जिनवर केरी; ते जिन नमतां
चौदराज-लोके न होय फेरी ॥ १ ॥ चौदरत्न पति जेहनां, प्रणमे पद
आवी; चौदविद्याना थया जाण, संजमसिरि आवी ॥ २ ॥ चौदरा-

जशिर चपर, सिद्ध सकलगुणठाण; ज्ञानविमल प्रहृन्धानयी, होय
अवल अठिठाण ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीचौदशतियिनुं चैत्यवंदन

चौदमुखन वज्रकारणे, बिद्यावर्द्धमान, वर्द्धमान सुख आपवा,
एह परमनिधान ॥ १ ॥ वर्द्धमानजिनराजनो, करो भविका ध्यान;
चौदपूरष मेद जीवना, ए यत्ना प्रधान ॥ २ ॥ चौद पूरबनो सार
छे ए, चौदशीए जिनराम; ज्ञानविमलपी आणीए, एना सकल
दीनाज ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीचदकेवल्लिना रासमायी चैत्यवंदन

भीरागण गीमते

अरिहंत नमो भगवत नमो, परमेश्वर भीजिनराम नमा; प्रथम
जिनेसर जेमे पेल्लत, सिद्धां सपत्नी काम नमो ॥ अरिहंत० ॥ १ ॥
प्रभु पारंगत परममहोदय, अभिनाशी अकसक नमो; अमर अमर
अद्भुत अतिशयनिधि प्रवचनजलधिप्रसक्त नमा ॥ अरिहंत० ॥ २ ॥
तिहुयण भवियण जणमण संछिय-पुरण देषरसाळ नमो; ललि मन्नि
पाय नमु ह्रु भाले-करमोडीने त्रिपाल नमो ॥ अरिहंत० ॥ ३ ॥
सिद्ध पुद्द हुं भगजन सज्जन-नयनार्नदन देव नमा; सकलगुणगुर
नरकरनायक, सार अहिनि सच नमो ॥ अरिहंत० ॥ ४ ॥ तु मीप
कर सुखकर साक्षि, हुं निष्कारण षण्ण नमा; अरणागतजीवन दिव

वत्सल, तुंहि कृपारससिंधु नमो ॥ अरिहंत ॥ ५ ॥ केवलज्ञानादर्श
दर्शित, लोकालोक स्वभाव नमो; नाशित सकलकलंक कलुषगण,
दुरित उपद्रव भाव नमो ॥ अरिहंत० ॥ ६ ॥ जग चिंतामणि जगगुरु
जगहित-कारक जगजननाथ नमो; घोर अपार भवोदधि तारण, तुं
शिवपुरनो साथ नमो ॥ अरिहंत० ॥ ७ ॥ अशरण शरण निरागी
निरंजन, निरुपाधिक जगदीश नमो; बोधि दीयो अनुपम दानेसर,
ज्ञानविमलसूरीश नमो ॥ अरिहंत० ॥ ८ ॥

अथ श्रीचतुर्विंशतिजिन चैत्यवंदन.

आदिनाथप्रभु प्रथमदेव, सेवे सुखकारण,
बीजा अजितजिणंददेव, भवपापनिवारण ॥ १ ॥
त्रीजा संभव सुखकर, ए वांछितदातार;
अभिनंदन चोथा नमुं, जिम पामुं भवपार ॥ २ ॥
सुमतिनाथ सुपरिं नमुं. जिन पंचम कहीए;
पद्मप्रभ छट्ठा जिणंद, जपतां सुख लहीए ॥ ३ ॥
जिनसुपाससामी सातमा ए, सेव्ये संपत्ति कोडि;
श्रीचंद्रप्रभप्रभु आठमा, नमता नावे खोडी ॥ ४ ॥
सुविधिनाथ शिवतणो साथ, नवमा भगवंत;
दशमा शीतलनाथसामी, सेव्ये भवअंत ॥ ५ ॥
श्रेयांसजिन अग्यारमाए, जगजंतुजयकार;
बारमा श्रीवासुपूज्य, पूज्ये सुख सार ॥ ६ ॥

तेरमा धीविमलनाथ, भवमाबठ मंजे;	
अनंतनाथमिन चउदमा, दुर्गति दुःख मंजे;	॥ ७ ॥
धर्मनाथमस्तु पन्नरमाए, मणम्ये परमानंद;	
शांतिमिजेसर सोल्लमा, समरये नित आषद	॥ ८ ॥
सत्तरमा भावे नमो; मणि कुंभुकुपाल;	
अन्नारमा अरनाथवेव, अरिइत दयाल	॥ ९ ॥
मल्लीनाथ ओगणीसमाए, शिवसंपद्दातार;	
मुनिसुप्रतमिन वीस्रमा, विश्वतणो आधार	॥ १० ॥
एकवीस्रमा नमिनाथजी निरस्ये निधि सरीए;	
नेमिनाथ बाखीस्रमा, जस ध्याने रहीये	॥ ११ ॥
पार्श्वनाथ तेवीस्रमाए, जस नामे दु ख नाम;	
वर्द्धमानमिन बोधीस्रमा समरेता सुख भाय	॥ १२ ॥
अतीत अनागत वर्द्धमान, जे मिनवर कहीए;	
स्वर्गमर्त्यपाताम्माहे, मिनप्रतिमा सरीए	॥ १३ ॥
ते सधि बंदो भावशुए, मज्झिमा मन उल्लास;	
ज्ञानविमल मधुनामयी, मिम लहो सिद्धपुरवास	॥ १४ ॥

अथ धी पार्श्वनाथ चैत्यबंदन

नमस्तेव नागेंद्र मंदार माळा, यरिंद उद्यापौत्तपादारविंद ॥ परा
 नद सदर्थ उद्गमी सनाथ, स्तुपे द्वेर्वाधितामणि पार्श्वनाथ ॥ १ ॥
 तपो राशिधि शासन पासरसे, हवरसेश्वतेर्वाधियांस त्रिपेसं ॥ प्रमा

न्योन पद्मावती प्राणनाथं, स्तुवे देव चिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ २ ॥
 नव श्री निवासं नवां भोदनीलं, नतानां श्री दानदानेसलीलं, त्रीलो-
 कस्यपूज्यं त्रीलोऽस्यनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ३ ॥
 हत व्याधि वेतालभूतादि दोषं, कृताशेषपुण्यावली पुण्यपोषं ॥ मुख
 श्री पराभूत दोषाधिनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ४ ॥
 नृपस्या श्वसेनस्य वसेवतंस, जना नामनो मानसेगज हंसं ॥ प्रभाव
 प्रभावाहित्री सिंधुनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ५ ॥ कल्यो-
 भाविनी कल्पवृक्षोपमानं, जग त्यालने संतति सावधानं ॥ चिरंमेद-
 याट स्थितं विश्वनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ६ ॥ इति
 नाग्रेद्रनरामर, वंदित पदांभोज प्रवर्तितेजा ॥ देवपाल कुट्कस्थः,
 सजयति चिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ७ ॥ इति श्री पार्श्वजिन स्तोत्र
 समाप्तः ॥

॥ अथ पर्युषणं चैत्यवंदन ॥

सकल पर्व श्रृंगारहार ॥ पर्युषण कहीए । मंत्रमांही नवकार मंत्र
 ॥ महिमा जग लहिए ॥ १ ॥ आठ दिवस अमार सार ॥ अष्टाई
 पालो ॥ आरंभादिक परीहरी । नरभव अजुवालो ॥ २ ॥ चैत्यपरि
 पाटी सुद्ध साधु ॥ विधी वंदन जावे । अष्टम तप संवत्सरी । पदि-
 क्षमणु भावे ॥ ३ ॥ साधर्मिक जन खामणांए ॥ त्रिवीधिशुं कीजे ॥
 साधु मुख सिद्धांत कान ॥ वचनामृत रस पीजे ॥ ४ ॥ नव व्या-
 ख्याने कल्पसूत्र ॥ विधी पूर्वक शुणीए ॥ पुजा नव प्रभावना ॥

निजपातक इणीए ॥ ५ ॥ प्रथम बीर चरित्र बीज ॥ पार्श्वचरित्र
 अंतर ॥ नेमि चरित्र प्रथम स्वध ॥ सुख सपत्तिपूर ॥ ६ ॥ कपम
 चरित्र पवित्र पत्र ॥ शाखा समुदाय ॥ रथविरावली बहु सुसुमपुर ॥
 सरिखो कहिवाय ॥ ७ ॥ सामाचारी सुद्धवाए ॥ वरगंपवासाजो ॥
 शिव सुख प्राप्तीफल सही ॥ सुरतर समजाजो ॥ ८ ॥ चौद पूर्वपर
 भी भद्रबाहु ॥ जीनेफल उद्धरियो ॥ नवमा पुर्वयी युग प्रवांन
 आगम जल हरिआ ॥ ९ ॥

सातवार भी कल्पमूत्र ॥ जे सुणे भविमाणी ॥ गौतमने कहे बीरजीन ॥
 बीरराणी ॥ १० ॥ कालिक सूरि कारणेये ॥ पञ्चसण किषा ॥ परणे
 भादरवा सुदि चायमां ॥ निज फारज सिद्धां ॥ ११ ॥ पंचमीकरणी
 पोथमां ॥ जीनयर वचन प्रमाणे ॥ बीर यफी नबसेंअसी ॥ बरसे ते
 आणे ॥ १२ ॥ भी लक्ष्मीसागर सुरीस्वरूप ॥ प्रमोदसागर सुख-
 कार ॥ पूर्व पञ्चसण पालतां ॥ होये जयजयकार ॥ १३ ॥ इति
 पञ्चपणा चैत्यबंदन संपूर्ण ॥

॥ अथ पञ्चपणानुं चैत्यबंदन बीजुं ॥

॥ देखी विमल केवसमी ॥

पुण्योदयपी भाषीयां ॥ पर्व पञ्चसण सार ॥ उछन रग वषा-
 मणां ॥ मंगल हरस अपार ॥ १ ॥ महीपरमां सुरगिरीबहो ॥ तह-
 मा सुरतर जेम ॥ सुरगणमां सुरपति बहो ॥ पर्व पञ्चसण तेम ॥ २ ॥
 अमरपटो वज्रदायीए ॥ जीव दयाने लाग ॥ सत्य वचन सुख
 भांसीए ॥ चोरी मैधुन त्याग ॥ ३ ॥ आरंभ मूर्छा छांड़िए नवी
 रमोए जुगार ॥ कजीओ कसई न कीमीए ॥ हांसीनो परिहार ॥ ४ ॥

द्रव्य भावर्जान पूजीए ॥ निरमल करी निज गात्र ॥ विनती करी
 गुनीराजने ॥ दीजे दान सुपात्र ॥ ५ ॥ सद्गुरु पासे सांभलो ॥
 कल्पसूत्र मनोहार ॥ तीजा औषधनी पेरे ॥ पुण्य पुष्टी करनार
 ॥ ६ ॥ एकवीसवार जे सांभले ॥ कल्पसूत्र सुखकंद ॥ सात आठ
 भवमां लहे ॥ पदवी परमानंद ॥ ७ ॥ जीनवर चैत्य जुहारीए ॥
 मुनि वंदन हितकार ॥ वरसी पडिकमणुं करी ॥ आलोइए अतिचार
 ॥ ८ ॥ साधर्मिकने खांमणां ॥ करिए सवि नरनार ॥ क्षायक आ-
 राधक कह्यो ॥ अवर विराधकधार ॥ ९ ॥ अष्टम तप वली कीजीए
 ॥ सामी बछल रंग ॥ लाभ अनेक तो पांभीए ॥ वरीए शिव सुख
 चंग ॥ १० ॥ इण विद्यपरव आराधिए ॥ थीर करी मन वचकाय
 तो गुण माणेकसे वधां थइ ॥ आतम गीव जाय ॥ ११ ॥ इति
 चैत्यवंदन संपूर्ण ॥

॥ इती श्री जन्म नमस्कार लिख्यते ॥

श्रीसेतूजय मंडणो ॥ श्रीआदी जीणंद ॥ पद अरविंद न मइ ॥
 जास सुर असुर नरिंद ॥ काया घणुसय पंचउंच ॥ वृषभ विराजे ॥
 गोमुख जक्ष चक्रेस्वरी ॥ शाशन सुरां छाजे ॥ नाभिनर स्वर वंसमां,
 जाग्यो अभिनवसुर ॥ त्रिकरण शुद्धि पुजतां ॥ लछी लहो भरपुर
 ॥ १ ॥ पुरव पून्ये पामीए ॥ पजुसण पर्व पूजा ॥ पोसह करो भावे ॥
 मुको मनि गर्व ॥ जीव अमारी तणो पढह ॥ भावे बजडावो ॥ नव
 निधि मंगल मालिका ॥ जीम संपति पात्रो ॥ पूजाने प्रभावनाए ॥
 पचस्वाण उदार ॥ पडिकमणु वली कीजीए ॥ साहमी बछल सार

॥ ૨ ॥ છઠ કરો મધિ માન્સુ ॥ જીન રુજા રસીજે ॥ અઠોવરને
 સઠર મદ ॥ બહુશક્તિ કરી જે ॥ વરદ કલ્પ કલ્પમૂવ ॥ ઓછવસુ
 આળી ॥ નાળે સોના રુપ્યને ॥ પુજી સુખો પ્રાણી ॥ પ્રથમ શરીર
 શ્રીશીરતુ ॥ જગ જનમન સુસ્વકાર ॥ કલ્પ અઠેરા દસ કલા ॥ મધ
 રુચાવીસ સાર ॥ ૩ ॥ સ્વચદ સુપન મધિ સાંધયો ॥ સસળ સંયુક્ત
 ॥ જન્મ દુઠ શ્રીશીરતુ ॥ બિહુ શાશા સુત ॥ છપનદિસિ કુમરિ કરે
 ॥ ઓછવ અધિરામ ॥ રૂઢ સેવે ઠછવ કર ॥ કર જીન ગુણગ્રામ ॥
 શ્રી સિદ્ધારથ સુપતિષ ॥ જન્મોછવ કરય ॥ રૂઢ આજ્ઞવચનદ વેશ ॥
 દ્રવ્યે ઘર ભરય ॥ ૪ ॥ જીન ક્રિદા ડીસાતળો ॥ છે વહુ અધિકાર
 ॥ કેવલનાળ સેદ કરી ॥ પામ્યા યત પાર ॥ બીજે દીન શ્રીદ્રુપતિ
 ॥ વરનાળ સંપત્ત ॥ રૂપ્યાદિક સુખા વિસ્તર ॥ શ્રીશીર ચરીત ॥
 તેલા ધર દિકસે કરોષ ॥ અઠમ તપ મનુદાર ॥ નામકેતુ ભાવક પરે
 ॥ જીમ દુઠ મયમયકાર ॥ ૫ ॥ પુનિસાદાંળી પાર્શ્વનાય ॥ શ્રી મી
 શરીર ॥ જીનપતિ કેરા આંતરા ॥ સુર્ગી યદ એ પન્નિ ॥ કુપય
 શરીર ધિરાવમ્મી ॥ યતિ સમાચારી ॥ ભાષિ સુખતાં પ્રાપ્ત સમુદ્ર ॥
 તરમ્ય નરનારી ॥ સ્વચ્છરી દિનકરાળ ॥ મહા મહોછવસાર ॥ કલ્પ
 મૂવ સત્પાર મિત ॥ સુર્ગાણ સુસ્વકાર ॥ ૬ ॥ વાર ગોસ પદાવમ્મી
 ॥ ધુરી સાદમ સ્વામી ॥ પાટ પરંપર નિમયમાન ॥ સુરસિ સુષાંમી ॥
 બીજે વૈવ્ય પરિવાઠકા ॥ સ્વામી સ્વામા જે ॥ પદિકમળુ કરો મામયું
 ॥ વહુ ટાનજ ઢીજે ॥ શ્રીશ્રીજય આજ્ઞ સુર્ગમ્બરુષ ॥ તપગચ્છ તિ
 વ્યક સમાન ॥ પંદિત રૂંસ નિમયતળો ॥ શ્રી કર સુખગાન ॥ ૭ ॥
 રૂતિ જન્મ નમસ્કાર સમાપ્ત ॥

अथ श्री आदीजीन स्तवन.

श्री आदीनाथ आगले बेरे स्तुति करी ते स्तवन ॥

॥ हरियो चालिरे ॥ ए राग ॥

नमो नमो श्रीआदि जीणंदने । करी त्रिविध प्रणाम ॥ पंचाभि
गमने नमन करंति । केवलज्ञानि नामे । प्रभुजी प्यारारे ॥ पुन्यथकी
में दीठा ॥ प्राण आधारारे ॥ सरस सुधाथी मीठा ॥ १ ॥ राज
पुरुष उपयोग करावे, कोलाहलने समावे ॥ साचि बाणी ए भावन
भावे । सहुने अचग्जि थावे ॥ वार्ज्जात्र नाढ वजावे ॥ प्र. ॥ २ ॥
हुंतो कावरी वावर द्वीपनी ॥ सास भरीए देही ॥ स्वामी वरोवर
को नवी दिठो ॥ तुंहि अने हो उदाही ॥ प्र. ॥ ३ ॥ तुं निकलंक
अने निरमोही ॥ तुं अद्रोही उदासी ॥ माहाग मनमाहेथी केणीपेरे
॥ कहो हवे केम फरी जासी ॥ प्र. ४ ॥ जीम पंकजमां मधुकर पेंस
॥ तिम मनकजमा पेठा ॥ तुम दरशन पामे नवि हरखे ॥ ते निरगु-
णीने धिठा ॥ प्र. ५ ॥ हुं तिर्यचणीने वली पक्षिणी ॥ लाखेण
तुम सेवा ॥ पामि एतो अनोपम भावे ॥ जीम भुख्या वरमेवा ॥ प्र.
॥ ६ ॥ भवभव तारी आणाशिर चहिए ॥ होजो अविचल भावे ॥
तेहथी गोरस समकित सुधु । ज्ञानने चरणे जमावे ॥ प्र. ७ ॥ जेम
घृत आप स्वभावे निर्मल रस ॥ सोध्यो कहो किम जाण ॥ तिम
तुम हेते सुध स्वरूपनुं ॥ निरावरण प्रगटावे ॥ प्र. ८ ॥ इंद्र अनंता
जो समकाले । भगति करे जो कवही । तोपण प्रभु गुण समतान्

आवे । तो हुं विर्यवणी केही ॥ प्र ९ ॥ सारिकार्णणि पर आदि
देवनि । गुण स्तुति करवा लागी । सहु मसंग जुवा ए अचरिज ।
ज्ञान विमलमति जागी । प्रभुजी प्यारार ॥ १० ॥ इति आदी
जीन स्तवन

अथ श्री गौडी पार्श्वनाथ जीन स्तवन

दहा

प्रणमीनीत परमेसर, आपां अविचल मन ॥
छपुतापी शुक्ता कर, हुं सारद सरसव ॥ १ ॥
सुज जपर मया भरो, दीजे दोलत देव ॥
गुण गावूं गीरवा तणा, भवे भवे भगवान ॥ २ ॥
बबल बेग गोठि बणी, सहुको आवे संघ ॥
महीमदाभादी मोटको, नारंगो नवरंग ॥ ३ ॥
मतीमा प्रणे पासनी, प्रगती पाण्ण मांहि ॥
भगति करु जे मधीमनां, कुण ते ए करेबाय ॥ ४ ॥
उत्पत्ति सेहनी चरचरुं, साख तणी करि साख ॥
मोद गुण मोटा तणां, भासे कबीजन भाय ॥ ५ ॥

ढाल पहेली.

नदि जमुनाके तीर ॥ ए देशी ॥

कासि देस मझारके नगरि वणारसी, एह समोवड कोय नहि
लंकाजसी ॥ राज करे तिहां राजके अश्वसेन नरपति, राणी वामा
नामके तेहनी दीपति ॥ १ ॥ जन्म्या पास कुमारके तेणे राणीए,
ओच्छव फीधो देवके इंद्र इंद्राणीए ॥ जोवन परण्या प्रेमके कन्या
प्रभावती, नीत नीत नवजा वेस करि देखावती ॥ २ ॥ दीक्षा लेइ
वनवास रखा काउसग जिहां, उपसर्ग करत काजके मेघमाली आ-
च्यो तिहां ॥ कष्ट देइने तेह गयो ते देवता, पाग्या केवल ज्ञान
आवी नर सेवता ॥ ३ ॥ वरस ते सोनो आउखो भोगवी उपन्यां,
जोति मांहे मली जोत तिहा केइ सपनां ॥ पाटण माहि मुरत त्रिण्ये
पासनी, भरावी भूहरा माही राखी केइ मासनी ॥ ४ ॥ कदि न
प्रेतमो तेह गोडीनी लेइ करि, पोहोत्या आवास मांहे, तरके लेइ
धरी ॥ खाडखणीने माहि तरके घालि जिहां, सुएनीत प्रते तेह
सज्यावाली तीहा ॥ ५ ॥ एक दीन सूहणां मांदि आविने एम कहे,
तिणे अवसर ते तरकडिया मांदि सद्दे ॥ नहितर मारी समरडी
सहवेहुं तुजने, ते माटे घर माहेथी काढे मुजने ॥ ६ ॥ पारकर मांहेथी
मेघोसा इहां आवसे, ते तुज देसे टका पाचजो लावसे ॥ देजे मुरत
एहके काढि तेहनी, मत कहेजे कोइ आगल बात केहने ॥ ७ ॥ थासे
क्रोड कल्याणके ताहरे आजथी, वाधसे पंचामाहाके नाम ते
लाजथी ॥ मनसुंवीहीनोतरक थाय ते आकलो, आगले जे थाण
बात ते भवियण सांभजो ॥ ८ ॥

॥ હાલ ॥ માહરા ષણ્ણ સઘાઈ હોલા ॥ ૧ ॥ દેશી ॥

લાલ જોયળ જ્યુપરમાન, તેહમા મરત ક્ષેત્રપરમાન ॥ માહરા
 ઝુગૂળ સનેદિ સુળજો તિહાં પારકર વેસ છે રહો, જેમ નારીને સોને
 ચૂદો ॥ ૧ ॥ મા૦ ॥ સાલ માંહે જીમ ગીતા, તેમ સતિયો માંહે જેમ
 સીવા ॥ મા૦ ॥ બાર્જિય માંદિ જેમ મેર, તિમ પરબત માંદિ માંદો
 નેર ॥ મા૦ ॥ ૨ ॥ વેષ માંદિ જેમ ઈંદ્ર, ગ્રહ ગુણ માંદિ જીમ પંદ્ર
 ૧ ॥ મા૦ ॥ બઝીસ સહસ તે વેસ, તિમ પારકર વેસ બીસેસરે ॥ મા૦
 ૨ ॥ ૩ ॥ તિહાં મુવેસર નામે નયરી, તિહાં રહેતા નયી કોઈ મયરી
 ૧ ॥ મા૦ ॥ તિહાં રાજ કર સંગાર, તે તો જાત ઠળો પરમારે ॥
 મા૦ ॥ ૪ ॥ તિહાં બનીમ કદ બ્યાપારી, જેહને અપચ્છરા સરસી
 નારી ॥ મા૦ ॥ તિહાં મોટા મંીર મધાન, તે તો પઠદસ બાવન
 ૧ ॥ મા૦ ॥ ૫ ॥ તિહાં કાજમસા વ્યવહારી, સહ સંઘમાઈ છે અધિ
 કારી ॥ મા૦ ॥ દસ પુત્ર કલ્પ પરિવાર, જસ માનિત છે દરબાર
 ૧ ॥ મા૦ ॥ ૬ ॥ તે કાજસસાની ઘાઈ, સા મેષોકીષ અમાઈ ॥ મા૦ ॥
 ૭ ॥ એક દિન સાલો બનેયી, વેઠા થાતો કર પદવી ॥ મા૦ ॥ ૭ ॥
 ૮ ॥ દર્શયી થન તુમે ધળો લઈ, સાવો વસ્તુ કહ ॥ મા૦ ॥ ગુજરાત માંદ
 તુમ જાગો, જેમાં લામ આવે ત સેજો ॥ મા૦ ॥ ૮ ॥

॥ હાલ ॥ વે યદાને ૧ દેશી ॥

સા કાજમ કહનાત, મેષા મળી દીનરાત ॥ સાંમલી સહવેષ,
 ચલતો રમ કહ ૧ ॥ ૧ ॥ જાદસ કુ ગુજરાત, સાય કરિ પરમાત ॥

सकुन भला सहिए, तो चालु वहिए ॥ २ ॥ धन घणो लेइ हाथ,
 परिवारे कयों साथ ॥ कंकु तिलक कीओ ए, सीफल हाथ दीओ ए
 ॥ ३ ॥ लेइ उठ कंतार, आव्यो चहुटामझार ॥ कन्या सनमुख
 मलीए, करति रंग रलीए ॥ ४ ॥ मालण आविताम, छाव भरी छे
 दाम ॥ वधावे सेठ भणीए, आसीस दे घणीए ॥ ५ ॥ मच्छयुग
 ममल्या खास, वेद बोलंतो व्यास ॥ पत्र भणीजोगणीए, वृषभ
 हाथे धणीए ॥ ६ ॥ डावो बोले सांड, दधिने भरीओ भांड ॥
 खरडावो खरोए, लोक कहे हैये धरो ए ॥ ७ ॥ आगल आव्या
 जाम, मारग वूंठाताम ॥ भेरव जमणी मलीए, देवडावी वलीए ॥ ८ ॥
 जीमणी रुपारेल, तारी बांधी तिणवेल ॥ नीलकंठ तोरण कीओ ए,
 उलस्यो अति हीओ ए ॥ ९ ॥ हनुमंत दीधी हांक, मधुरो बोलें
 काक ॥ लोक कहे सहुए, काम होसे बहुए ॥ १० ॥ अनुक्रमे चा-
 ल्या जाय, आव्या पाटण मांहे ॥ उतारो भलो कीयाए, सेठजी आ
 वीयाये ॥ ११ ॥ नीसभर सुता जीहां, जक्ष आविने त्यांही सुहणुं
 एम कहे ए, ते सघलो सदहे ए ॥ १२ ॥ तरकतणो छे धांम, तेहने
 घरे जइ जइ ताम ॥ पांचसे रोकडा ए, तुज देसे दोकडा ए ॥ १३ ॥
 देसे प्रतिमा एक, पास तणी सुविवेक ॥ तेहथी तुज थासे ए, चिंता
 दुर जसे ए ॥ १४ ॥ संभलावी जक्षराज, तरक भणी कहे साज
 ॥ प्रतिगां तुं देजे ए, पांचसे धन लेजे ए ॥ १५ ॥ इम करतां पर
 भान, तरक भणी कहे वात ॥ मनमां गहगहे ए, अचरीज कुण लहे
 ए ॥ १६ ॥

॥ हाळ ॥ आसणाराजोगी ॥

तरक थणी दीए पाचसे दाम, प्रतिमा आणी नीज ठामरे पा
 सजी मुने सुठा ॥ पुजी प्रतिमा हरख मराणो, मास आणीने स्वरख
 नाणोर ॥ १ ॥ पा० ॥ मुज वसत ए मुरसी आभी, रुज आपसे
 दाम उपाइर ॥ पा० ॥ दाम वेइनेरु तिहां लीघो, मन मान्यो कारज
 किषो र ॥ २ ॥ पा० ॥ रुना भरीया संत वे बीस, आगळ राभण
 पुर सह आभ्या ॥ ठाण सेवा दाणि मली आभ्या र ॥ पा० ॥
 गणे ठंठने मुले मेस्वे, एफ ओछो अधिको देखर ॥ ४ ॥ पा० ॥
 मली सह दाणी बीचार मनमा, ए फौतक वीसे छे ए मार ॥ पा०
 ॥ मया माने ठाणी मली पूछे, कहे सेठजी कारण सुं छे र ॥ पा०
 ॥ ५ ॥ सा मेयो कहे साभलो दाणो, अमे मुरत गोडीनी आणीर
 ॥ पा० ॥ ते मुरत ए बरकी माहे, कीम जाळवीए बीजे वांइर ॥
 पा० ॥ ६ ॥ पारसनाथ तणे सुपसा ये, दाणी मली ठाण घर जा
 यर ॥ पा० ॥ भात्रा करि सहुनीज घर आवे, जीन पुर्नी आनंद
 पावेर ॥ पा० ॥ ७ ॥ अनुक्रमे पारकर मांहे आव, सुवेसर नगर
 छे ज्यांहीर ॥ पा० ॥ वषामणी दीधी जेणे पुरूप, ययो रलीयात
 पणु हरखेर ॥ पा० ॥ ८ ॥

॥ हाळ ॥ राणकपुर रलीयामणोर लाल प वेष्टी ॥

संप आवे मली सामनोर लाल, दरीतण करवा काम भवि
 आणीर ॥ होम नगारा दददरे, नावे अंबर गाज ॥ पा० ॥ १ ॥

सुणजो वात सोहामणीरे लाल, ओच्छव मोहोच्छव करि घणोरे
लाल ॥ भेट्या श्री पारसनाथ ॥ भ० ॥ पुजा प्रभावणा करि घणी
रे लाल, हरख पाम्या सहु साथ ॥ भ० ॥ सु० ॥ २ ॥ संवत चउ
दस त्रीसमारे लाल, कार्तिक सुदनी बीज ॥ भ० ॥ थावर वारे था
पीयारे लाल, नरपति पाम्या रीज ॥ ३ ॥ भ० ॥ सु० ॥ एक
दिनकाजलसा कहेरे लाल, मेघा साने वात ॥ भ० ॥ नाणुं अमारुं
लेइ करीरे लाल, गया हुता गुजरात ॥ ४ ॥ भ० ॥ सु० ॥ ते धन
तुमे कीहा वावरयुंरे लाल, तेघो लेखो आज ॥ भ० ॥ तव मेघो
कहे सेठजीरे लाल, खरच्या धरमने काज ॥ भ० ॥ सु० ॥ ५ ॥
सामीजी माटे रुपीआरे लाल, पांचसे सिद्धा दाम ॥ भ० ॥ काज-
ल कहे तमे सु क्युरे लाल, ए पथ्थर कीण काम ॥ भ० ॥ सु० ॥
॥ ६ ॥ काजल भणी मेघो कहेरे लाल, ए व्यापार सौ भाग ॥
॥ भ० ॥ ते पांचसे सीर माहरेरे लाल, तेमां नहि तुम लाग ॥
॥ भ० ॥ सु० ॥ ७ ॥ मेघा सानी भार्या रे लाळ, मरगा दे ले
नाम ॥ भ० ॥ मेरोने महिओ सारिखोरे, बहु रति जसना काम
॥ भ० ॥ सु० ॥ ८ ॥

॥ ढाल ॥ कंत तमाकु परिहरो ॥ ए देशी ॥

सा काज मेघा भणी, बीहुं जण माहे संवाद ॥ मोरा लाल ॥
तिहा मेघो धनराजने, एक दीन कीधो साद ॥ भ० ॥ सुणजो वात
सोहामणी ॥ १ ॥ आ प्रतिष्ठा एते नये भाव आर्जने ॥

मो० ॥ बार बरस लम तिहां, पुष्पी प्रतिमा नीत ॥ मा० ॥ २ ॥
 सु० ॥ एक दीन मूढ़ने इम कहै, मेघासाने बात ॥ मो० ॥ तु अम
 साथे आवजे, परवारि प्रभात ॥ मो० ॥ ३ ॥ सू० ॥ बहिल सेजे
 भावल तणी, धारण जात छ तेह ॥ मो० ॥ दनार्ण राइका तणा,
 दोइ हृपम छे जेह ॥ मो० ॥ ४ ॥ सू० ॥ बहिल सेजे तु एकसो,
 मत सेजे कोइ साथ ॥ मी० ॥ बाढायल मणी हाँकजे, मुमने रा-
 खजे हाथ ॥ मा० ॥ ५ ॥ सू० ॥ एम मेघाने मीछबी, ऊत गया
 निज ठाम ॥ मो० ॥ रबी लगते तीहा, करवा माँहयो काम ॥ मो०
 ॥ ६ ॥ सु० ॥ बहिल सीधी भावल तणी, हृपम आया दाय ॥
 मो० ॥ जोतरी दहल सामी तणी, जाणे छे सष कांय ॥ मो० ॥
 ७ ॥ वष मेघो ते पड़ेछने, सेढी चाल्यो जाय ॥ मो० ॥ अनुक्रमे
 मारग चालतां, आम्प्या चलवाँडा माँह ॥ मो० ॥ ८ ॥

॥ डाल ॥ अमन्नीसा रगानो बरमोलीया ॥ ए देसा ॥

तिहा छोगने मोटा बल घणा, दीसे रुप तणो नहि पारोर ॥
 तिहां भूतने प्रेत ब्यतर घणा, देखी सेठ कर बिचारोर ॥ १ ॥ सा
 मेघो मन माँहि चितवे, इम कृण करस माहरी सारोर ॥ तब अल
 आबीने इम कह, तु मत कर फीकर लगारोर ॥ २ ॥ सा० ॥ तब
 वेहेल हाँकीने चालीओ, आम्प्यो बजह गोदिपुर गामर ॥ तिहां पान
 कुवा सरोवर नहि, नहि माहल मंदिरना ठामर ॥ ३ ॥ क० ॥
 तिहां बहेल चंभाणी चाल नहि, हवे सेठ हुबो दिखीरोर ॥ माहरी

पासे नर्था कांड दोकडा, कुण जाणे पराड पीरोरे ॥ ४ ॥ सा० ॥
 तिहां रान पडी रवी आयम्यो, चिंतातुर थडने सुतोरे ॥ तव मेघाने
 आवी इम कहे, स्रहणा मांहे जक्ष एवंतोरे ॥ ५ ॥ सा० ॥ हवे सां-
 भल मेघा हुं कहुं, आवसे गोडीपूर गामरे ॥ माहरो देहरासर करजे
 जीहां, उत्तम जोडने ठामरे ॥ ६ ॥ सा० ॥ तुं ज्याजे दक्षिण दिस
 भणी, तिहां पडयूं छे नीलूं छाणरे ॥ तिहां कुवो उमट्रये पाणीनो,
 बलि प्रगट्से पाणीनी खाणरे ॥ ७ ॥ सा० ॥ पासे उग्यो छे उज्वल
 आकडो, ते हेठल धन छे बहुलोरे ॥ तिहां पुरचो छे चोखा तणो
 साथीओ तिहां पाणी तणो कुओ पोहलोरे ॥ ८ ॥ सा० ॥

॥ ढाल ॥ सीता तो रुपे रुवडी ॥ ए देशी ॥

सीलावट सीरोही गामे, तिहां रहे छे चतुर छे कामे हो, सेठजी
 सांभलो ॥ रोग छे तेहने शरिरे, नमणुं करी छांटो नीर हो ॥ १ ॥
 सेठ ॥ रोग ज्यासेने सुख थासे, बेठो इहां काम कमासे हो ॥ सेठ.
 ॥ ज्योतीकनीमीत जीवरावे, देहरा सरपाइओ मंडावे हो ॥ २ ॥
 ॥ से० ॥ ते जक्ष गयो इम कहिने, करे सेठजी उध्यम वहिने हो ॥
 से० ॥ सीलावटने तेढावी, वली धननी खाण खणावी हो ॥ से०
 ॥ ३ ॥ गोंडीपुर गाम वसावे, सगा साजनने तेढावे हो ॥ से० ॥
 इम करतां बहु दिन वीतां, थयो मेघो जगत्र वदीता ॥ ४ ॥ से० ॥
 एक दीन साकाजल आवी, कहे मेघाने वात बनावी हो ॥ से० ॥
 ए काममां भाग अमारो, अर्थ ताहरो हो ॥ से० ॥ ५ ॥ इम करि

वेहरा सरकरिण, ओ जगमां जस बरीए हो ॥ से० ॥ तब मेघो कहे
 तेहने, हवे दाम ओइए छे केहने हो ॥ से० ॥ ६ ॥ पारसनाथ तब
 सुपसाये, घणा दाम छे बली आंही हो ॥ से० ॥ एक दिन केहेता
 तुमे, आवे ए पपर कीणे कामे हो ॥ से० ॥ ७ ॥ ओब बसे पाछा
 बलीओ, आपणापानगरमां बलीओ हो ॥ से० ॥ सा कानक मन
 धिते, मारुं मेघो तो निर्मिते हो ॥ से० ॥ ८ ॥

॥ ठाम ॥ नेमीसर जगजय करुने खोल ॥ (ए देखी)

परणाहुं पुत्री माहरीर खोल, वेहीने तेजीवारर ॥ चतुरनर ॥
 नात जमाहुं आपणीर खोल, खरवीने बन अपाररे ॥ च० ॥ १ ॥
 सामलओ भोतामनोर खोल, जो मेघो मारु तो सहिर सो, तो मुज
 उपजे कराररे ॥ च० ॥ देखल करारु हु बलीर ओ, तो नाम रहे नीर
 भाररे ॥ च० ॥ २ ॥ इम चित धितबी बीबाहनोरे खोल, कर का
 जल ततकाखरे ॥ च० ॥ मगा साजनने तेढाबीयार सो, गोरीभा
 गावे यमाररे ॥ च० ॥ ३ ॥ सा० ॥ सा मेघा मणी नोतररे खोल,
 मोकले काजल साहर ॥ च० ॥ बीबाइ उपर आक्योर सो, अब
 इय करिने आहिर ॥ च० ॥ ४ ॥ सा० ॥ इम सामली मेघो धित
 केरे सो, किम करि अइए त्याहिर ॥ च० ॥ काम अमारु छे पणुर
 ओ, वेहरासरनुं आहिर सो ॥ च० ॥ ५ ॥ सा० ॥ तब मेघो कहे
 तेहनरे सो, तेही जाओ परिवारर ॥ च० ॥ काम मेली कीम आ
 बीयेर सो, ते जाणो नीरवारर ॥ च० ॥ ६ ॥ सा० ॥ मरगा दन
 तेहीनेर खोल, पुत्र कसय परिवारर ॥ च० ॥ मेघाना सह सायनर

लो, तेडी आव्यो तेणीवाररे ॥ च० ७ ॥ सा० ॥ सांभल काजल
कहे मेघो कीटाररे लो, इहांना आव्या सामाटरे ॥ च० ॥ तो मेघा
वीण कीम सररे लो, नात तणी ए वाटरे ॥ च० ८ ॥ सा० ॥

॥ ढाल नंद सलूणा नंदनारे लो. ॥ ए देशी ॥

जक्ष कहे मेघा भणीरे लो, ताहरे हवे आवी वनीरे लो ॥ का-
जल आवसे तेडवाररे लो, कुड करी तुने छेतडवाररे लो ॥ १ ॥ तु
मतजाजे तिहां कणेरे लो, जेहेर देइ तुजने हणेरेलो ॥ तेडया वीण
जाये नहिरे लो, तो प्रभू नमण लेजे सहिरे लो ॥ २ ॥ दुध मांहे
देसे खरुरे लो, नमण पीधे जासे परुरे लो ॥ ते माटे तुजने कहुरे
लो, माने वचन सूहामणुरे लो ॥ ३ ॥ गयो जक्ष कहि ते हवेरे लो,
काजलसा आव्या ए हवेरे लो ॥ कहे काजल क्रमे सांभलोरे लो,
आवो मेली आमलोरे लो ॥ ४ ॥ तुम आव्या विण कीम सररे लो;
नात जातमां सोभीए किणी पररे ला, तुम सरीखा आवे सगारे लो;
तो अम मन थाए उमगारे लो ॥ ५ ॥ हुं आव्यो धरती भरीरे लो,
तो कीम जाउं पाछा फरिरे लो ॥ जो अमने कांड लेखवोरे लो, तो
आडो अवलो मत देखवोरे लो ॥ ६ ॥ हठ करी बेठा तुमेरे लो,
खोटी थइ ए छे अमेरे लो ॥ मेघो मन चितवेरे लो, अतीताणुं
कीम पुतवेरे लो ॥ ७ ॥ काजल साथे चालीयोरे लो, शुदेसरमां
आवीयोरे लो ॥ नमण वीसारयुं तिहांकणेरे लो, भावीवस्य आवी-
वनेरे लो ॥ ८ ॥

॥ हाल ॥ काबोल रोपाणी सागणो ॥ ए वेर्चा ॥

नात जमाव आपणी, वेईने बहु मान ॥ बर कन्या परजाबीयां,
 स्त्रीयां बहुला दान ॥ १ ॥ काजल कहे नारी भर्णी, मघो अमे
 मेला ॥ विमण वेजे विप मेळीने, दुषमां मांतिण वेळा ॥ २ ॥ दुष
 सणी छे आखडी, तुम्हे हु कहि मरीसे ॥ मेघाने मेळचो नहि, मीस्यु
 जमण पीरस्ये ॥ ३ ॥ सब नारी कहे मीठमी, मेघाने मन मारो ॥
 कुस्मां लाछन लागस्ये, जास्ये पांच माकारो ॥ ४ ॥ काजल ते
 माने नही, नारि कहीने हारी ॥ मन भाग्यो मोठी ब्राह्मणे, तेहन
 ना लाग कारि ॥ ५ ॥ इय सीस्वही नीम नारीने, भीमबा बहु बटा
 ॥ मेला एकण घालीए, हेडे हरसे हेठा ॥ ६ ॥ दुष आप्यु तिण
 राणीए, मीस्यु घाली माहि ॥ काजल कहे मुज आम्बडी, पीपो
 मेघे स्पर्हि ॥ ७ ॥ मेघाने हवे ततस्वीणे, विप व्याप्यु अंग ॥ स्वा-
 सास्वास रमी गया, पाम्यो गति स्यु रगे ॥ ८ ॥

॥ हाल ॥ कीहंर गुणवतीरे माहरियोगणीरे ॥ ए वधवा ॥

आबी मृगदे पीउन देखतर, रोति कहे विणवार ॥ या महीयोने
 सेरो ते पण पेहु जणार, अति घणु करे पोकाररे ॥ १ ॥ फीटकुल
 हिमा ए तेसु करयु र, नाबी साज लगाररे ॥ मुस्वकिम मेस्वादिस
 सोकमार, मुजने पदो भिडारर ॥ २ ॥ फी० ॥ वीरडा न न जाणु
 मन पण्यु र, ताहरी भगनीनु कुणस तुत्तरे ॥ पाहर ना करस ए
 छाग्यु नहि र, पडि तीसे छे मुज मांयूकरे ॥ ३ ॥ फी० ॥ एरवा

लखीया ए छद्दी अक्षरारे, तो हवे दीजे केहने दोसरे ॥ नीरधारि-
 मेली गयो नाइलोरे, कहिए न कीधो मुजने रोसरं ॥ ४ ॥ फी० ॥
 इम बिलवन्ती मृगादे कहेरे, वीरडा ते तोडि माहरीरे आसरे ॥ तु-
 जने किम उलल्युं एहवुरे, जीवीस तीन पंचासरे ॥ ५ ॥ फी० ॥
 कुड करिने मुजने छेतरीरे, ते कीधो मोटो अन्यायरे ॥ माहरा नान-
 कडा बालुअडारे, केहने मीलस्ये जोइ ध्यायरे ॥ ६ ॥ फी० ॥ अ-
 धविच देहरा रत्ना आजथीरे, जगमां नाम राख्यु नीरधाररे ॥ नग-
 रमां घोघर वाता वीस्तरीरे, सहु कोना डील माहि आव्यो खाररे
 ॥ ७ ॥ फी० ॥ वेश राखीने मेघो मारीओरे, ए तो काजल कपट
 भंडाररे ॥ मननो मेहेलो दिठो एहवोरे, दुम भणे नरनाररे
 ॥ ८ ॥ फी० ॥

॥ ढाल ॥ पुरव मात पुण्ये पामीए (ए देजी.)

बेहनी अगनि दाह देइ करी, आव्या सहु निज ठामहो ॥
 बेहनी काजल कहें तु मत रोए, न करुं एहवो काम हो ॥ १ ॥
 बेहनी लेख लख्यो ते लाभीए, तो दीजे केहने दोमहो ॥ बेहनी
 जन्म जरा मरणे भयो, तो राखवो शो सोसहो ॥ २ ॥ वे० ॥ ए
 संसार छे कारमो, खोटी माया जालहो ॥ एक आवे ठाली भरी,
 जेहवी अरहटनी मालहो ॥ ३ ॥ वे० ॥ सुख दुःख सरज्या पामीए,
 नहि कोदने हाथहो ॥ वे० ॥ मत करे फीकर तुं आजथी, बहुली
 आपणी हाथहो ॥ ४ ॥ वे० ॥ खावो पीवो सुख भोगवो, मफरो

पीकर लगार हो ॥ ४० ॥ जे ओइए ते मुजने कहो, न करो डिस्मां
बिचारहो ॥ ४० ॥ ५ ॥ ४० ॥ जीननो प्रासाद करावसुं, महितल
गस्वसु नामहो ॥ इजव आपणा घर तगी, कीम करिओ सुं कामहो
॥ ४० ॥ ६ ॥ ४० ॥ सोढाने हाथे सुपसुं, गोदपुर गमहो ॥ ४० ॥
चालो आपण सहु मली, हुं लेइ भाषु दामहो ॥ ४० ॥ ७ ॥ ४० ॥
अनुक्रमे आम्हा सहु मली, गोदपुर गम मोक्षारहो ॥ जीननो प्रा-
साद कराबीबी, काजलसा तिणवारहो ॥ ४० ॥ ८ ॥ ४० ॥

॥ शाल ॥ कोरेसणां बढवेरे ॥ ए देखी ॥

देहरे सीस्वर चढाबीओ, यिर न रहे तिणवार ॥ काजल मनमां
मितवे, हवे करसुं प्रकार ॥ १ ॥ मबिकमन सांभलोर ॥ बीजी
बार चढाबीआ, पढ डेठा ततकाल ॥ सुइणा माइ मस आबीन
मराने कहे सु बीसाल ॥ २ ॥ भगा हु चढाव जाइन, यिर भेस्ये
सीर जेह ॥ काजलन मस कीम होव, मेघो मारयो तेह ॥ भगा
॥ ३ ॥ सेहर सीस्वर चढाबीओ, नाम रास्युं जगमांदि ॥ गुरति
थापी पासनी, संघ आव सछाहे ॥ म ४ ॥ संभव चौट चौआलमां,
प्रतिष्ठा कीष ॥ महिआ महरो मेघा तणो, तेणे जगमां जस सीष
॥ म० ॥ ५ ॥ देशी परदेशी घणां, आव लोक अनेष ॥ माव परि
भगवंतने, आणी अभिष बिवेक ॥ म० ॥ ६ ॥ स्वरचे द्रव्य घणां
तिहा, राय राणा तिणवार ॥ मानत माने सास्वनी, टाले कष्ट अपार
॥ म० ॥ ७ ॥ नीरपनीमाने धन दीए, अपुत्रीमाने पुत्र आप ॥
रोगीने निवार रोगी, टाले दाखीद्र दे सुत्र ॥ म० ॥ ८ ॥

॥ ढाल ॥ अम घर आंवो मोरीओ ॥ ए देशी ॥

आज घर रंग वधामणां, आज ठुठा श्री पारसनाथ ॥ आज
चिंतामण आवी चढ्यो, आज सफल फली सवीआस ॥ १ ॥ आ० ॥
आज सुरतरु फलीओ आंगणे, आज प्रगटि मोहनवेल ॥ आज वीछ-
डीया वालां मल्या, आज अम घेर हुड रंगरेल ॥ २ ॥ आ० ॥
आज अम घर आंवो मोरीओ, आज ठुठो सोवन धार ॥ आज दुधे
वृठां मेहला, आज गंगा आवी घरवार ॥ ३ ॥ आ० ॥ आज गायो
गोडिपुर धणी, आ नगर ते महियल मांहे ॥ चोमासो कीधो चुपसू,
श्री मंग केरे उछांहे ॥ ४ ॥ आ० ॥ श्री हिरविजयसूरिसरुं, तेहनां
शुभविजय कविसीस ॥ तेहना भावविजय कवी दीपतां, तस सीस
नमुं नीस दीस ॥ ५ ॥ आ० ॥ तेहना रुपविजय कविराजनां,
तेहना कब्र नमुं करजोड ॥ वली रंगविजय रंगे करी, हुं तो प्रणमुं
प्रणत करजोड ॥ ६ ॥ आ० ॥ आगा संवत अठारसतलोतरे, भाद्र-
वमास उठार ॥ तिथि तेरस चंद्र वासरे, इस नेम विजय जयकार
॥ ७ ॥ आ० ॥

॥ इति गोडी पार्श्वनाथ स्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री पर्युषणनी स्तुति लि० ॥

पर्व पञ्जुसण पुण्ये पांमी ॥ परिघल परमाणंदजी ॥ अति आडं-
वर ओच्छव सबला ॥ धरी धरी बहु आणंदजी ॥ सासन अधिप-
तिजीन पति विरइ ॥ पर्व तणा फल दाख्याजी ॥ आमरति तणा
ढेंढेरा फेरी ॥ पात तणा तणाजी ॥ १ ॥ तणा तणा तणा

माली ॥ वचन धवे डकसालीमी ॥ पुरपनोता मरोरघ माहरां ॥
 निरुपम पर्व निहालीजी ॥ विषय भांस पक्वान करीने ॥ संघ सयल
 सतोपोमी ॥ चोबीसें जीनवर पूमा रघावी ॥ पुज्य पवित्र पड पो
 पोमी ॥ २ ॥ सकल सुत्र सिर मुगट नगीनो ॥ कल्पसूत्र जग जा
 णोमी ॥ वीर प सनेमीसर अतर ॥ आदी चरीत्र वस्त्रांणोमी ॥
 यीरावलीने सामाचारी ॥ पन्नावली गुण गेहमी ॥ इणी पेरेसुत्र स
 विस्तर सुणता ॥ वांन सवन्न निज देहमी ॥ ३ ॥ इणीपरें पव पजु
 सण पाली ॥ पाप पवि परहरीएमी ॥ छमछरी पढिकमणु करा ॥
 कल्याण कयला धरीएमी ॥ यज्ञ गोमय्य चक्रेसरी वेवी ॥ मांण
 मद्र अमाइमी ॥ श्री शुभविजय कवि सिप्य अमरने ॥ निसि निन
 करो बघाइमी ॥ ४ ॥ इठी पजुसण स्तुति समाप्त ॥

॥ अथ पजुसणनी थोइ लिख्यते ॥

जीन आगममें चोपरबी गाइ ॥ त्रिप्य चोमासा चार अठाइ ॥
 पजुसण सवाइ ॥ ते ए सुम दिन आख्या जाणी ॥ चढो आलस
 छांदो प्राणी ॥ धर्मनी नीक मंडाणी ॥ पचास पढीकमणां करो
 भाइ ॥ मासस्वमण पासस्वमण अठाइ ॥ कल्प अठम मुख गाइ ॥
 दान दया पुजा देवसुरीनी ॥ पाचना सुणीए कल्पसुत्रनी ॥ भाता
 वीर जीनवरनी ॥ १ ॥ सामसी वीरनु चरीत्र विशाल ॥ चउद्
 स्वमे जन्मा उजमाल ॥ जनम महोच्च उजमाल ॥ आमलकीइ मुरने
 ने हराव्या ॥ दीक्षा लेइ केवल उपजायो ॥ अवीचल ठामसें भाव्यो

॥ पासनेमी संबंध साभलीए ॥ सहु जीननां आंतर्गं सांभलीए ॥
 आदी चरित्रमां भलीए ॥ वीर तणा गणधर इग्यार ॥ श्रीवरालीने
 सुणो अधिकार ॥ एकरणी भवपाग ॥ २ ॥ आसाद्धि दिन पंचास
 ॥ पजुसण पडिकमणुड दत्रास ॥ एकउणु पणीभास ॥ सांमाचारी
 साधुनो पंथ ॥ वरतै जयणा एनि ग्रंथ ॥ पाप न लागे अक्षय ॥ गुरु
 आणाए मुनिवर राचै ॥ रागी घरे जड वस्तु न जाचै ॥ चाले मारग
 साचै ॥ विगय खावानो संचआणै ॥ आ मम सांभलतां सर्व जाणै ॥
 श्री वर्धमान वखाणै ॥ ३ ॥ कुभार कांनमां कांकरी चंपै ॥ वीडाइ
 क्षुद्रक तणु कंपै ॥ मीछामी दुक्कडुं जंपै ॥ इम जे मन आंमलो न
 चीछोडे ॥ आ भव परभव दुःख बहु जोडे ॥ पडे नरकने खाडे ॥
 आराधीक जे खमये खमावे ॥ मन सुद्धे अधिकरण समावै ॥ ते
 अक्षय सुख पावै ॥ सिद्धा एकासुरीनीध्यकारी ॥ श्री महीमा प्रभ-
 सुरी गछधारी ॥ भाव रतन सुखकारी ॥ ४ ॥ इति श्री पजूसणनी
 थोय समाप्त ॥

॥ अथ श्री पजुसणनी थोय लीख्यते ॥

पुन्यवंत पोसाले आवो ॥ परब पजुसण आवी वधावो ॥ धर्म-
 ना पंथ चलावो ॥ घाचीनी घांणी छोडावो ॥ जीव बंधणनी जाल
 छोडावो ॥ बंधीवानना बंध खोलावो ॥ आठ दिवस लागि अमर
 पलावो ॥ स्वामी वछल मेहेल कढावो ॥ जीन सासन दीपावो ॥
 पोसा पडिकमणां सक्ति भावो ॥ काम कषाय अंतरथी टालो ॥ श्री

धीरभीर्जदनी पुजा रखावो ॥ १ ॥ पुस्तक लेइ राति जगो बिजे ॥
 गार्जीत्र बार्जीत्र गुरुने दीजे ॥ गहुंली सेवक गाइजे ॥ कल्प सुत्र आ
 रंम बलापु ॥ धीर जन्म दिन सउको जाणुं ॥ निशासे गरणुं व्यंणुं
 ॥ खांडपडा पेंढा पतासां ॥ खांडना रेखडिआना लीयोरीखासां
 ॥ परभायना बलास्या ॥ धीर वणो पहिलो अधिकार ॥ पासे नेमी-
 जीन अंतर स्यार ॥ आइ चारित्र तुमे पारो ॥ २ ॥ जंघुनी पाटें प्रम-
 द्य गुणजन बरिये ॥ श्री संमय गुण बपरीये ॥ जुगल धर्कीर बष-
 रीये ॥ स्या घेरें चोमासु रणा ॥ अखड सियल दबांमण दिघां ॥
 शुक्ली मद्र नाम पण सीषां ॥ पारण गाधु हाळरीया ॥ सांमलतां
 सुखपातक बरिया ॥ धीर स्वामि हुं बरीयां ॥ इम धीरावली भापी
 जेह ॥ सहस समिसत्तालु तेह ॥ कल्प मांह सुणीये एह ॥ ३ ॥
 जसमस रूपावांर माहालो ॥ पुजी पोथी ज्ञान बिचारो ॥ ठपणी
 सांज संमालो ॥ इम पुजा कीजे गुरु अगे ॥ छमछरीमां मन सु
 रंग ॥ बारसें सुणो एक अंग ॥ सासु जमाइने अली चांडलीयां
 ॥ छमछरी माह सामलीया ॥ अवणे पापज टलीमां ॥ ए मन पर-
 मब किजे करणी ॥ स्वीपद मेहेल चहडणने बढणी ॥ सीभाम्माहा
 दुख हरणी ॥ ४ ॥ इति वाय संपूर्ण ॥

॥ अथ कलावतीनी सप्ताय लीख्यते ॥

नगरीकोसंबीना राजा कहीए ॥ नाम जे संपराय ॥ वेन
 मणी वेने घेरखडा मोकल्या ॥ कर्म ते माइ न कहवायर ॥ कला-

चतीरे शीरोमणी नार ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ पेलीने रयणी राजा
 मोले पधारा ॥ पुछे बेरखडानी वात ॥ कहो ने स्वामी तमे बेर
 खडा गमाव्या ॥ सरखी न राखी नाररे ॥ २ ॥ कलावती० ॥
 चीजीने रयणी राजा मोले पधारा ॥ पुछे बेरखडानी वात ॥ कोत्ते
 तपने बेरखडां गमाव्या ॥ तु नथी सीयलवती नाररे ॥ कला० ॥
 ॥ ३ ॥ गणुं जीवोरे जेणे बेरखडां घडाव्या ॥ अवसर आव्यो तेह
 अवसर जाणी ॥ जेने बेरखडां मोकल्यां ॥ तेमे पेरां छे एजरे ॥ ४
 ॥ कलावती ॥ मारे मन तेहने हु तेने मन ॥ तेने मोकल्यां छे एज
 ॥ रातदीवस मारे हैडे नविसरे ॥ दीटे हरखन मायरे ॥ ५ ॥ क-
 लावती ॥ एणे वचने राजा रोषे भराणो ॥ तेडाव्या सुभट बेचार
 सुकी नदीमां जडे छेदन कराव्या ॥ कर लइ वेलोरो आयरे ॥ ६ ॥
 कलावती ॥ बेरखडां वांची राजा मनमां वीसे ॥ मे कीधो अपराध
 ॥ वीण अपराधे मेतो छेदन कराव्यां ॥ मे किधो अन्यायरे ॥ ७ ॥
 कलावती ॥ एणे अवसरे राजा धान न खाय ॥ तेडाव्या राय बे
 चार ॥ रात दिवस राजा मनमां विमासे ॥ जो आवे सीयलवती
 नाररे ॥ ८ ॥ कलावती ॥ सुकां सरोवर जळ लेहेरे जाए ॥ वृक्ष
 नव पलव थाय ॥ करनव आवे ने मा बेटो धवरावे ॥ इमने सीयल
 तणो महीमायरे ॥ क० ॥ ९ ॥ एणे अवसर महावीरजी पधारा
 पुछे पुरव भवनी वात ॥ स्यास्या अपराध कीधा हो प्रभुजी ॥ तेमने
 कहोने आजरे ॥ कलावती० ॥ १० ॥ तुरे हती वाइ राजानि कुंवरी
 एहतो सुडानी जात ॥ सेजे सेजेरे तेंतो वाणज मार्यु ॥ भागी
 सुडानी पांखरे ॥ कलावती० ॥ ११ ॥ तमे तमारी बस्तु संभारो

॥ माहारे सजम केरो भाव ॥ दीक्षा लेहुं माहाविरनी पसि ॥ पोच
 शु मुक्ति मोक्षारर ॥ कलावती० ॥ १२ ॥ पुत्र हता ते रायने कीयो
 ॥ पोते छीघो सजम भार ॥ समय सुंदर मुनी एणी पेरे भणसे ॥
 भद्र भाषा गमण निवाररे ॥ उत्तारो भव पारर ॥ कलावती० ॥ १३ ॥

इति सपूर्ण

॥ इति चंदन बाला गीत लिख्यते ॥

कौसाम्बिते नगरी पधारीआ ॥ बहोरषा ते श्री महावीर ॥
 अभीग्रहोर इम चीतवो ॥ तमे हुं जाणो जगदीश हो स्वामी ॥ १ ॥
 मांमणी एज चहा सठगुरु ॥ कोरतान दाहादले ॥ मुनि ममता घर
 घरवार ॥ सुखदी गवर हांकी मेला ॥ एतो मनमा न आणे लगार
 हा ॥ स्वा० ॥ २ ॥ राजाना मोल लुटाइ गया ॥ लुट्टी ते चंपापोल
 ॥ निज थानिक आधी रखा ॥ त्यांतो हाथी घोडाना गम हो ॥
 ॥ स्वा० ॥ ३ ॥ राजाना मोल लुटाइ गया ॥ लुट्टी करी घेर जाय ॥
 सोपाय कमेटी चढ्यु ॥ त्यांतो दीठा छे चंदन बाल हो ॥ स्वा०
 ॥ ४ ॥ चंदनबाला भारणे हेठां चतरां तो खंचे चढावीने लइ गयो
 ॥ एतो घोले छे कडवो बोल हो ॥ ५ ॥ स्वा० ॥ बाइ तुमार घेर
 घोडली ॥ हुं छुं सारो नाथ ॥ एषा बचन ब्यारे सांमभ्यां ॥ एतले
 चारणी कीपो फाल हो ॥ स्वा० ॥ ६ ॥ जीम कचरीने मरी गया
 ॥ मरत्ता न लागी पार ॥ एतो मरी गया सतकाल हो ॥ स्वा०
 ॥ ७ ॥ खचेयी हेठा पढया ॥ टप्पले ते चंदनबाल ॥ बाइ तुं मारे

घेर वेठडी ॥ हुं लुं तारो तात ॥ बाइ न करीस आपज घात हो ॥
 स्वा० ॥ ८ ॥ खंधे चढावी लेइ गयो ॥ गेर छे चेतानार ॥ जाउरे
 बजारमां वेचवा ॥ नकर जाइराज पोकार हो ॥ स्वा० ॥ ९ ॥ खंधे
 चढावी लेइ गयो ॥ वेचे ते बजार मांही उभी करी ॥ एतो मुलवे
 चेइयां नार हो ॥ स्वा० ॥ १० ॥ लाख टका बाइ मुलवे ॥ मो
 माग्यां ते आपां मुल ॥ लाख टकाना बइ अधलाख ॥ बाइ तम घेर
 केवो आचार हो ॥ स्वा० ॥ ११ ॥ राग ठाठ बनाववा ॥ करवा ते
 सोल सणगार ॥ हींचोला खाडे हींचवा ॥ अम घेर चाववा लेइ पान
 हो ॥ स्वा० ॥ १२ ॥ मारो भठ पढयो अवतार हो ॥ मे स्यां करां
 तां पाप हो ॥ पेला समर्या भगवंत हो ॥ मेना आराध्या अरिहंत
 हो स्वा० ॥ १३ ॥ में तोडी पुन्यनी पाल हो ॥ आकास उभा दे-
 वता ॥ साभले ते एवा बोल ॥ एने उलटीआ व्यंतर वानहर हो ॥
 स्वा० ॥ १४ ॥ आंख नाक बलुरीयां एतो ॥ एतो नासी गइ तन-
 काल हो ॥ खांधे चढावी लेइ गया ॥ वेचे ते बजार मांही ॥ चौ-
 टामां उभी करी ॥ एने मुलवे सुदरशन शेठ हो ॥ स्वा० ॥ १५ ॥
 लाख टकारे बाइ मुलवे ॥ मो माग्या ते आपे मुल ॥ लाख टकाना
 बाइ अधलाख ॥ भाइ तमघर सो आचार हो ॥ स्वा० ॥ १६ ॥
 पोसा प्रतीक्रमणा अती घणा ॥ आंवीळनो नही पार ॥ अपवास
 एकासणा नित करवां ॥ अमघर पाणी गलवां त्रणवार हो ॥ स्वा०
 ॥ १७ ॥ मे आराध्या अरिहंत ॥ में समरा श्री भगवंत हो ॥ मे
 वांधी पुन्यनी पालहो ॥ शेठ वखारमाथी आवीआ ॥ स्वा० ॥ १८ ॥
 धुवे ते सेठना पाप ॥ मुल ए मनमां चितव्युं एतो नीस्व करीने रा-

स्त्री हो ॥ हाथे ते घाल्या वसक्या ॥ १९ ॥ स्वा० ॥ पगे ते घाली
 हेड ॥ मस्तके मूढ्या पेणीना केश ॥ अनेया गुप्त द्वार हो ॥ पेहेलु
 तो दाहादो तीहा ययु ॥ क्यां गइ ते चंदनबाल ॥ सरस्ती सैयरो ॥
 एतो घरमा न आवे लगार हो ॥ २० ॥ स्वा० ॥ बीजुं ते दाहादो
 त्या गयो ॥ क्यां गइ ते चंदनबाल ॥ एने एन मोहे चढापी मेळी
 ॥ एतो क्यु न माने लगार ॥ २१ ॥ स्वा० ॥ श्रीमो दादो तिहा
 ययो ॥ क्यां गइ चंदनबाल ॥ तमे एने साढबाइ करी मेळी ॥ ए
 तो सातरमां नमोने लगार हो ॥ स्वा० ॥ २२ ॥ चोयो ते दादो
 त्यां ययो ॥ क्यां गइ चंदनबाल ॥ शेठे ते काव्यो कटारलो ॥ हवे
 मारीक्षमारे पेट हो ॥ स्वा० ॥ २३ ॥ मुलानाशा गइ ततकाल हो
 ॥ शेठे पादोक्षीने पुछीयुं ॥ क्यां गइ ते चंदनबाल ॥ हाथे ते घाल्या
 दक्षकल्पां ॥ पगे घाली हेड ॥ मस्तके मूढ्यारे बीणीश केश हो ॥
 एमने घाल्यां गुप्त द्वार हो ॥ स्वा० ॥ २४ ॥ शेठे ते ताळा भागी
 मां ॥ काढ्या ते चंदनबाल ॥ एने बेसारां उमरा माही हा ॥ २५ ॥
 स्वा० ॥ सुपट खुणे बाहुला बेसारा ते उभरमांहा ॥ झेन्मी माय
 सवारने वेढवा हो ॥ २६ ॥ स्वा० ॥ छमासीने पारणे ॥ मुनी ममे
 ते घरेघरे भात ॥ सपली जोगबाइ तीहां मली ॥ पण न दीठी आ
 मुनी पार हो ॥ २७ ॥ स्वा० ॥ र्यापी ते मसु पाछा कल्या ॥
 र्शीतये ते चंदनबाल ॥ मारो मठ पडो मवतार हो ॥ मे स्या कीषा
 तां पाप ॥ स्वा० ॥ २८ ॥ मेना आराध्या मरिईत हो ॥ मेना
 समरा भगवंत हो ॥ मे तोडी पुन्यनी पाल हो ॥ स्वा० ॥ २९ ॥
 मुनी पाछु मली जोरुं दीठो ते आशुं पार ॥ सपली जोगबाइ तिहां

मली ॥ त्यांतो वोरावे चंदनवाल हो ॥ स्वा० ॥ ३० ॥ अठम केरे
 पारणे ॥ वोरावे ते चंदनवाल ॥ वोरावी करो तमे पारणुं ॥ तमारो
 सफल हुआ अवातार हो ॥ ३१ ॥ स्वा० ॥ हाथे ते थयो सोना
 चूडलो ॥ पगे थइ सोनानी हेड ॥ मस्तके थया वेणीना केश हो ॥
 सेथो थयो मोतीनी सेरो हो ॥ स्वा० ॥ ३२ ॥ शेंठ लवार तेडी आविया
 शुं थयुं ते चंदनवाल ॥ पीता तुं मारे पसाय हो ॥ एटले आंव्या
 मुनी माय हो ॥ शुं थयुं चंदनवाल ॥ माता तुमारे पसाय हो ॥
 स्वा० ॥ ३३ ॥ दश देशना राजवी ॥ चंदनवालाने त्यां जाय ॥
 त्यां कणे वार करोड वत्रीसनी ब्रष्टी हो स्वा० ॥ ३४ ॥ त्यां कणे
 अठाइ महोच्छव थाय हो ॥ त्यां कने देवताइ वाजां वाग हो ॥ त्यां
 तो नाटारंम हो थाय हो ॥ त्यां लब्धि विजयगुण गाय हो ॥
 स्वा० ॥ ३५ ॥

॥ इति चंदनवाला गीत समाप्त ॥

॥ सङ्गाय ॥

गुरु सन मुख रही विनय विवेके ॥ इरिआ वहि पडि
 कमिएजीरे ॥ आ भव परभव पातिकहणीए ॥ गुण श्रेणीए चढीए
 सुत अनुसरीएजी रे ॥ तरिए आ संसार पातिक हणीएजीरे ॥ सद
 गुरुने आधार पार उतरीएजीरे ॥ १ ॥ खट अक्षरनो अर्थ सुणीने ॥
 जाणीयुं मस्तक डोलेजीरे ॥ मिछामी डोकडंनि युक्तिए ॥ भद्र बाहु
 गुरु बोले ॥ सुत ॥ २ ॥ पुठवी अप तेंउ वाउ साधारण ॥ तरु

बादर सुहुसमूजीरे ॥ प्रतेक तव बिगल द्रीपजता ॥ अपजता
 अदवीध ॥ सुत ॥ ३ ॥ हवे पंचेद्री जल यर सेचर ॥ उर पर भुम
 परिविसेजीरे ॥ गरम समुछी मेद पजता ॥ अपजता प बीस ॥
 सुत ॥ ४ ॥ नारकी साये पम अपभा ॥ चठद मेद मन भारोजी
 रे ॥ कर्म भुमी अकर्म भुमीना ॥ पनरतिस बीचारो ॥ सुत ॥ ५ ॥
 छपन अतर धीपना माणस ॥ गर्म समुछम मेदेजीर ॥ ते अपजता
 पजता गर्मेज ॥ ग्रणसे सण्मीमेदे ॥ सुत ॥ ६ ॥ यवन पती दश
 दश श्रीमंमक ॥ पक्षर परमा धामीमीर ॥ व्यंतर सोलने जोतिष्क
 दस तण ॥ किन्तु विस्वीया सुर पामि ॥ सुत ॥ ७ ॥ बार सरगने
 नव लोकांतिक ॥ नव ग्रैवेक पंच अनुतरनामीरे ॥ ए नवाणु पजता
 अप जता ॥ एकसो अठाणु सुरना ॥ सुत ॥ ८ ॥ अभिया आवे
 दस पद साये ॥ पांचसेने त्रैसेठ गणतांजीरे ॥ छपनसे ने श्रीस यया
 ते ॥ रगने ध्वेसे हणता ॥ सुत ॥ ९ ॥ अगियार सइसने बसे
 सठि ॥ मन वचन काया तिगुणामी रे ॥ तेव्रीसइस अने सातसे
 एसि ॥ ते बली आगळयि गुणा ॥ सुत ॥ १० ॥ करे करावे ने
 अनुमोदे ॥ एक लाख तेरसे बालीधमी रे ॥ ग्रण काण सुगण
 ताकि सल ॥ बार इमारने विष्ट ॥ सुत ॥ ११ ॥ केवल सीध
 मुनी सुगुरु आतप ॥ छगुणा लाख अठारमी रे ॥ चोवीसइसने
 एकसो बीस ॥ सरबाले मयभारो ॥ सुत ॥ १२ ॥ छठे वरसे दीक्षा
 स्त्रीधी ॥ नवमे केवल भारतांजी र ॥ जल क्रीडा करता अइमवो ॥
 नीधरनी बलीहारी ॥ सुत ॥ १३ ॥ इम कही साधु आषक पाति-

क ॥ दाली लहे भव पारजी रे ॥ श्री सुभवीरनुं सासन वरते ॥
 एकवीश वरस हजार ॥ सुत ॥ १४ ॥ ईति.

॥ अथ चंद्रावतिनी सझाय ॥

जस मुख सोहे सरसति माय ॥ प्रणमी वीर जीनेश्वरराय
 ॥ साधु सहुको सुणज्यो एह ॥ मंत्र यंत्र तंत्रादिक तेह ॥ १ ॥
 वैधक पोतीक कूटी कर्म ॥ मुखथी न कहिये एहनो मर्म ॥
 अनरथ उपजे तेहथी घणां ॥ जेम एहथी मूवां पांचे जणां
 ॥ २ ॥ कुंडलपुर खत्री एक ठांम ॥ भीमसेन छे तेहनो नांम
 नारी तेहनी चंद्रावति ॥ दोसन दीसे तेहमां रती ॥ ३ ॥ चंद्रावती
 मृकी घरवार एक दीवस ते थयो असवार ॥ चाल्यो चतुर ते कीक
 मझार ॥ चंद्रावती ते करे वीचार ॥ ४ ॥ एक मने जो किजे धर्म ॥
 तो नीकाचीत छुटे जे कर्म ॥ घर पासे तिहां मुनिवर रहे ॥ चंद्रा-
 वर्तीने धर्मज कहे ॥ ५ ॥ प्रतिबोधि कीधि श्राविका ॥ थई ते जिन
 शासन भाविका ॥ बहोरण गया तेह मुनिराय ॥ चंद्रावती ते प्रणमी
 पाय ॥ ६ ॥ नयणे नीर झरे ते घणुं ॥ दुख देखी दूहवे आपणुं ॥
 घणा दीवस पीउ चाले थया ॥ खर्चि बजे मेली नवी गया ॥ ७ ॥
 दीन वचन तेहनं जव सुण्यो ॥ दुख थयो ते मुनीवरने घणो ॥ जो-
 स जोइने कयो विचार ॥ दीवस सातमे आवे भरतार ॥ ८ ॥ जोस
 जोइने मुनीवर बोल्यो ॥ कहेल दिवसे कंतज मल्यो ॥ त्यारे खूसी
 थई चंद्रावती मन ॥ तेणे रांध्युं सुंदर अन्न ॥ ९ ॥ प्रथम प्रति-
 लाभो मुनीराज ॥ नीमित कही सारो मज काज ॥ भीमसेन मज

मन्के बोस्यो—ए पार्लंदी एइने मर्यो ॥ १० ॥ एइने एइवुं आप्युं
 अन्न ॥ जो ए वेहुने एकज मन ॥ स्वइग काही मारवा वस्यो ॥
 वेस्ती मुनीवर मनमा इस्यो ॥ ११ ॥ नारी कहे नखि कीजे रोस ॥
 ईणे मकाइयो ताइरो जोस ॥ ते माटे में आप्युं अन्न ॥ सुणी वचन
 सुन्हे वालो मन ॥ १२ ॥ जूबो जोस मुनिवर ततकाल ॥ आ घोडी
 स्यु जणसे बाल ॥ जोस जोइने कहे ततकाल ॥ तो वेवने चपजसे
 काल ॥ १३ ॥ जोस जोइने मुनीवर मय्यो ॥ उदर बघे रसो घोडी
 तणो ॥ घोळा पणने राहुं अंम ॥ सीसवट टीलु छे तुरंग ॥ १४ ॥
 सुणी वाम तेणे ततकाल ॥ उदर बघेरी काढ्यो बाल ॥ अनरव
 वेस्ती चंद्रावती ॥ सीस लाइ मुंह महा सती ॥ १५ ॥ मीमसेन मन
 पडीयो फाल ॥ आपे हु तो करियो काल ॥ इत्या घारे हुइ जे तले
 ॥ दुस करवा लागो तेटले ॥ १६ ॥ हे हे में सू कीधुं काम—मन
 रय चार कीधा आज ॥ अन्न पांणी मुनीवर परीहरी ॥ काल किभो
 निअल मन करी ॥ १७ ॥ एइपाइस कळां छे घणा—मंत्र यंत्र
 संश्रद्धि तणा ॥ मुके माया ममता मोह ॥ चारित्र नहि कळां
 सोइ ॥ १८ ॥ जेमां दोष न होय रती ॥ ते कइो मुनने सुधिपती ॥
 यणी परे सबको मुनिवर मणे ॥ दोष रहित ते श्रीपुत्र वर ॥ १९ ॥
 बाधीक नाम बहो रुप हुंनो ॥ चंद्र मइो त निमित्त कळो ॥ कुल वा
 खुओ नीमीत ज मणे ॥ धुम पाही छइ दुर गति गणे ॥ २० ॥
 तपगच्छपतिभी हिरसु रिंद ॥ पदोचर बिजयसेन सुरिंद ॥ हरल्या
 आनंद पंडीत वरसीस ॥ हरसबिमयकहे भजामगीस ॥ सपूर्ण
 सहाय

॥ अथ भीलडीनी सझाय लिख्यते ॥

मरसामि सासण वीनडु ॥ मार्गुं एक पसाओ । सतीय शीगे-
मणी गायशुं ॥ डीगामणराउ ॥ वनो सै अती रुयडो ॥ १ ॥ तुमें
साहस धीरो ॥ भीली चाली खेलवा ॥ इह वनय मजारो ॥ वनो
॥ २ ॥ भीली कहे स्वामी सुणो ॥ मारो वचन विचारो ॥ फल
खावा अमे जाइशुं ॥ इह वनय मजारो ॥ वनो ॥ ३ ॥ भील
कहै गोरां सुणो ॥ इह वनय मत जावो । कोइ पुरुष तने देखशे ॥
डीगामणरावो ॥ वनो ॥ ४ ॥ अंग अमारो नही आभडुं ॥ जैसो
वसीओ हारो ॥ अवर पुरुष मारे बांधवो ॥ मारे भीलज राहो ॥
॥ ५ ॥ सामी तणो आदेश लही ॥ भीलडी रमण चाली ॥ देखी
वन रलीआमणो ॥ भीलडी रमण लागी ॥ वनो ॥ ६ ॥ डीगामण
राय पालक चढयो ॥ आव्यो वन मोझारो ॥ फल खावै तिहा रस
भाखै ॥ देखै एकज नारो ॥ वनो ॥ ७ ॥ डीगामणराय दष्टे पढयो
। जब भीली नाठी ॥ खमण खमण गुफा माहे ॥ भीली तर पैठी
वनो ॥ ८ ॥ कैतु अपसरा देव कन्या ॥ कै तुं देवल पुतली ॥
एक अचंभो मोहने । दीशै रूपस स्वरूप ॥ वनो ॥ ९ ॥
नहुं अपसरा देव कन्या ॥ नही देवल पुतली ॥ जनम दीयो मोरी
मावडी ॥ रूप दीयो कीरतार ॥ गज गज गैले छातीआंरा दुखसै
प्रायो ॥ जमननी वाली पदमणी ॥ वोलै अमृत वांणी ॥ वनो ॥
११ ॥ भला भुंढा मारा जुंपडा ॥ देखो अधिक वासो ॥ मोह स-
रीखा राजवी कांइ ॥ भुंको निरधारो ॥ वनो ॥ १२ ॥ भले भले

मेरा झुपड़ा ॥ नही स्वयं छगार ॥ बचनहु बचन तमे कहेंतो छागशे
पाप ॥ बनो० ॥ १३ ॥ साल दाल घृत भोजन ॥ निव नवलां
तबोल ॥ पैरण पीत पटोलदां ॥ बैसो चकडोल ॥ बनो० ॥ १४ ॥
भोजननो काइ सराबीओ ॥ रामा अरय अजाणो ॥ पैरण पान
पटोलदां ॥ भुज भीलम राजो ॥ बनो० ॥ १५ ॥ मीम हण्पा के
कर हण्पा ॥ बहु जग संसारी ॥ सैइस पुरुष सेव्या घणा ॥ नही
पापना पायोरा ॥ बनो० ॥ १७ ॥ राय कहे परधान सुणो ॥ ए
रुपै रुही वेगरीने ॥ भीलहीने मार मंदीर आणो ॥ बनो० ॥ १८ ॥
परधान घडी नद आबीओ ॥ लागो भीलहीने पाय ॥ राय कहे
माण तजु ॥ सुं कर मोरी माय ॥ बनो० ॥ १९ ॥ तु छु पृथ्वी
रामीओ ॥ तुन कहीछु पाप ॥ बचनहु बचन तमे कहां ॥ तुमन
छागशे पाप ॥ बनो० ॥ २० ॥ मेरु इगे तुं हुं इगु ॥ पश्चिम उग
माण ॥ सील हमारु नही खंडु ॥ ओ जास भुज प्राण ॥ बनो०
॥ २१ ॥ राय तुं रंगी उत्तयो ॥ लागो भीलहीने पाय ॥ बचनहु
बचन घणा कहां ॥ घणा ते समज्यो मोरायो ॥ बनो० ॥ २२ ॥
मेर बाज्यां भुगल बाज्या ॥ बाज्या मृदंग ताल ॥ भीलही मदिग
सांचरी ॥ बरत्यो जय जजकार ॥ बनो० ॥ २३ ॥ आनद घन
पसापर्या ए ॥ बांडारु रुही ॥ सीयलस कोइ पायजो ॥ नही काइ
भीलहीने तोल ॥ बनो० ॥ २४ ॥

॥ इति भीलहीनी सप्ताय संपूर्ण ॥

॥ अथ दीवालीनी सजाय लिख्यते ॥

बंदी वीरजीनेस्वर पाय ॥ गुरु गोयम गणधर राय ॥ तस
निर्वाण अने वली नाण ॥ ते आराधे श्रावक जाण ॥१॥ मुक्ते पोतो
वीरजीणंद ॥ ओछव करे सुरासुर वृंद ॥ कल्याणी कदीन भणीए एह ॥
तपे करी आराधे तेह ॥२॥ श्रावक मलीआ राधे अठार आराधे पोशह आ-
चार सोल पहोर साभले वखांण ॥ छंडे रोग भोगते जाण ॥३॥ जीर्णी
राते जीन मुक्ते गया ॥ अणु धरी कंथु आ बहु थया ॥ तीणे का-
रण गुरु आ रीपिराज अणसण लइने सरां काज ॥ ४ ॥ जीणवर
साधु साधवीतणो ॥ पडयो विरह ते कारण घणो ॥ तेह दीवस आवे
जेणीवार ॥ कहो केम थाय हरख अपार ॥ ५ ॥ तेजे कारण कीजे
तप ॥ घणो संभारीने कुल आपणो ॥ पुजा करीए धरीए ध्यान ॥
राग भीग परहरीए पान ॥ ६ ॥ कोइ जीव अज्ञानी जाण ॥ हरख
धरे पापने ठाण ॥ मांडे मुल थकी आरंभ ॥ खावा पीवानो प्रारंभ
॥ ७ ॥ गहु पलालोवणविसेव ॥ दीवाली आवे छे हेव ॥ करे लाडु
ने सांकली ॥ इंंद्री रस वाहल फली ॥ ८ ॥ तेम सुले माटी छाण ॥
जगनाथनी भागे आण ॥ दले खांडे नवी जयणा करे ॥ खाटकी
साला पाचे वावरे ॥ ९ ॥ चोमासा माहि बहुला जीव ॥ नील फुल
कंथुआ अतीव ॥ कंजारी कीडी करोलीआ ॥ राते अंधारे रेली-
आ ॥ नाठी सान वासीओ करे ॥ सामायक पोशापरी हरे ॥ पान-
फळ साडी सणगार ॥ अधीका करे तेह गमार ॥ ११ ॥ धनतेरस
न्हण उल्लास ॥ जीव हणीने बांधे पास ॥ सेवो लाडवा हरखे

जमे ॥ सील न पाले जुगटे रमे ॥ १२ ॥ घर छीपे काढे सा-
 यीमा ॥ तान्या तस्या जे केइ आधीमा ॥ पर्वतणी नवी लामे सार
 ॥ चउदस अमावास्या धर्म सभार ॥ १३ ॥ बली जो जो
 अधिका पाप ॥ फुल फसल कर संताप ॥ भागी डाल
 जेषु करे ते गल ॥ अग्नि प्रजालिने मागे तेस ॥ १४ ॥
 घर घर दीपा लीये करे ॥ बहुला जीव ते माही मरे ॥ मेराइयांनु
 मोढे नाम ॥ घर घर फरसा कर प्रणाम ॥ १५ ॥ पाली पढीकम-
 णांनो काल ॥ ते इबिसार मुरखबाल ॥ भुइ कहवे भावक नाम ॥
 नवी जाणे सासन दुलभ ठाय ॥ १६ ॥ जसइस दीपा पछमराते ॥
 काढे भलछीने जम प्रमाते ॥ चउला कुर भिना नवी जमे ॥
 देखो लोक अज्ञाने भमे ॥ १७ ॥ गौतमस्वामी पाम्या ज्ञान ॥ ते
 इतणुं वजीने नाम ॥ झुझार भजारा करतो फर ॥ सांजे साजन
 भणी सचरे ॥ १८ ॥ पदेर ओढे बहु सणगार, काम भोग पुर्ण परि-
 वार ॥ हांसी बाजी कर टकोम ॥ वांछे कर्मन भय रह बोल ॥ १९ ॥
 एछी बली कर माधीज ॥ खावा पीता आवे रीज ॥ मूस मंत्र घणा
 साचे जेइ ॥ धर्म न आराधे प्राणी तेइ ॥ २० ॥ दीवालीनुं कल्पी
 नाम सर्गा साजनने जमाडे तमाय ॥ अभ केसली करे आहार ॥
 जोजो लोफतणी व्यनहार ॥ २१ ॥ भाव्यो धर्म दीवस जेइ ॥
 पाये करी बिराधे तेइ ॥ कर्म निकानित पाये पाल ॥ एणी रीठे
 स्व भर्तवो काल ॥ २२ ॥ जेने मुक्ति अछे दुकडी ॥ तेनी मली
 संबरमा चढी ॥ संसारीक मुख दुःख स्वरूप ॥ एहनी समाये आ-

तम भुप ॥ २३ ॥ दोहीलो दीसे नरभव जेह ॥ तेहमांही दुर्लभ
 जीन धर्म तेह ॥ जीन वाणी ते दुर्लभ सुणे ॥ मीध्या मतीने दुर्लभ
 हणे ॥ २४ ॥ तपगळ गेयण विभासण भाण ॥ श्री हीरविजय सुरी
 जाण ॥ वाचक भानुचंदनो शीष्य ॥ देवचंद्र प्रणमे नीसदीस ॥
 इति दीवालीनी सझाय संपूर्ण ॥

॥ अथ पडिकमणानी सझाय लिख्यते ॥

गोयम पुढे श्री महावीरनेरे ॥ भाखो भाखो प्रभुजी संबंधरे ॥
 पडिकमणाथी स्युं फल पांमीएरे ॥ स्युं स्युं थाय प्राणीने बंधरे ॥
 गो ॥ १ ॥ सांभलो गोयम जे कहुं पुन्यथीरे ॥ करणी करतां पुन्य
 नो बंधरे ॥ पुन्यथी दुजो अधिकोको नहिरे ॥ जेथी थाय सुख सं-
 बंधरे ॥ गो ॥ २ ॥ इछा पडिकमणु करी पांमीएरे ॥ प्राणीने पुन्यनुं
 बंधरे ॥ पुन्यनि करणी जे उवेखस्येरे ॥ परभवे थास्ये अंधोअंधरे
 ॥ गो ॥ ३ ॥ पाच हजारने उपर पांचशेरे ॥ द्रव्य खरची लखावे
 जेहरे ॥ जीवाभिगमइपजावणारे ॥ मुंवके भंडारे पुन्यनि रेहरे ॥
 गो ॥ ४ ॥ पांच हजारने पांचशेरे ॥ गायो गर्भवंति जेहरे ॥ तेने
 अभयदान देतां थकारे ॥ मुहषत्ती आप्यानु पुन्य एहरे ॥ गो ॥ ५ ॥
 दसहजार गोकुल गायो तणारे ॥ एकेको दशहजार प्रमाणरे ॥ तेहने
 अभयदान देतां थकारे ॥ उपजे प्राणीने विरवांणरे ॥ गो ॥ ६ ॥
 तेथी अधिकुं उत्तम फल पांमीएरे ॥ परने जे उपदेश देधानुं जाणरे
 ॥ उपदेश थकी संसारी तरेरे ॥ उपदेशे पामे-परिमल नाणरे ॥ गो

॥ ७ ॥ श्री जीनमंदीर भगिनन सोमतारे ॥ सिखरनु खरष करावे
 खेहरे ॥ एकेको मंडप बावन पैस्यनोर ॥ घरषलो आप्यानु पुन्य
 एहरे ॥ गो ॥ ८ ॥ मासखमणनि तपस्या करर ॥ अयवा पंनर
 करावे जेहरे ॥ एहवा क्रोड पन्नर करती थकारि ॥ कांबसीच आपानु
 फल एहर ॥ गो ॥ ९ ॥ सहस अठासी दान साक्षा तजुरे ॥ उपजे
 माणीने पुन्यनु संभरे ॥ स्वाधि सगाये गुरूने वान केर ॥ मवेश याए
 पुन्यनु संभर ॥ गो ॥ १० ॥ जीन मतीमा सोबनमय करर ॥ सहस
 अठासीनु प्रमाणर ॥ एकेकी मतीमा पांचसे भनुपनीरे ॥ इरीयावदी
 पढिकमबानो ए प्रमाणरे ॥ गो ॥ ११ ॥ आभश्यक पमर जुगते प्रय
 पार ॥ भाभ्यो पढिकमबानो संभरे ॥ जीवाभिगवइ आबस्यक
 जोइनोर ॥ स्वयंमुख माखे पीर जीपंदर ॥ गो ॥ १२ ॥ बापक
 जस कहे भद्रा घरर ॥ पासस्ये पढिकमबानो अपमहारर ॥ अनुघर
 सम सुख पामे मान्कुर ॥ पासस्ये भगिनन भजल पाररे ॥ गो ॥ १३ ॥

इति पढिकमणानी सप्तम संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री मरुदेवीमातानी सप्तम लिख्यते ॥

एक दिन मरुदेवी आई ॥ कइ मरुते अवसर पाइर ॥ १ ॥
 सुनो प्रेम घरी ॥ हुंतो पटखंड पृथ्वी माये ॥ माहारा सुतनु दुख
 नवी जाणेर ॥ २ ॥ सुनो ॥ तु घामर छत्र घरावे ॥ माहारा
 रूपम पंये जापर ॥ ३ ॥ सु० ॥ हुंतो सरसा भोजन आसी ॥
 माहारा रूपम नीत ब्रह्मासीर ॥ ४ ॥ सु० ॥ हुंतो मंदीरमहि सुख

विलसे ॥ मारो अंगज धरती फरसेरे ॥ ५ ॥ सु० ॥ तुंतो सजन
 कुटुंबमां माले ॥ मारो ऋषभ एकवडो चालेरे ॥ ६ ॥ सु० ॥ तुंतो
 विषयतणां सुख सूचे ॥ मारा सुतनी वात न पुछेरे ॥ ७ ॥ सु० ॥
 इम कहती मरुदेवी वयणे ॥ आंसु पडलागी नयणेरे ॥ ८ ॥ सु० ॥
 इम सहस वरसनै अंते ॥ लह्यो केवल ऋषभ भगवंतेरे ॥ ९ ॥ सु०
 ॥ हवे भरत भणे सुणो आइ ॥ श्रुत देखी करो वधाइरे ॥ १० ॥
 ॥ सु० आइ गज अंध वेसायीं ॥ श्रुत मलवाने पडधायींरे ॥ ११ ॥
 सु० ॥ कहे एह अपुरव वाजां ॥ किहां वाजे छे ए ताजांरे ॥ १२ ॥
 सु० ॥ तव भरत कहे सुणो आइ ॥ ए तुम सुतनी ठकुराइरे ॥ १३ ॥
 ॥ सु० ॥ तुम सुत ऋषि आगे सहुनी ॥ व्रण तोले सुरनर बहुनीरे
 ॥ १४ ॥ सु० ॥ हरखे नयणे जल आवे ॥ तव पडल बेहु खरी
 जावेरे ॥ १५ ॥ सु० ॥ हु जाणती दुःखीओ कीधो ॥ सुखीओ
 सहुथी छे अधीकोरे ॥ १६ ॥ सु० ॥ गयो मोह अनीत्यता आवे ॥
 तव सिद्धस्व रुपीआयोरे ॥ १७ ॥ सु० ॥ तव ज्ञान विमल वधु नारी
 तव परगटी अनुभव सारीरे ॥ १८ ॥ सु० ॥

॥ इति मरुदेवीनी सद्भाय संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री सोल सुपनानी सद्भाय लिख्यते ॥

सुपन देखेपेलडे ॥ भांगी कल्प वृक्षनी ढालरे ॥ राजा संजम
 लेशे नही ॥ दुःखम पंचम कालरे ॥ चंद्र गुप्त राजा सुणो ॥ १ ॥
 अकाले मरज आद्यंम्यो ॥ तेहनो जो निदनागे ॥

काष्ठा ॥ तेने केवळ्यान नही होसेरे ॥ ४ ॥ २ ॥ त्रीवे चंद्रमा
 चारणी ॥ तेहनो सो बिस्ताररे ॥ सामाचारी शुद्ध शुद्ध होसे ॥ बार
 चाटे धर्म होशेरे ॥ ४ ॥ ३ ॥ सुत सुतही दीर्घ नाचता ॥ घोषा
 सुपन बिस्ताररे ॥ कुवेचक गुरु कर्मनि ॥ पानवा पणीर होसेर ॥
 ४० ॥ ४ ॥ पांचमे नाग दीठो बार फेजो ॥ तेहनो सो बिस्ताररे
 ॥ बरस घोडाने मांकरे ॥ होसे बार दुकाकर ॥ ४० ॥ ५ ॥ वेव
 विमान छठे मस्यो ॥ तेहनो सो बिस्तारर ॥ मिष्टा ते गधाचारी
 ॥ सखि ते निसेष होसेरे ॥ ४० ॥ ६ ॥ चर्म्यु ते चकरदा मध्ये ॥
 ॥ सातमे कमळ बिकासरे ॥ एका नही ते सर्ग बणीया ॥ सुदा
 सुदा मव होशेरे ॥ बापना बापसे आप आपणी ॥ पछी बीर अर्धाक
 घणु होशेरे ॥ ४० ॥ ७ ॥ सुपन देखी भाठमे ॥ आगीआनो च
 मस्कार होशेरे ॥ उघोत होशे जैन धर्मनो ॥ पछे मिथ्यात्व पोर
 अंचाकरे ॥ ४० ॥ ८ ॥ सुका सरोवर दीर्घ अण दीसें ॥ दक्षिण
 दीसें दोला पाणीर ॥ अण दीसें धर्म होसे नहीर ॥ दक्षिण दीसे
 धर्म होशेरे ॥ ४० ॥ ९ ॥ सोनानीर घाली मध्ये ॥ कुतरो स्वाप
 छे स्त्रीररे ॥ उंचतणीरे लक्ष्मी ॥ निचतणे होसेरे ॥ ४० ॥ १० ॥
 हाथी माये वेठो बांदरो ॥ तेहनो सो बिस्तारर ॥ मले छ राजा
 उंचा होसे ॥ मजली हिंदु हेठे होशेरे ॥ ४० ॥ ११ ॥ समुद्र
 मरमादा हुंकी चारमे ॥ तेहनो स्यो बिस्ताररे ॥ क्षिप्य चेसाने पुत्र
 पुत्रिठ ॥ नचि राखे मरजादा सगाररे ॥ ४० ॥ १२ ॥ रामकुंवर
 खदो पोठीए ॥ तेहनो सो बिस्तारर ॥ उंचा ते जीन धर्म छांदीने ॥
 राजा ते निष धर्म आदरसेरे ॥ ४० ॥ १३ ॥ रत्न प्रांतारे दिठा

चउदमे ॥ तेहनो सो विस्ताररे ॥ भरतक्षेत्रना साधु साधवी ॥ तेहने
 हैत मेलावो थोडो होशेरे ॥ चं० ॥ १४ ॥ महारथे जुता वाछडा ॥
 तेहनो सो विस्ताररे ॥ वालक धर्म करसे सही ॥ बुढा प्रमादमा
 पडया रसेरे ॥ चं० ॥ १५ ॥ हाथी लडे मावत विना ॥ तेहनो सो
 विस्ताररे ॥ वरस थोडाने आंतरे ॥ माग्या नही वरसे मेधरे ॥ चं०
 ॥ १६ ॥ व्यवहार सूत्रनी चूलिका मध्ये ॥ भद्रवाहु मुनि एम भाखेरे
 ॥ सोले ते सुपननो अर्थ ए ॥ सांभलो राय सुधिरोरे ॥ चंद्र० ॥ १७ ॥
 ॥ इति सोल सुपनानी सझाय समाप्त ॥

गौतम स्वामीनी सझाय.

गौतम स्वामी पृछा करे ॥ कहोने स्वामी वर्द्धमानजीरे ॥ केणे
 कर्मे निर्धन निर्वशी ॥ केणे कर्मे निःफल होय स्वामी ॥ परधर भांगे
 ने परदमे ॥ तेणे कर्मे निर्धन होय ॥ गौतम ॥ १ ॥ गौतम ॥ था-
 पण मोसो जे करे ॥ तेणे कर्मे निर्वशी होय ॥ गौतम ॥ केणे कर्मे
 वैश्याने ने विधवा ॥ केणे कर्मे नपुंसक होय ॥ स्वामी ॥ गौतम
 ॥ २ ॥ दुर गंछा करे जैन धर्मनी ॥ तेणे कर्मे वैश्या होय ॥ गौतम
 ॥ शियळ खंडीने भोग भोगवे ॥ तेणे कर्मे विधवा होय ॥ गौतम
 ॥ ३ ॥ गौतम ॥ वैश्यानी संग जे करे ॥ तेणे कर्मे नपुंसक होय
 ॥ गौतम ॥ ४ ॥ केणे कर्मे गर्भ पीगळी जाय ॥ केणे कर्मे पीठी
 भइ च्या जाय ॥ स्वामी ॥ वाढी वेडे कुणा मोगरा ॥ तेणे कर्मे
 गर्भयी जाय ॥ गौतम ॥ ५ ॥ गौतम ॥ फूल विधीने कर्म वाधीया

॥ तेणे कर्म पीठी मर्या आय ॥ गौतम ॥ केणे कर्म दुटाने पागला ॥
 ॥ केणे कर्म जाति अंध होय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ ६ ॥ पांखो
 काटे परजीवनो ॥ तेणे कर्म पागुला होय ॥ गौतम ॥ बघ्य करे पर
 जीवनो ॥ तेणे कर्म जाति अंध होय ॥ गौतम ॥ ७ ॥ गौतम ॥
 केणे कर्म शोक्यज उपजे ॥ कणे कर्म कलंक पडत ॥ स्वामी ॥
 गौतम ॥ ८ ॥ वेरो बसो जे कर ॥ तेणे कर्म शोक्य उपजत ॥
 गौतम ॥ खोटी शास्त्र पुरीने कम बांधीया ॥ तेणे कर्म कलंक पडत
 ॥ गौतम ॥ ९ ॥ गौतम ॥ केणे कर्म विपश्चर उपजे ॥ केणे कर्म
 जस हीण होय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ १० ॥ रिद्ध मर्या मर अण-
 बोलीया ॥ तेणे कर्म विपश्चर होय ॥ गौतम ॥ जे जीव रागे बापी
 या ॥ तेणे कर्म जरा हीण होय ॥ गौतम ॥ ११ ॥ गौतम ॥ केणे
 कर्म जीव निगोदमां ॥ केणे कर्म तिर्यचमां जाय ॥ स्वामी ॥ गौतम
 ॥ १२ ॥ जे जीव मोहे व्यापीयो ॥ तेणे कर्म निगोदमां जाय ॥
 गौतम ॥ जे जीव मायाए व्यापीयो ॥ तेणे कर्म तिर्यचमा जाय ॥
 गौतम ॥ १३ ॥ गौतम ॥ कणे कर्म जीव एर्क्षीमां ॥ कणे कर्म
 पंचेद्रीमां जाय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ १४ ॥ पांच इंद्रियवश नवी
 कर ॥ तेणे कर्म एर्क्षीमा जाय ॥ गौतम ॥ पांच इंद्रियवश जे
 करे ॥ तेणे कर्म पंचेद्रीमा जाय ॥ गौतम ॥ १५ ॥ गौतम ॥ कणे
 कर्म जीवदा बहु भमे ॥ कणे कर्म योदोय संसार ॥ स्वामी ॥ गौतम
 ॥ १६ ॥ जे जीव मोह मछर कर ॥ तेणे कर्म संसार समत ॥ गौतम
 जे जीव सतोय पापीया ॥ तेणे कर्म योदोय संसार ॥ गौतम ॥
 ॥ १७ ॥ गौतम ॥ केणे कर्म जीवदा उंच कुसे ॥ केणे कर्म जीव

कुल होय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ १८ ॥ दान दीधा सुपात्रमां ॥
 तेणे कर्म उंच कुले जाय ॥ गौतम ॥ दान दीधा अणसुजता ॥ तेणे
 कर्म नीच कुल जाय ॥ गौतम ॥ १९ ॥ गौतम ॥ केणे कर्म जीवडा
 नरकमां ॥ केणे कर्म स्वर्ग विमान ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ २० ॥ जे
 जीव लोभे व्यापीयो ॥ तेणे कर्म नरकमा जाय ॥ गौतम ॥ दान
 शिष्यळ तप भावना ॥ तेणे कर्म स्वर्ग विमान ॥ गौतम ॥ २१ ॥
 गौतम ॥ राजगृही प्रभु आविया ॥ श्रेणीक वंदवा जाय ॥ गौतम ॥
 चेलणा करे अति गहुं अली ॥ हयडे हर्ष न माय ॥ स्वामी ॥ २२ ॥
 गौतम ॥ गौतमे केवल मागीयुं ॥ दीयो ते वीरवर्द्धमान ॥ स्वामी
 ॥ जो वल गौतम सांभलो ॥ मोहे न होय निर्वाण ॥ गौतम ॥ २३ ॥
 गौतम ॥ रुप विजय कवि इणीपरे ॥ भाखे श्री भगवान ॥ गौतम
 ॥ जे न भणे जे सांभले ॥ तस घर मंगळ माळ ॥ गौतम ॥ २४ ॥
 संपूर्ण.

॥ जीवरासीनी सझाय. ॥

मोह मीथ्यातकी निंदमे ॥ जीवा सुतो काल ॥ अनंत भव माहे तुं
 भटकीयो ॥ जीवाते सांभल वीरतंत ॥ जीवा तुंतो भोलोरे ॥ प्राणी
 डम खलीयोरे संसार ॥ १ ॥ एसा केइ अनंत जीन हुवा ॥ जीवा
 उतकृष्टो ग्यान अगाध ॥ इण भवथां लेखो लीयो ॥ जीवा कुण
 वतावे तारी जात ॥ जीवा ॥ २ ॥ पृथ्वी प्राणी अगनमे ॥ जीवा
 चोयी वायुकाय ॥ एकर काया मथे ॥ जीवा काल असंख्यातो
 जाय ॥ जीवा ॥ ३ ॥ पंचमी काय वनस्पती ॥ जीवा साधारण

मत्पैक ॥ साधारणमां तुं बस्यो ॥ जीवा ते सांमली सुबीषेक ॥
 जीवा ॥ ४ ॥ सुई अग्रनी गोदम ॥ जीवा एण असंख्याती जाण
 ॥ असंख्याता मत्तर एक सेजम ॥ जीवा एम गोळा असख्या प्रमाण
 ॥ जीवा ॥ ५ ॥ जाण एक क्षरीरम ॥ जीवा जीव अनंता प्रमाण
 एक गोळा मये ॥ जीवा क्षरीर असंख्याता जाण ॥ एकर एक
 क्षरीरमे ॥ जीवा जीव अनंत प्रमाण ॥ जीवा ॥ ६ ॥ तैमाची अ-
 नादी जीवडा ॥ जीवा मोक्ष जाये बीरा बाल ॥ एक स्वासी क्षरीर
 न हुबो ॥ जीवा न हुवे अनंते काल ॥ जीवा ॥ ७ ॥ एकर अमबी
 सग ॥ जीवा मय अमता होय ॥ बर्ती बीसखे तेइने ॥ जीवा जन्म
 मरण तुं ज्योय ॥ जीवा ॥ ८ ॥ दोय घडी काधी मये ॥ जीवा
 पेसट सहस्र सो पांच ॥ बघीस अधीका जाणव्यो ॥ जीवा ए कर-
 पनी स्वाच ॥ जीवा ॥ ८ ॥ छेइन मेदम वेहना वेदना ॥ जीवा
 मरण सही बहु बार ॥ नीण संतीनीगोदम ॥ जीवा अनंतगुणी
 बीचार ॥ जीवा ॥ १० ॥ एकींद्रीमायी नीकल्यो ॥ जीवा इंद्री
 चाम्यो दोय ॥ तब पुन्याइ ताहरी ॥ जीवा तेथी अनंती होय ॥
 जीवा ॥ ११ ॥ इम तेरंद्री बोरंडी जीवमा ॥ जीव ये वे सत्त्व ए
 जात ॥ दुख दीठा संसारमे ॥ जीवा गुणता अक्षरिज पात ॥ जीवा
 ॥ १२ ॥ जलचर यसचर लेखर ॥ जीवा उर पुर सुअ पुर जात ॥
 सीत ताप प्रसा सही ॥ जीवा दुख सदा दीनरात ॥ जीवा ॥ १३ ॥
 इम भ्रमंतो जीवडो ॥ जीवा पाम्यो नरमव सार ॥ गर्माबासमे दुख
 सदा ॥ जीवा ते जाणै कीरता ॥ जीवा ॥ १४ ॥ मत्तक तो हेठो
 होये ॥ जीवा उपर रहे वेहु पाय ॥ आंस्यो आदी सुछी वेहु ॥

जीवा इमं रह्यो वीष्ट घर माय ॥ जीवा ॥ १५ ॥ बाप वीरज माता
 रुद्र ॥ जीवा इस दोलीयो ते आहार ॥ भुली गयो जन्म्या पछे ॥
 जीवा सेखी करे अविचार ॥ जीवा ॥ १६ ॥ उंठे कोड सुइ लाल
 करे ॥ जीवा चांपे हं हं माय ॥ अष्टगुणी हुवे वेदना ॥ जीवा गर्भा
 वासारे माय ॥ जीवा ॥ १७ ॥ जनमता हुषे कोड गुणी ॥ जीवा
 मरणता कोडाकोड ॥ जन्म मरणता जीवडा ॥ जीवा जाणजो
 मोटी खोह ॥ जीवा ॥ १८ ॥ देश अनारज उपनो ॥ जीवा इंद्दी
 हीणो होय ॥ आउखुं ओछुं होये ॥ जीवा धर्म कीसी वीध होय ॥
 जीवा ॥ १९ ॥ कदाचीत नरभव पामीयो ॥ जीवा उत्तम कुले अ-
 वतार ॥ देहनीरोगी पामीने ॥ जीवा रइ खोयो जम वार ॥ जीवा
 ॥ २० ॥ ठग फासीगर चोरटा ॥ जीवाधीवरकसायरी न्यात ॥
 उपजीनी भुवो नही ॥ जीवा एसान रही कोइ जात ॥ जीवा ॥ २१ ॥
 चउद राज लोकमां ॥ जीवा जनम मरणनी जोड ॥ जीवा खाली
 बालाग्रमात्रण ॥ जीवा एसीनरहीकोइ ठोड ॥ जीवा ॥ २२ ॥ एह जीव
 राजा हुवेगा जीवा हस्ती बांध्या वार ॥ कवहीक करमावसे ॥ जीवा
 न मील्यो अन उधार ॥ जीवा ॥ २३ ॥ इम संसार भमतो थको ॥
 जीवा पाम्यो समकीत सार ॥ आदरीने छिटकावी दीयो ॥ जीवा
 जाय जन्मारो हार ॥ जीवा ॥ २४ ॥ खोटा देवज सरदीया ॥
 जीवा छागो कुगुरु केडं ॥ खोटो धर्मज आदरी ॥ जीवा कीधा चउ
 गती फेर ॥ जीवा ॥ २५ ॥ कवहीक नरके गयो ॥ जीवा कवहीक
 हुवो तुं देव ॥ पुन्य पापना फल थकी ॥ जीवा लागी मीथ्यातनी देव
 ॥ जीवा ॥ २६ ॥ ओघाने वली मोमती ॥ जीवा येरु जेष्ठदा कीध

एकही समझीत बिना ॥ जीवा कारण नही हुआ सीध ॥ जीवा
 ॥ २७ ॥ चार ज्ञानवणा बर्णी ॥ जीवा नरक सावमी जाय ॥ चरद
 पुरबनो भाष्यो ॥ जीवा पडे नीगोद माहे ॥ २८ ॥ जीवा ॥ मग
 बंतनो धर्म पाप्मा पछी ॥ जीवा कर्दायन जाय फोक ॥ कदाधीत
 पढमाई हुये ॥ जीवा अर्थ पुद्गल माहे मोक्ष ॥ जीवा ॥ २९ ॥
 सुस्पने पादरपणे ॥ जीवा मेली बर्णा सात ॥ एक पुद्गल प्रा-
 र्तननी ॥ जीवा जीर्ण घणी छे बात ॥ जीवा ॥ ३० ॥ अनंत
 जीव सुगते गया ॥ जीवा गली आतम दोष ॥ नही गया नही जा
 बसे ॥ जीवा एक नीगावनी आत मोक्ष ॥ जीवा ॥ ३१ ॥ पाप
 आलोइ आपणा ॥ जीवा अमृत नाळा रोक ॥ तेथी वैबल्योका
 बघो ॥ जीवा पनर मध मोहे मोक्ष ॥ ३२ ॥ जीवा ॥ एखा भाव
 सुणी करी ॥ जीवा सर्वा आणी नाइ ॥ अणु आयो तेम गयो ॥
 जीवा स्मृत खोरासी माहे ॥ जीवा ॥ ३३ ॥ केइ चतम नर धीतवे
 जीवा जाणे अमीर संसार ॥ साखो मार्ग साधीने ॥ जीवा जाय
 सुगती मझार ॥ जीवा ॥ ३४ ॥ दान श्रीयल तप भावना ॥ जीवा
 इणसु राखो मेम ॥ कोड कल्याण छे तेहने ॥ जीवा ज्ञान बीमल
 कहे एम ॥ जीवा ॥ ३५ ॥ संपूर्ण इती

प्रतिक्रमण बिसे उपदेश

मातापर भक्ति रागने श्रीपर प्रीतीरता तेम प्रतिक्रमणामा प्रीति
 भक्तिनो रांग बिचारबो ते आबी रीत एक प्रतिक्रमण-बीज काउ-
 सग ॥ श्रीसु पवस्वाण ए व्रणमां प्रीति अमुष्ठान छे कैमके एणी

સંગતથી આગલ ગુણ વધે માટે પ્રીતિરાગ છે ॥ અને ॥ એક સામા-
યિક વીજો ચોઝવીસથો ત્રીજો ગુરુને વંદન કરવો એ ત્રણમા ભક્તિ
અનુષ્ઠાન છે ॥

યતિ ધર્મે માહે પાંચ ક્રિયા કહે છે પહેલી વિપક્રિયા વીજી ગરલ
ક્રિયા, ત્રીજી અનુષ્ઠાન ક્રિયા, ચોથી તદ્દહેતુ ક્રિયા, પાંચમી અમૃત
ક્રિયા એ પાંચ ભેદે ક્રિયા જાણવી ॥ વિપ ક્રિયા કોણે કહીએ શ્રદ્ધ-
સ્થિ આવે ત્યારે ક્રિયા કરે તેને વિપક્રિયા કહીએ ॥ વીજી ગરલ-
ક્રિયા કોણે કહીએ તે ગરલક્રિયા કાલાંતરે ફલ આપે હડકીયા
વાયુની પરે હડકવા લાગે ત્યારે મરણ પામે તેમ ચારિત્રીયો અતિ
નિયાળું કરે તો તે ત્રણ ભવમા તે વસ્તુ પામે પણ ચારિત્રનું ફલ પામે
નહી તેને ગરલક્રિયા જાણવી ॥ ત્રીજી અનુષ્ઠાન ક્રિયા કહે છે અવિ-
વેકે કરીને અથવા ક્રિયા કરવા વેસે ત્યારે ક્રિયા કરવાનું ભાન
નહી મન રહિત ક્રિયા કરે તેને કંઈ ફલ દાયક જાણવી નહી તેને
અનુષ્ઠાન ક્રિયા કહીએ ॥ ચોથી તદ્દ હેતું ક્રિયા કહે છે ચારિત્ર લે-
નાર વૈરાગી ભદ્ર પરિણામી દેસના સાંભળે શુધ રાગે વધ તે ક્રિયા
કરે પણ વિધી સુધ નહીય પરંતુ સરવાલે તેથકી વિશુદ્ધ થાય માટે
ચોથી ક્રિયા ફલદાયક જાણવી. પાંચમી અમૃત ક્રિયા કહે છે
આગમ પ્રમાણે સુધ ક્રિયા કરે ક્રિયા કરવામા અધ્વસાય સારા
કરે ક્રિયા કરવામા સુધ્ધ અનુષ્ઠાનનું આચરણ કરે એવાતો કોઈક વિ-
રલા પ્રાણી દીસે છે માટે પાંચ ક્રિયામાં અમૃત ક્રીયાનું ફલ મોક્ષ
આપવાવાલું છે માટે અમૃત ક્રિયા જાણવી એ પાંચ ક્રિયામાં ત્રણ ક્રિયા
આટલવા યોગ્ય નથી ને તે ચોથી ને પાંચમી ક્રિયા આટલવા યોગ્ય ને

समृद्धिम् जीवोनी उत्पत्ती विज्ञे

गायक मुत्रमे २४ पहर पछी

मैंसके मुत्रमे १६ पहर पछी

गात्रतया गपेही घोंहीके मुत्रमे ८ पहर पछी नरमारीके मुत्रमे
चार पहर पछे छमृद्धिम् जीव सपजे

१४) पुर्बका नाम

१) पहिला पुर्ब उत्पाद

२) बीजो-भग्रायणी,

३) श्रजो-वीर्यवाद

४) चोयो-सता जाणीये

५) पांचमा-नार गरयण

६) छठो-सत्य प्रवाद

७) सातमा-भातम

८) आठमा-कर्म प्रवाद

९) नवमा-मस्यास्थान प्रवाद

१०) दसमा-विष्णु प्रवाद

११) अगीमारमे-नाम कस्याज

१२) बारमे-माणायु

१३) तेरमे-क्रिया बिलास

१४) चौदमे-बिहसार